Glasilo OŠ Matije Čopa Kranj

PUH

Šolsko leto 2020/2021

UVODNIK

Letošnje šolsko leto je bilo nekaj posebnega. Tako kot v preteklem letu se je pouk nekaj mesecev znova odvijal na daljavo, šola je samevala, hodniki so bili prazni, učilnice so uživale v tišini. Najbrž se je naša šola počutila tako kot v pesmi Bine Štampe Žmavc:

Šola v nedeljo
z vsemi razredi počiva.
Privošči si kopel blage tišine
in v njej prav po nedeljsko uživa.

Nas pa so prevevali različni občutki, začetno navdušenje ob pouku od doma je prešlo v željo po vrnitvi med šolske zidove. Na zaprtje šol smo bili sicer v letošnjem letu bolje pripravljeni, in ob videosrečanjih smo se kdaj počutili, kot da zares sedimo v razredu. Ta čas doma, za zasloni, je ponovno pustil velik pečat tudi v našem šolskem časopisu, v katerem je nekaj strani posvečenih prav koroni in karanteni.

Po vrnitvi v šolo smo morali upoštevati številne predpise in ukrepe, a smo se jih držali. Bili smo namreč zelo veseli, da smo nazaj in da se lahko družimo vsaj s sošolci v svojem mehurčku.

Upamo, da boste uživali ob prebiranju prispevkov učencev iz prav vseh razredov. Vsem, ki so prispevali svoje pisne in likovne izdelke, se lepo zahvaljujemo.

Želimo vam prijetne počitnice!

Uredništvo PUH-a

DOGAJALO SE JE …

PRVI ŠPORTNI DAN

V četrtek, 8. oktobra, smo imeli učenci šestega, sedmega in devetega razreda prvi športni dan v tem šolskem letu. Tega dne je bilo zelo mrzlo. Učenci smo pred šolo čakali na učitelje in veselo klepetali o vsem, kar nam je padlo na pamet. Ko so učitelji prinesli malico, smo se takoj zapodili k njim, da bi si jo prvi izborili. Zatem smo vse pospravili v nahrbtnike in se odpravili na pot. Vodila nas je mimo Tuš Planeta Kranj, nato smo se sprehodili po Voklem. Pot je bila pretežno gozdna in makadamska, nekaj stezic pa nas je vodilo mimo polj. Ko smo prišli iz Voklega in se bližali Hrastju, smo naredili krajši premor. Napili smo se in najedli, da smo dobili dodatno energijo za nadaljevanje poti. Naprej smo hodili po makadamskih poteh, potem pa smo prišli do cilja – nogometnega igrišča Hrastje, ki smo se ga zelo razveselili. Punce smo sedele na klopeh in se pogovarjale, fantje pa so medtem divjali po igrišču. Marsikdo bi pomislil, da niso prav nič utrujeni od poti, saj so se veselo podili naokoli. Malo so tudi raziskovali po bližnjih gozdičkih in odkrivali vse mogoče. Kar malo smo bili razočarani, ko smo se po vsej tej zabavi morali vrniti nazaj. Kljub temu smo z dvignjeno glavo odkorakali proti šoli. Po poti nazaj smo se še bolj vneto pogovarjali, nekateri pa so uganjali norčije s koruzo, ki so jo pobirali s tal. Vse skupaj je hitro minilo in v trenutku smo bili pri šoli. Šli smo samo še na kosilo in športni dan se je zaključil. Vsi imamo radi športne dneve, tudi jaz, saj so polni smeha, zabave in dogodivščin.

Julija Rakar, 6. A

VIRTUALNI OGLED KNJIŽNEGA SEJMA IN SPREHOD PO CANKARJEVEM DOMU

V petek, 27. novembra, smo šestošolci imeli kulturni dan. S pomočjo spleta smo se sprehodili po Cankarjevem domu in izvedeli veliko o njegovi zgodovini, sprehodili smo se po šolskem muzeju v Ljubljani in si ogledali, kateri dogodki potekajo na knjižnem sejmu in katere knjige lahko tam kupimo.
Zgodovino in notranjost Cankarjevega doma nam je predstavila ga. Simona Bračun Rok. Izvedeli smo, da je Cankarjev dom velik kar 36.000 m2. Na knjižnem sejmu, ki je potekal od 23. do 29. 11., so svoje knjige predstavljale številne založbe. Šolski muzej pa nam je predstavil svoje programe in zanimivosti (lepopis, higiena, Vodnikova šola …).

Zelo mi je bila všeč zgodba Skodelica kave pisatelja Ivana Cankarja, saj je zelo drugačna od današnjih zgodb in je bil pisatelj v njej zelo iskren. V muzeju stare šole mi ni bila všeč učna ura fizike, saj fizika ni moj najljubši predmet.
Priporočam, da omenjene dogodke in ustanove tudi sami kdaj obiščete.

Triša Meglič, 6. A

Meni je bil najbolj všeč šolski muzej, ker me zelo zanima, kako je bilo včasih v šoli. Všeč mi je bilo tudi, ko smo risali in ko smo si ogledali videoposnetke. Zanimalo me je tudi, kakšne so bile nekoč kazni v šoli.

Nikita Julija Ravnik Dolenc, 6. B

Ko sem izvedela, da bomo imeli v petek kulturni dan, sem bila zelo vesela, saj rada spoznavam kaj novega. Delo mi je bilo zanimivo. Nekaj sem izvedela na novo, nekaj pa sem že vedela. Na začetku mi ni bilo ravno všeč, da nisem našla podatkov o knjižnem sejmu, potem pa sem ugotovila, da je to delo res zabavno in sem se vanj poglobila. Večina stvari mi je bila všeč, najbolj pa mi je bilo všeč, da je tudi učiteljica na začetku z nami delila svoje mnenje in nekaj podatkov o Cankarjevem domu. Všeč mi je bilo tudi, ko smo si ogledali potek učne ure nekoč in ko smo prebirali, katerih ur bi se lahko udeležili tudi mi. Ker mi je bilo delo zabavno in zanimivo, sem delo opravila hitro, potem pa sem imela več prostega časa. Vesela sem, da danes nimamo posebnega predmeta ocenjevanja lepopisa, saj meni to ne gre ravno od rok. Najbolj sem si zapomnila predstavitveni video o Cankarjevem domu, saj sem uživala v ogledu in se hkrati naučila veliko novega.
Celoten dan mi je bil zelo všeč, verjamem pa, da bi bilo veliko bolj zanimivo in poučno, če bi Cankarjev dom obiskali v živo.

Ela Kolar, 6. B

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Letos praznujemo deseto obletnico tradicionalnega slovenskega zajtrka. Praznujemo ga vsako leto v tretjem tednu novembra. Ponosen sem, da negujemo tradicijo naših dedkov in babic.

Zamisel za pripravo slovenskega zajtrka nam je poslala učiteljica Mojca Erlah. Po kratkem premisleku sem se spomnil, kaj si lahko pripravim – zdrob z rozinami, ki mi ga je kot majhnemu fantu pripravljala babi. V merilni posodi sem odmeril dva decilitra mleka in ga v posodi zavrel. Vmešal sem pšenični zdrob in počakal, da se ohladi. Ohlajenemu zdrobu sem dodal še rozine.

Želim si, da našo tradicijo negujemo še naprej. Naša domača pristna hrana je zelo, zelo okusna in pripravljena z veliko truda.

Aleš Medved, 6. C

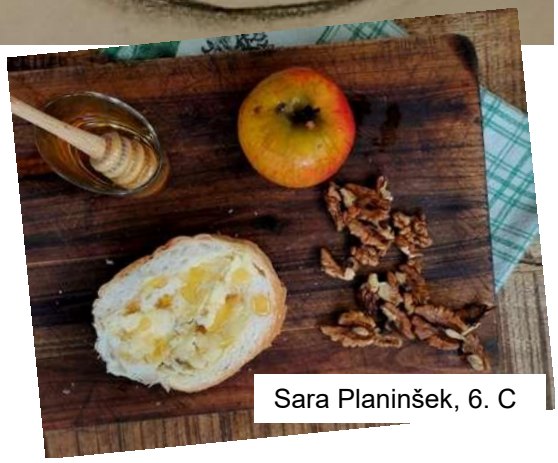

Lina Nikolić, 5. C

Vid Kejžar, 6. A

PO POTI KULTURNE DEDIŠČINE GORENJSKE

Kulturni dan, ki je potekal 18. novembra, mi je bil zelo všeč. Zanimivo mi je bilo virtualno potovati po Poti kulturne dediščine Žirovnica, ki se vije od Prešernove rojstne hiše v Vrbi, mimo rojstne hiše našega Matije Čopa v Žirovnici, znamenitega čebelnjaka Antona Janše v Breznici, nadalje mimo hiše pisatelja Frana Saleškega Finžgarja v Doslovčah pa vse do hiše pisatelja Janeza Jalna v Rodinah. Hkrati pa bi mi bilo bolj všeč, če bi to lahko izvedli v živo. Naloge, ki smo jih dobivali, so bile dobro in razumljivo sestavljene.

Najbolj mi je bila všeč aplikacija Misija CŠOD, saj sem dobila vtis, kot da sem res tam. Najprej smo morali izbrati misijo. Potem se je prikazal zemljevid in ko smo izbrali eno od oznak (vsaka oznaka je predstavljala en kraj), se je prikazal zapis. V njem so bili predstavljeni osnovni podatki, zanimivosti in znamenitosti izbrane teme. Nekateri od opisov so bili opremljeni z zvočnimi posnetki, drugi pa s slikami. Ko smo vse prebrali, smo nadaljevali z reševanjem kviza. Kviz je imel le nekaj vprašanj, ta pa so bila ovrednotena s točkami. Ko smo rešili vse naloge na aplikaciji, smo ob zadostnem številu zbranih točk dobili diplomo. Aplikacija je zelo zanimiva in poučna.

Andraž Kušar, 8. A

Hana Radončić, 8. B

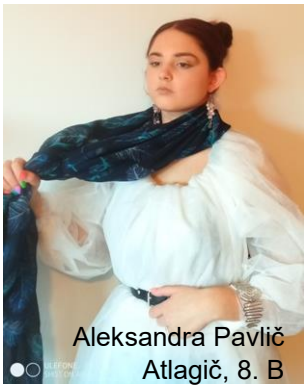
Aleksandra Pavlič Atlagič, 8. B

Kulturni dan smo nadaljevali z različnimi izzivi. Bilo jih je devet, izbral pa si le enega. Bili so primerni za vsakogar: umetniki so lahko narisali portret Franceta Prešerna ali Matije Čopa, izdelali maketo ali kamišibaj (iz kartona narejeno majhno gledališče, s pomočjo katerega se da pripovedovati zgodbo ob slikah), modne navdušenke so se lahko oblekle kot Julija Primic, kuharji so kuhali kašo, jezikoslovci (teh je na naši šoli očitno največ) so prevajali različne besede po Čopovem vzoru v 19 različnih jezikov, redki nadarjeni pesniki oz. pisatelji pa so se preizkusili v pisanju lastnega soneta ali pisma osebi, ki jim je blizu.

Tak kulturni dan bi z veseljem ponovila, če bi bili časi primernejši, pa bi ga seveda še veliko raje doživela v živo.

Hana Radončić, 8. B

ZAČETKI SLOVENSKE KNJIŽEVNOSTI NA DOLENJSKEM

Lucija Žbogar, 9. B

Kulturni dan, ki je potekal 30. novembra, je bil zanimiv, četudi smo ga izvedli na daljavo. Navodila so bila podana zelo jasno, najbolj pa mi je bila všeč predstavitev v powerpointu, saj je vsebovala veliko slik in povezav, da smo si res lahko predstavljali Trubarjevo življenje. Videoposnetek o Trubarjevem življenju nam je zelo koristil prav pri vprašanjih, in tudi sicer sem izvedela več o njem. Mislim, da bi bil posnetek lahko krajši, všeč pa mi je bilo, da je bil prikazan zemljevid ter imena vseh mest, v katerih je Primož Trubar delal, saj bi brez tega težje pravilno zapisala imena nemških mest. Izbirne naloge so bile zelo izvirno premišljene in narejene, najbolj pa mi je bilo všeč to, da smo si lahko izbrali, v kaj se bomo bolj poglobili ter da smo se malo umaknili od računalnika, saj po navadi pri takih dnevih na daljavo bolj ali manj gledamo v zaslon. Mislim, da tak način dela pritegne tudi tiste manj delavne, saj si lahko izberejo tisto, kar bi sami radi počeli, da jim ne bo dolgčas. Tudi dolžina kulturnega dneva je bila ravno prav dolga, zato kar odločno pravim, da je bil ta kulturni dan najboljši od vseh spletnih naravoslovnih, tehniških ali kulturnih dni.

Noel Milost, 9. B

Lucija Žbogar, 9. B

HOLLYWOODSKI OBISK PRESENEČENJA – TOKRAT ŽAL LE PREK TEAMSOV

Če bi naša Čopova šola lahko govorila, bi zagotovo povedala, da je letošnje šolsko leto najbolj osamljena, odkar stoji, saj po njenih hodnikih že lep čas ni vsakodnevnega vrveža in čebljanja veselih otrok. Prav tako bi nam pritrdila, da je letošnje šolsko leto vsekakor najbolj čudno leto, odkar je svoja vrata odprla mnogim učencem, ki jih zdaj že pošteno pogreša. Večino šolskega leta smo namreč že preživeli na daljavo! Pri tem smo doživljali vzpone in padce, lepe in manj lepe trenutke. Vsakdanjik je postajal zelo monoton in dnevi so si bili zelo podobni. Kljub vsemu je bil zame vsekakor eden najlepših trenutkov 24. december 2020. In to ne samo zato, ker smo komaj čakali na novoletne počitnice in je le še nekaj ur manjkalo do božičnega večera, ki so ga nekateri učenci že nestrpno pričakovali. No, naj vam zaupam, kaj se je tega dne godilo na naši šoli.

Kot veste, smo imeli v preteklih šolskih letih na naši šoli zadnji dan pred božično-novoletnimi prazniki vedno kulturno prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti, nato pa smo peš odšli v bližnji Cineplexx Kranj, kjer smo si ogledali kak mladinski film. Na ta dan smo tako združili prijetno s koristnim in mi je bil vedno všeč, a kot mnogo drugih, za učence najbolj zanimivih stvari, nam je epidemija letos preprečila tudi to. Naše iznajdljive učiteljice pa so vendarle uspele najti možnost, da smo si po prireditvi, ki je tokrat potekala prek vnaprej narejenega posnetka, ogledali tudi film, seveda iz domačega naslanjača v dnevni sobi. Mlajši učenci so si ogledali zanimiv nizozemsko-nemški film Nenavaden teden s Tess, ki ga je RTV Slovenija za zadnji šolski dan ponudila na ogled vsem slovenskim osnovnošolcem, pobuda za to pa je prišla s strani slovenskih učiteljev. In zdaj sledi tisto najboljše, kar je meni pa tudi mnogim mojim sošolcem in sošolkam resnično polepšalo uvod v praznične dni. Učenci 8. in 9. razreda smo si namreč po šolski prireditvi na TV-programu Voyo ogledali najnovejši hollywoodski film našega režiserja Mitje Okorna z naslovom Leto življenja, saj nam je televizijska hiša POP-TV po posredovanju samega režiserja omogočila brezplačen 3-dnevni dostop do ogleda filma!

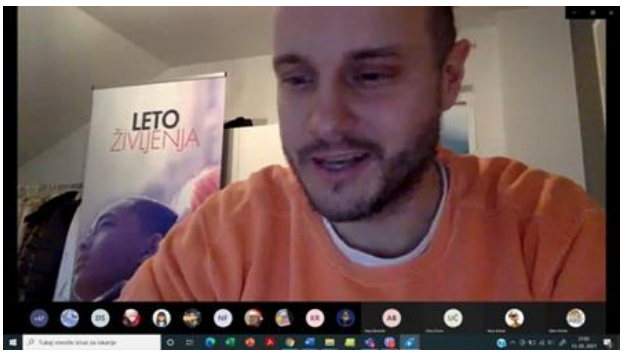

Če se slučajno sprašujete, od kod nam Čopovcem takšna čast in prijaznost s strani slavnega hollywoodskega režiserja, naj vam zaupam, kar zdaj že ptički čivkajo – karizmatični Mitja Okorn je bivši učenec naše šole. Bil je celo prva generacija učencev, ki so s šolanjem pričeli na naši šoli, in sicer je našo šolo obiskoval vseh osem let. Kot pravi Čopovci bi morali vedeti, da je bil Matija Čop, po katerem naša šola nosi ime, rojen 26. januarja. Najbrž pa niste vedeli, da tudi Mitja Okorn praznuje na isti dan.

Predlani, 24. junija 2019, nas je gospod Okorn počastil kot osrednji gost naše zaključne prireditve, na kateri nam je razkril, da snema film z Jadenom Smithom. Takrat je skupino učenk in učencev tako navdušil, da smo se tudi sami preizkusili v izdelavi filma, s katerim smo bili uspešni tudi na tekmovanju. Naš film ste si lahko ogledali na lanski zaključni prireditvi. In letos je njegov hollywoodski prvenec Life in a Year (Leto življenja) ugledal luč sveta, kar nas je strašansko navdušilo. Kot se spodobi, smo mu ob tej priložnost poslali virtualno čestitko in niti sanjalo se nam ni, da ga bo tako razveselila. Našo čestitko je namreč hvaležno delil na svojih družabnih omrežjih. Na naše veliko zadovoljstvo pa se je kljub vsem intervjujem in promociji filma odzval tako, da nas je točno leto in pol po prireditvi, 24. 12. 2020, po našem ogledu Leta življenja na Voyu znova obiskal, le da tokrat prek videosrečanja v Teamsih, kamor se Čopovci v času pouka na daljavo pridno priklapljamo že nekaj mesecev.

Kar verjeti nismo mogli, da se bomo z gospodom Mitjem znova srečali ... In smo se! Gospod Okorn si je z veseljem vzel čas za nas, odgovarjal na naša vprašanja o svojem najnovejšem filmu, nam kot vedno dal cel kup koristnih nasvetov ter nam namenil veliko

vzpodbudnih besed. Imeli smo tudi to čast, da nam je pokazal nekatere prizore, ki v končni verziji filma niso bili uporabljeni. Zaradi njega smo dobili tudi kanček vpogleda v dogajanje med snemanjem filma, predvsem za kamerami. Njegov virtualni obisk nas je zelo razveselil in nam bo za vedno ostal v lepem spominu. Sama sem si najbolj zapomnila to, da ne smemo nikoli obupati, da se v življenju vse zgodi z razlogom ter da nam življenje vedno postavlja ovire, da bi nas preizkusilo, iz kakšnega testa smo. Mitja nas je spodbudil, naj si upamo in dosegli bomo neverjetne stvari v življenju, kot npr. on, ki sedaj snema filme v tujini, v Hollywoodu in na Poljskem. Njegove besede me navdajajo z veseljem in samozavestjo, da lahko vsak, ki si upa seči po zvezdah in ki je pripravljen trdno delati ter ob preprekah ne odnehati, te svoje sanje tudi zaživi!

Lara Stoilov Spasova, 9. A

ŠOLA V NARAVI – V ŠOLI!

Šola v naravi je letos potekala na »malo drugačen način«, saj nismo nikamor šli, ampak smo vse delali v razredu. Če ste pomislili, da smo prespali v šoli, naj vam kar hitro odgovorim, da nismo. V šolo smo prišli zjutraj in končali po peti šolski uri. Vse skupaj se je začelo v torek, 9. marca, in trajalo štiri dni. Imeli smo tri naravoslovne dneve in en tehniški dan.

Učenci 7. A, B, C

Prvi dan je bil po mojem mnenju najslabši, saj smo imeli veliko tehničnih težav. Mi je pa bila zelo všeč moja ekipa, tako da vse ni bilo tako slabo.

Drugega dne nismo imeli nobenih tehničnih težav, saj smo cel dan reševali učne liste. Saj vem, na prvi pogled se zdi grozno reševati cel kup učnih listov. V resnici je bilo zelo zabavno, saj smo zares dobili prave školjke in jih razvrščali. V eni izmed njih se je slišalo morje!

Ko smo tretji delali morski origami, sem mislil, da bo zelo lahko, pa mi v resnici ni šlo najbolje. Na koncu so mi pomagali sošolci in mi je bilo veliko lažje.

Moj najljubši dan je bil zadnji dan, ko smo se »potepali po Strunjanu in spoznavali soline«, ker ni bilo tehničnih težav in ker je bila tema zelo zanimiva.

Učiteljem je po mojem uspelo enkratno pripraviti šolo v naravi na malo drugačen način.

David Polšak, 7. A

Meni je bila ta šola v naravi zelo zabavna. Naučili smo se nekaj stvari, ampak na tak način, da ni bilo dolgočasno. Najboljši je bil tretji dan. Takrat smo delali origami morskega življenja, kar mi je bilo zelo všeč. Ko se je vse končalo, sem bil zares kar žalosten, ker je bilo tako dobro.

Natan Polenec, 7. A

RASTEM S KNJIGO (MATE DOLENC: KAKO DOLG JE ČAS)

V petek, 16. aprila 2021, smo v šoli imeli kulturni dan v okvirju projekta »Rastem s knjigo«. Brali smo knjigo Mateta Dolenca Kako dolg je čas. Kulturni dan mi je bil zelo všeč, saj se je učiteljica potrudila in naredila načrt, kako bo naš da potekal. Všeč mi je bilo, da nismo samo brali in pregledovali nalog, ampak smo imeli tudi druge aktivnosti, na primer pantomimo in risanje.

Paulina Jovanova, 7. A

Ob zaključku kulturnega dneva smo razmišljali, kako dolg je čas.

KAKO DOLG JE ČAS?

Čas je včasih dolg, včasih kratek. Če na čas gledamo kot na čas življenja, je pogosto prekratek. Gotovo pa je, da je relativen. Nekdo lahko živi dolgo življenje, a mu je vseeno prekratko in si želi več časa, nekdo drug pa bil lahko živel pol krajše življenje in bil zadovoljen z njim. Na koncu našega časa pa vsak ugotovi, da ni pomembna dolžina časa, ampak dogodki, ki jih doživljamo s tistimi, ki nam veliko pomenijo.

Trina Klojčnik Zaplotnik, 7. C

Paulina Jovanova, 7. A

Dajana Trivunčević, 7. A

Čas je zelo dolg, ko nimamo nekega merila ali ko nimamo obveznosti. Hitro mine, ko je kak pomemben ali poseben dogodek. Če si naredimo urnik, kako bo potekal naš dan, bomo imeli dovolj časa za vse, kar potrebujemo.

Paulina Jovanova, 7. A

Čas je skoraj neskončen. Čas je povsod okoli nas. Za nas je čas zelo dolg, za nekatere zvezde je pa to zelo malo. Nekoč pa se bo tudi čas končal. Za nas po približno 100 letih življenja, za vesolje pa po par milijardah let. Takrat se bo vse končalo in ničesar več ne bo.

Natan Polenec, 7. A

Čas je dolg, kolikor pač je. Ne zanima me dolžina časa, ker sem preveč zaposlen, da bi se obremenjeval s tem. Vsekakor časa v dnevu hitro zmanjka. Čas po mojem mnenju hitro teče. Včasih bi si želel, da je več ur v dnevu. Na to, kako hiter je čas, nimam vpliva.

Adrian Despotović, 7. C

PROSTOVOLJSTVO NA NAŠI ŠOLI

Ustvarjalno in bogato je bilo… Sprašujete, o čem govorim? O delu prostovoljk in prostovoljcev na naši šoli.

Kljub koronavirusu, ki je dodobra krojil naš način življenja in medsebojne stike ter vsem tem mehurčkom, v katerih smo bili, se nam je prostovoljcem in mentorjem v tem šolskem letu uspelo povezati s celotno šolo, lokalno in širšo skupnostjo.

V času božično-novoletnih praznikov smo prostovoljci pripravili pisano videovoščilo in z njim razveselili stanovalce in zaposlene Doma upokojencev Kranj.

Sodelovali smo v vseslovenskem projektu »Mala pozornost za veliko veselje«. Namen projekta je bil navdušiti širšo javnost k medgeneracijskemu povezovanju ter zbrati 21.000 voščil in prazničnih pisem za starostnike po vseh slovenskih domovih in centrih za starejše. Cilj je bil več kot dosežen. Spodbudne misli in lepe želje so dosegle 67.176 starostnikov po celi Sloveniji.

Spomladi je vzbrstela ideja o Lipi dobrih misli. Učenke 6. a-razreda so razvile idejo, da bi lahko naša lipa na dvorišču spregovorila. In je … v mesecu marcu na materinski dan. Na lipo smo izobesili risbe in misli naših učenk in učencev, s katerimi so želeli sporočiti svojim mamam, kako pomembne so in kako radi jih imajo. O tem so lahko brali tudi prebivalci širše Gorenjske, saj so o dogodku pisali v časopisu Gorenjski glas.

In tudi mačke brez doma so nam bile hvaležne, ne da bi zares vedele. Zanje smo s pomočjo učencev, učiteljev ter staršev zbrali štiri velike kartone mačje hrane. Le-ta je prišla v prave tačke s pomočjo Društva za zaščito živali Kranj.

Še bi lahko naštevala, pa naj bo dovolj.
Veliko dobrega je bilo storjenega in to sta ubesedili tudi Julija in Ema.

Za prostovoljstvo sem se odločila, ker rada pomagam drugim in ker sem srečna, če so zadovoljni ljudje okoli mene. Tudi sama sem sodelovala pri akcijah. Zbirala sem star papir, se s sošolkama domislila Lipe dobrih misli, pisala voščilnice, ki smo jih potem poslali v domove za starejše po vsej Sloveniji. Na svoje delo sem zelo ponosna.

Julija Dremelj, 6. A

Za prostovoljsko delo v šoli sem se odločila, ker zelo rada pomagam in mi je všeč občutek, da sem nekaj dobrega storila tudi za druge. Zame prostovoljno delo pomeni, da delam nekaj dobrega zase in za druge. Sodelovala sem pri Lipi dobrih misli, zbiranju starega papirja in voščilnicah. Pri prostovoljnem delu mi je bilo najbolj všeč, da sem pomagala širši skupini ljudi in seveda naši šoli.

Ema Podlipny, 6. A

Inti, Julija, Ema, Vid, Taja, Raeni, David, Ana in Aleksandra – najlepša hvala za vašo pozitivno naravnanost, ideje, ustvarjalnost, čas, pripravljenost pomagati. Odlična ekipa ste!
Se srečamo spet drugo leto, velja?

Prispevek je pripravila mentorica prostovoljcev Mojca Gašparić, socialna delavka.

SLADICA DR. FIGA

Letošnje sodelovanje na festivalu ***Turizmu pomaga lastna glava*** *je zaznamovala kulinarika. Kljub okoliščinam dela na daljavo nam je uspelo doseči zastavljeni cilj – tradicionalne kranjske štruklje preoblikovati v sodobno različico te jedi. Nastala je sladica dr. Figa.*

Z našo turistično nalogo in »stojnico na daljavo« smo se na festivalu, ki ga organizira Turistična zveza Slovenije, predstavili 21. aprila 2021 in osvojili srebrno priznanje.

Prispevek je pripravil učitelj Peter Tratnik ter sodelujoči učenci:
Gabrijela Košir, Patricija Mohorič in Mia Munih Lakotič, 9. A,
Taja Mislej, Raeni Vidovič in Svit Munih Lakotič, 7. A.

PROJEKT SPODBUJAMO PRIJATELJSTVO

Februarja in marca so učenci 4., 6., 7., 8. in 9. razreda pod mentorstvom svojih učiteljic razmišljali o prijateljstvu. S tem so se pridružili projektu društva Sobivanje, ki združuje projekte z različnih področij trajnostnega razvoja. Namen natečaja je otroke spodbujati k pozitivnemu razmišljanju o prijateljstvu in razvijanju dobrih odnosov z vrstniki. Nastalo je veliko literarnih in likovnih izdelkov.

Adrian Despotović, 7. C

Trina Klojčnik Zaplotnik, 7. C

1. A

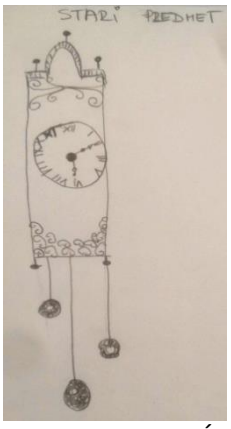

DAVID PAJIĆ

ŽIGA OVSEC

AJDA ZALETEL

EDWARD-CONSTANTIN STOICA

LINA BEKTEŠEVIĆ

LIAM KASTELIC

IAN TOMIĆ

MAŠA SMOLOVIĆ

NACE PRAPROTNIK

ZARJA BAGAR

MIA NEDOVIĆ

1. B

EMA ROŽANC

FILIP BUBANJA

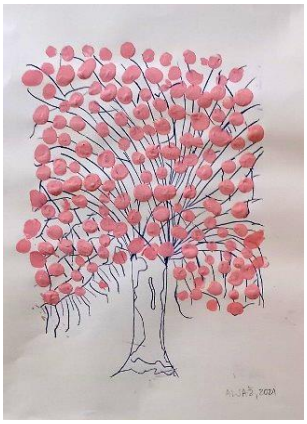

ALJAŽ HORVAT

DUNJA MAJKIĆ

DAMJAN DORKOV

SARA LESKOVEC

2. A - O KULTURNEM PRAZNIKU IN KNJIGAH

Učenci 2. a so z učiteljico Mileno Bežan strnili vtise o letošnji nekoliko drugačni proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku in o knjigah.

5. februarja smo imeli v šoli KULTURNI DAN. Prireditev so pripravili učenci predmetne stopnje. Praznik je bil v spomin na našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Umrl je v Kranju leta 1849. Sedma kitica Zdravljice je naša slovenska himna. Njegov najboljši prijatelj je bil Matija Čop, po katerem ima naša šola ime. Prešerna so otroci klicali doktor Fig.

Zarja Udovč

Prireditev ob kulturnem prazniku so pripravili učenci predmetne stopnje. Sodelovali so tudi učenci razredne stopnje. En dan dlje smo bili doma. Če povem po pravici, sem šolo malo pogrešal.

Tim Glamočanin Urbanc

Prireditev ob kulturnem prazniku mi je bila zelo všeč. Videli smo posnetke naših sošolcev. Naučila sem se nekaj o pesniku Francetu Prešernu.

Alissia Suljanović

V petek smo imeli kulturni dan. Meni je bil zelo všeč, ker smo malo delali in še en dan dlje smo bili prosti.

Gaia Talia Močnik

Ko smo na kulturni prireditvi gledali Rubi, mi je bilo zelo všeč. Zelo lepo je pela. Tudi Vid je nastopal. Pel je in igral na kitaro.

Mark Jasenović

Ob kulturnem prazniku smo tudi mi nastopali v razredu. To mi je bilo zelo všeč. Izdelali smo tudi miselni vzorec o Francetu Prešernu. Imeli smo podaljšan vikend.

Nika Močnik

Všeč mi je bilo, ko smo na prireditvi poslušali Rubi in Katarino.

Matic Primožič Žura

Ob kulturnem prazniku smo poslušali tudi posnetek koncerta iz glasbene šole. To mi je bilo zelo všeč. Na začetku prireditve smo poslušali našo himno. Bilo je zelo slovesno.

Mila Marković

Ob kulturnem dnevu smo si ogledali tudi naše izdelke. Užival sem na razrednem koncertu.

Vid Jelovčan

Učiteljica nam je prebrala Prešernovo pesem Lepa Vida. Pesem je lepa, vendar žalostna. Predstavitev je bila lepa. Ta praznik je čudovit.

Sofija Savanović

Ob kulturnem prazniku sem doma igral igrice in z bratcem gledal televizijo.

Luka Kondić

V šoli smo si ogledali prireditev. Bila je zelo lepa. Imeli pa smo tudi podaljšan vikend. Ta dan sem šel k babici.

Vasja Dimitrov

V petek, 5. februarja, smo si ogledali posnetek ob kulturnem prazniku. Mi smo imeli v razredu razredni koncert. S prijateljico Taro sva zapela Žogico Nogico.

Ian Bukovac

KNJIGA *je moja najboljša prijateljica. Rada jih imam zato, ker me nasmejijo in veliko naučijo. Najraje berem o živalih. Rada imam živali in s knjigo jih veliko spoznam. Rada jih berem tudi pred spanjem. Tudi poslušam rada, če mi kdo bere. Kadar sem žalostna, mi mami ali ati bere knjigo in se počutim bolje. Tudi knjige za bralno značko rada berem. Všeč so mi knjige, ki imajo veliko zgodb.*

Tara Stružnik

KNJIGE *so moje prijateljice. Meni je všeč knjiga o luni, ker je v njej veliko dogodivščin. Všeč mi je tudi pesnik France Prešeren. Bila sem v muzeju. Rada imam zanimive zgodbe. Tudi v gozdu so doma zgodbe.*

Ana Pajić

Vesela sem, kadar berem ***KNJIGO****. Najbolj všeč mi je bila knjiga Zamenjam bratca. Natančno sem jo prebrala. Vsak dan berem. Všeč pa so mi tudi knjige za mladostnike in za odrasle. Lahko rečem, da je knjiga moja prijateljica. Ko sem bila stara šest let, sem brala knjigo Kekec.*

Zarja Udovč

Ana Maksimović

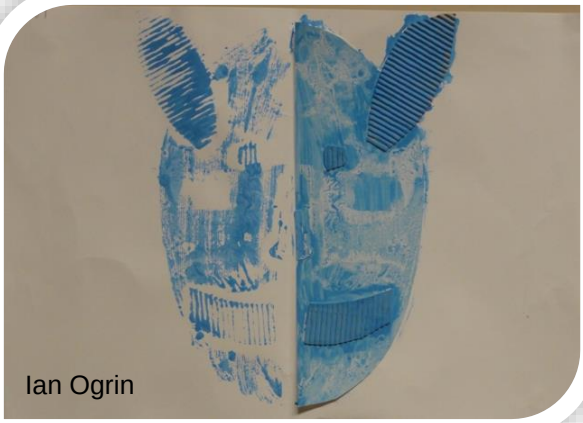
Ian Ogrin

Všeč mi je knjiga Frozen. ***KNJIGA*** *ni moja prijateljica, a ko knjigo berem, mi je všeč. Ko bereš, se tudi učiš. Bereš lahko, kadar hočeš. V knjigah so različni junaki. Rada imam srečne konce. V pravljicah nastopajo samorogi, angeli, hudiči, številke, fantje in punce.*

Gaia Talia Močnik

Ko mi je dolgčas, berem ***KNJIGE****. Izberem si jih sama. Moja najljubša knjiga je o kraljicah. Te pravljice so zanimive. Sama posežem po knjigi. Zelo so zanimive. Takrat sem vesela. Spoznam nove stvari.*

Gaja Radman

Ana Pajić

2. B - NAŠI DNEVI DEJAVNOSTI NA DALJAVO

Drugošolci so v času poka na daljavo imeli štiri dneve dejavnosti: naravoslovni, tehniški, športni in kulturni dan. Kaj je bilo najbolj všeč učencem 2. b? O tem so razmišljali z učiteljico Berto Frantar.

Meni je bil najboljši **tehniški dan**, ker smo izdelovali **novoletne okraske**. Izdelala sem eno snežinko, tri venčke in smrečico. Pri delu sem potrebovala lepilo, škarje in papir. Pomagala sta mi bratec in sestrica.

Ariana Perković Karadža

Na **naravoslovnem dnevu** smo pripravili **jabolčno čežano in sadni krožnik**. Za sadni krožnik sem uporabila papriko, korenje in banano. Oblikovala sem mavrico. Za travo sem uporabila solato. Za pripravo čežane sem sama olupila jabolka, ostalo mi je pomagala mami. Naredili smo tudi šmoren.

Ula Dremelj

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo na daljavo izdelovali **božične okraske**. Ko smo naredili božične okraske, smo skozi luknjice napeljali vrvico in jih obesili po stanovanju. Izdelala sem snežinko, Božička, kristal, smrečico …

Ajda Bohnec

Najbolj mi je bil všeč **športni dan**. Naučili smo se nov **ples**.

Valdrit Jashari

Ko je bil **naravoslovni dan**, sva z mami naredili **jabolčno čežano in sadno-zelenjavni krožnik**. Naredila sem ga iz jagod in banan. Banano sem narezala na tri koščke. Jagode sem oprala. Naredila sem še ježka. Potrebovala sem grozdje in banano. To je bil moj najljubši dan.

Nika Mislej

Pri pouku na daljavo smo imeli štiri dejavnosti. Meni je bil najbolj všeč **športni dan**. Najprej smo se ogreli, potem smo delali različne vaje, nato so bili različni **športni izzivi, joga** in na koncu smo se naučili **ples**.

Sergej Podraščanin

Ko je bil **naravoslovni dan**, sva z mami naredila **jabolčno čežano**. Meni in sestri Loreni čežana ni bila všeč. Všeč je bila mamici. Oči je bil v službi in je ni mogel poskusiti. Potem sem naredil še sadno-zelenjavni krožnik.

Mateo Ilić

Na **naravoslovnem dnevu** smo izdelovali sadno-zelenjavni krožnik. S sestrico sva naredili hobotnico iz jabolk in metuljčke iz mandarin in jabolk. Pri pripravi jabolčne čežane sem olupila jabolka, mami pa jo je skuhala. Bilo mi je zelo všeč.

Julija Moštrokol

Najbolj mi je bil všeč **kulturni dan**. Z učiteljico smo gledali **prireditev** ob prazniku, potem pa smo si sami ogledali še risanko in reševali kviz.

Andrea Marjanac

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo morali narediti **sadno-zelenjavni krožnik**. Iz banane in kivija sem naredil palmo. Mandarine sem uporabil za sonce. Izgledalo je zelo lepo.

Filip Đukanović

Najbolj mi je bil všeč **naravoslovni dan**. Najprej sem si ogledala posnetek. Potem sem olupila jabolka in jih dala kuhati. Dodala sem sladkor in čežana je bila kuhana. Iz sadja sem naredila palme. Na koncu sem pojedla čežano.

Kim Puconja

Pri delu na daljavo smo imeli **tehniški dan**. Naredil sem snežinko. Pomagala mi je mami. Najprej sem si ogledal posnetek, potem sem šel delat svoj izdelek. Potreboval sem papir, škarje in bleščice.

Bor Lubej

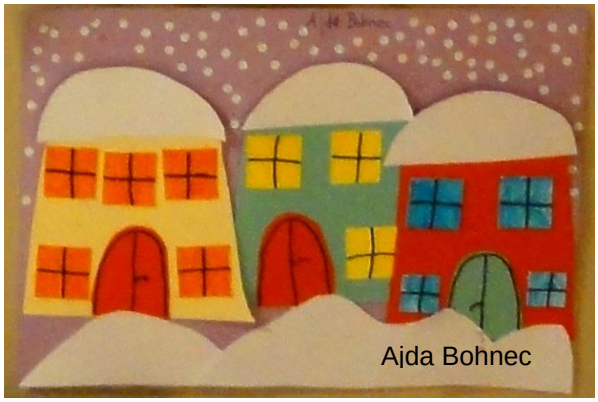

Najbolj mi je bil všeč **športni dan**. Prvič v življenju sem zdržal plank 30 sekund. Všeč so mi bili tudi športni izzivi. Naredil sem vse izzive, uspeli so mi trije. Na koncu smo se naučili še nov ples.

Matic Grubač

Najbolj mi je bil všeč tehniški dan, ker smo **izdelovali novoletne okraske**. Izdelala sem dve snežinki, novoletno jelko in venček. Pomagala mi je mamica. Okraske sva obesili na smreko.

Ema Ramljak

Ko smo imeli **naravoslovni dan**, sem naredila **sadni krožnik in jabolčno čežano**. Potrebovala sem jabolka, banano, ananas, kivi in melone. Naredila sem metuljčka in žabo. Sadje s sadnega krožnika in jabolčno čežano sem na koncu pojedla. Bilo je zelo dobro in zelo zabavno.

Emina Mujčić

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo **gledali risanko**. Prej smo si ogledali še šolsko prireditev.

Katarina Vukić

Na **naravoslovnem dnevu** sem sama narezala jabolka za čežano. Mami mi je pomagala kuhati čežano. Iz sadja sem naredila palme. Potrebovala sem borovnice, kivi, banano in grozdje. Jabolčno čežano sta pojedla mami in bratec.

Lara Simeunović

Ko smo **izdelovali novoletne okraske**, sem naredila dve snežinki in venček. Mamica mi je pomagala pri izdelavi dveh rožic. Venček sva naredila z bratcem. Mami ga je obesila.

Alea Jupa

Ko je bil **kulturni dan**, smo si z učiteljico ogledali šolsko prireditev. Potem smo si ogledali risanko Srečko, božični okrasek. V risanki so nastopali okrasek Srečko, njegova družina in veliko novoletnih jelk.

Sara Đukanović

Jabolčno čežano na **naravoslovnem dnevu** sva delali skupaj s sošolko Ariano. Najprej sva si ogledali posnetek. Ko sva delali čežano, naju je mami fotografirala. Potem sva naredili še sadni krožnik. Sadje s krožnika je pojedla moja sestrica. Čežano smo pojedli jaz, ati, mami, Ariana in njeni starši.

Neža Janež

Pri pouku na daljavo mi je bilo najbolj všeč izdelovanje božičnih okraskov. Naredila sem jih veliko. Izdelala sem tudi lepo snežinko in snežaka. Zelo sem uživala.

Evelin Gogala

Predzadnji dan pred prazniki smo imeli **športni dan**. Najbolj mi je bilo všeč, ker smo se naučili nov ples. Pa tudi joga mi je bila všeč.

Hana Jenko

Najbolj všeč mi je bil **športni dan**, ko sem telovadil doma v stanovanju. Super so mi bile vaje in športni izzivi.

Aleks Djokić

Najboljši dan mi je bil, ko sem **pripravljala sadni krožnik**. Zelo mi je bilo všeč, ko sem rezala banano in jabolko in lupila mandarine. Najbolj pa mi je bilo všeč na koncu, ko sem videla, kaj sem naredila.

Elena Vujović

Bolj kot šola na daljavo mi je všeč prava šola, ker vidim sošolce in učiteljice. Najbolj zabaven se mi je zdel **športni dan**. Ta dan sem bil zunaj. Igral sem se s sestrico. Postavila sva poligon in se igrala.

Luka Radinović

3. A - NAŠE ŽIVALI

Učenci 3. A so z učiteljico Ireno Jenko razmišljali o svojih ljubljenčkih in pisali pravljice o živalih.

Mi smo pravi učenjaki,
se učimo in igramo
in živali radi imamo.
Učiteljica Irena se s kužkom Aresom sprehaja.
K Roku hrčica Lucy priteče,
Tinkari zajčica Pegi nagaja,
Sara za hrčico Pikico skrbi,
k Valentini ptiček Piki prileti.
Maša Luno sprehaja,
Ema Toju nagaja.
Anja Korija lovi,
Naja z Lili na sprehod hiti,
Hlib pa ribice nahrani.
Luka hrčka si želi
in upamo, da ga kmalu dobi.

Valentina Jerič

Učenci 3. A

PESEM O JEŽKU

Ježek Nežek nosi hruško,
hruško debeluško.
Hruška pade mu dol,
ojoj, nič več noče gor.

Ježek Nežek vzame drugo hruško,
manjšo debeluško.
Nese jo domov s seboj,
rabi jo takoj.
Doma jo bo pojedel
in se mirno ulegel.

Đorđe Kvržić

JEŽEK

Zajček ježka vpraša,
kje je hruška naša.
Ježek jo popiha,
hruškice ni več.
Hruško je pohrustal,
si obliznil smrček.
Zajčku je pomahal,
stekel je v gozd.

Sara Novak, Luka Hren,
Ema Ilievski Zadravec, Marko Jovanović

VEVERICA MIJA

Mija skoči sem in tja,
večkrat z repkom pomiglja.
Lešnike rada ima,
jih z zobki grizlja,
meni jih prav nič ne da.

Dina Lalić

ŽIVALI

Živali so nestrpne in nagajive.
Delajo napake in traparije.
So ljubke in smešne,
se sprehajajo rade
in nas imajo rade.

Alina Nikočević, Eva Mokricki, Maša Zorman, Dina Lalić

Maja Mitrašinović

PTIČICA

Na drevesu ptičica,
ptičica siničica.
Lepo je prepevala,
pesem je odmevala.

Ptička je odletela,
nič več ni zapela,
bilo ji je hudo,
ker nikogar ni bilo.

Alina Nikočević

HRČEK

Hrček Smrček je majhen,
ljubek kot bombonček,
k lastniku prihiti,
da nagradico dobi.

Luka Hren, Maja Mitrašinović

PIKI

Naš kuža Piki rad teče
in z repkom veselo miga.
Ko je priden, smo veseli
in se z njim igramo.
Igre ne znamo končati
in kosilo zamudimo.
Pozno domov hitimo
in starše jezimo.

Vanja Jakše

Eva Mokricki

Marko Jovanović

ŽIVALI

Živali so ljubke. Nikoli niso grde. Ko prideš iz šole, te počakajo in ljubko gledajo.

Hena Elkasović, Tinkara Kunstelj

NAŠ KUŽA

Imeli smo kužka po imenu Rudi. Bil je vesel in živahen kuža. Vsi smo ga imeli radi. Zelo rad je imel naravo in dolge sprehode. Ponoči, ko se je vse umirilo, je znal zalajati že pri majhnem šumu. Njegova najljubša igrača je bil plišasti medvedek. Pri hrani je bil izbirčen. Jedel je samo meso in nič zelenjave. Rad se je crkljal.
Zdaj ga ni več z nami. Vsi ga zelo pogrešamo.

Miloš Majkić

PEGI

Moji kunčici je ime Pegi. Zelo je radovedna in nagajiva. Enkrat mi je pogrizla hlače. Pojedla nam je vse narcise. Oče jih je moral ograditi. Večkrat rine tja, kamor ne sme. Rada ima banane. Ko grem v šolo, hodi za menoj, ker hoče z mano. Ko jo čoham, se uleže in me liže. Če se igram, pride za mano v mojo sobo. Enkrat jo je že lovila mačka. Na srečo je ni ujela. Zelo rada jo imam.

Tinkara Kunstelj

MOJ HRČEK

Moj hrček spi na hrbtu. To je prav smešno. Enkrat je padel z mize. Boji se vode in ne zna plavati.

Maša Zorman

MUCA NAGAJIVKA

Nekoč je živel kmet, ki je imel tri živali. To so bile: pujs, muca in krava. Muca je bila nagajiva. Večkrat je kaj ušpičila. Nekoč je splezala na drevo in ni mogla dol. Kmet jo je moral reševati. Nekoč je kravi polulala travo, da krava ni mogla jesti. Pujsa je ves čas praskala.
Kmet jo je kaznoval. Zaprl jo je v kletko in ni mogla več prosto tekati. Spoznala je, da ne sme več nagajati. Postala je pridna muca in vsi so živeli srečno.

Ivan Ilievski, Hlib Vlasov

MEDVEDOV ROJSTNI DAN

Bila je sreda. Kača, gepard in slon so po domači nalogi odhiteli v gozd. Pripravljali so zabavo za medvedov rojstni dan. Slon mu je spekel torto, gepard je povabil prijatelje, kača pa je zavila darilo.
Ko je ura odbila pet popoldan, se je pričela zabava. Presenečenje je uspelo. Medved je od veselja zajokal. Rajali in zabavali so se zelo dolgo.
Medved je bil vesel, ker ima tako dobre prijatelje.

Rok Ruparčič

ZGODBA O ZAJČKU IN PSIČKI

Nekoč je živela psička Lili. Spoznala je zajčka Pikija. Piki se je hvalil, kako zelo močan je. Lili mu je hotela povedati, da je močnejša od njega, pa tega tudi slišati ni hotel. Pripravila sta tekmovanje v dviganju uteži. Bila sta izenačena. Spoznala sta, da moč ni pomembna. Objela sta se in postala najboljša prijatelja.

Naja Anđelković

MAMA MUCA

Nekoč je živela muca. Ni imela nobenega mladička. Sploh ni vedela, kakšna je ljubezen. Mimo je priletel zvezdni utrinek. Naslednji dan je šla muca na sprehod v gozd. Srečala je mačkona. Na njegovi ovratnici je pisalo TA MUC NI PRIJETEN, NAJ GA POSVOJI KDO DRUG. Muci je bil všeč in se je vanj zaljubila. Ni je motilo, kar mu je pisalo na ovratnici. Njej se je zdel prijazen in imela sta se rada. Vse sta počela skupaj in muca je spoznala, kaj je to ljubezen.
Nekega dne je muca postala mamica. Dobila sta dva bela mucka s svetlečimi modrimi očmi. Izpolnila se ji je velika želja.
Živeli so srečno in dolgo.

Valentina Jerič

BENI IN MUCA

Nekega dne se je kuža Beni sprehajal po gozdu. V gozdu je bila tudi muca Maca. Srečala sta se in postala prava prijatelja. Skupaj sta odšla proti domu. Čeprav sta bila pes in mačka, sta se lepo razumela.

Eva Mokricki

KUŽA SE JE IZGUBIL

V Kranju je živel kuža. Nekega dne se je odpravil na sprehod. Zavohal je muco in stekel za njo. Tekel je in tekel in muco ujel. Kregala sta se in muci ni bilo všeč, da jo preganja. Tudi kuža je spoznal, da to ni bilo prav. Potem pa je ugotovil, da sploh ne ve, kje je, in da ne zna domov. Taval je po ulicah in bil je zelo žalosten. Ves utrujen se je ulegel pred neznano hišo in zaspal. Zjutraj se je zbudil in ugotovil, da je doma. Našel ga je njegov lastnik in ga odnesel domov. Kuža mu je bil zelo hvaležen in ni več tekal za mačkami.

Tom Prodan

POTOVANJE KUŽKA LUŽKA

Nekoč je živel kužek. Z veseljem je skakal po lužah in dali so mu ime Lužek.
Nekega dne je šel na izlet. V gozdu je srečal lisico in jo lepo pozdravil. Srečal je tudi medveda in veverico. Z vsemi je poklepetal. Prišel je do potoka. Ni vedel, kako naj pride čez. Ribica mu je rekla, naj plava tako kot ona. Lužek je res plaval. Preplaval je veliko razdaljo. Potem pa je ugotovil, da je utrujen, in si je želel, da bi šel domov. Čakala ga je dolga pot. Najprej si je malo odpočil, potem pa odhitel domov. Ugotovil je, da je rad doma in da ne bo hodil na dolga potovanja.

Anja Škunca

Dina Lalić

Tom Prodan

3. B - PRIHODNOST PLANETA JE ODVISNA OD NAS!

O naravi in okolju so razmišljali učenci 3. b z učiteljico Marjano Krt.

ČISTO OKOLJE

Čisto okolje malo in veliko
je nujno, da je čisto.
Kaplje mlade zalivajo rastline.
Čista voda iz reke gor gre
in z dežjem pade v morje.
Ampak to žal ni tako.
Vode so žalostne, brez moči,
ker mi vanje mečemo smeti.

Neža Rauter

Lovro Velikanja

Kaj delajo z mano?
Ime mi je drevo. Opazujem, kaj delajo z mano. Ljudje sploh ne skrbijo za okolje. Odpadke odmetavajo vse naokoli.

Kaj je to?
Ime mi je reka in nekaj me zanima. Kaj je to, kar plava na mojem hrbtu? O, prijateljica, to kar je na tvojem hrbtu, je plastika.

Gaja Štular Ulen

Najbolje bi bilo, da okolje ne bi bilo več onesnaženo. A še najbolje bi bilo, da različne naprave ne bi več onesnaževale okolja. To bi bilo zelo lepo!

Tian Brajnik

Če res skrbimo za okolje, ne smemo posekati dreves, kjer želimo. Prav tako ne smemo kuriti v gozdu in odmetavati smeti.

Milan Golubović

Okolje je prijazno do nas, zato moramo biti tudi mi prijazni do okolja. To bo bolje za nas in za vas.

Tara Jovičić

Sem zabojnik za odpadke

V meni je polno različnih odpadkov. To mi ni všeč, ampak, žal, takšno je življenje. Ker niso vsi ljudje prijazni do narave, nam lahko narava zagode z marsičim – s potresi, poplavami … Narava nam daje veliko stvari – vodo, hrano, svež zrak. V naravi lahko tudi meditiramo in se gibamo, se sprostimo. Ljudje pa odpadke mečejo kar naokrog. Vsi ljudje bi morali ločevati odpadke.
Narava je zelo lepa in še lepša bi bila, če bi vsi ljudje lepo skrbeli zanjo!

Siara Borić

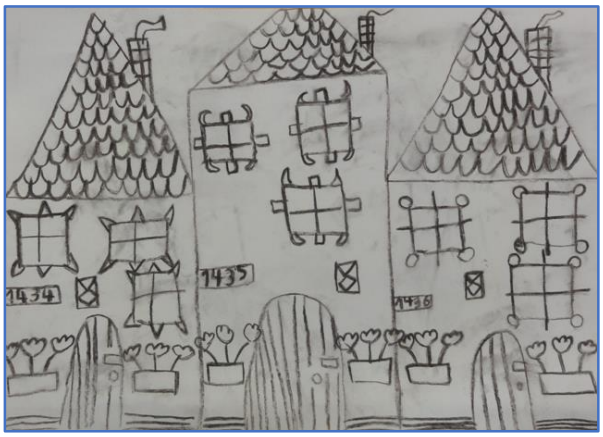

Oton Rudolf

Na nebu je vse preveč dimnih črt, ki jih rišejo letala. To ni dobro.
Ljudje ne ločujejo odpadkov. To ni dobro.
Nenehno smetimo in redko pospravimo za seboj. To ni dobro.

Tijana Maletić

Gaja Štular Ülen

Če si človek, žival ali rastlina – ne onesnažuj okolja. Raje ga čisti, varuj in pobiraj smeti.

Žana Močnik

Jaz sem koš za papir. Ravnokar je nekdo vame vrgel steklenico. Kako sem se razjezil, saj poleg mene stoji zaboj za steklo.

Katjuša Bubanja

Sem žalosten koš za smeti. Opazujem, kako ljudje mečejo odpadke okoli mene.

Hana Bečirović

ČISTO OKOLJE

Tabornik sem pravi,
zato sem veliko v naravi.
Rad imam okolje,
zanj skrbim, kot znam najbolje.

Odpadke ločujem,
narave ne uničujem.
Raje vozim se s skirojem,
kot z avtom onesnažujem.

Če skrbeli bomo za okolje,
živeli bomo bolje.

Lovro Velikanja

PRIHODNOST NAŠEGA PLANETA

Veste, kaj je prihodnost našega planeta?

Prihodnost planeta je odvisna od nas. Če bomo še naprej delali, kot delamo sedaj, bo svet ena velika vrečka smeti! Lahko ukrepamo, ampak takoj!
Lahko bi izumili koš, ki bi uporabil odpadke za nove izdelke, še več kot jih že imamo.
Lahko bi izumili robota, ki bi čistil okolje, vetrnice, ki čistijo zrak …

Vsak od nas naj poskrbi, da bo njegova družina ločevala odpadke, skrbela za okolje in zavrgla čim manj hrane!

Oton Rudolf

Siara Borić

Okolje je naše življenje. Vedno moramo skrbeti za naše okolje.
Ampak kako?
Lahko se naučim reciklirati. Ločujem odpadke. Kupujem reciklirane izdelke (papir, prtičke, varčne luči in še in še). Vozim se s kolesom in ne z avtomobilom. Kupujem hrano, ki jo pridelajo blizu mojega doma.
Upam, da mi bo uspelo. Vsem!

Matej Nikoloski

Mi smo smetnjaki. Joj, kako je hudo, ko ljudje ne ločujejo odpadkov in jih ne mečejo v smetnjake.

Me smo ledene gore. Joj, kako nam je vroče. Prevroč je ta planet za nas. In še se segreva. To nam ni všeč.

Ronja Kokalj

3. C - SOŠOLEC JE MOJ PRIJATELJ

S sošolci preživimo veliko časa, so nekakšna naša mala družina. V 3. c smo se zato odločili, da bi morali imeti tudi s sošolci svoj dan. To bi bil naš praznik! Razdelili smo se v skupine, napeli možgane in si zamislili nov praznik.

Napisali smo pesem o sošolcu, odtisnili roko na srce, izdelali smo rožo za izbranega sošolca in mu napisali posvetilo … Ostale dejavnosti pa izvedemo na naš praznik!

Ilan v sredo zjutraj vstane,
v šoli vidi učence zaspane.
V klop sede in poštevanko izstreli,
potem pa še bonbon dobi.

Nikolaj Jovanović

Ilan Bektešević

Leo Mesarić Larissi

Vsak dan ob isti uri greva tja,
kjer je znanje doma.
Med poukom skupaj sva,
kjer znanje nabirava.
Ko šolski zvonec zazvoni,
takrat odmor sledi.
Minute hitro tečejo,
od smeha solze stečejo.
Lepe spomine imam – rada te imam.

Patricia Leskovec

Ima rjave lase, zelene oči,
rada pomaga in ima temne obrvi.
Je urejena in dobra prijateljica.
Zaradi nje se veselim,
ko v šolo hitim.

Zoja Torkar

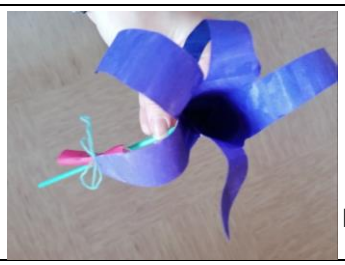

Maj Pelko

Ima kratke lase,
Hiter mu je ime,
rad se igra,
poštevanko dobro zna.
Kdo je to?

Ilan Bektešević

Tralala, tralala, rada jo imam.
Je zelo prijazna, lepa in pametna.
Najboljši trenutek z njo
mi je polepšal dan,
zato rada jo imam.

Tara Kosec

Andrej Velkov

Kratki lasje, lep nasmeh,
v šolo gre dobre volje.
Komaj čakam, da pride skozi vrata,
pri šahu mi ne da mata.
Moram mu pomagati,
ne more jahati,
zna pa mahati.
Žan Zenjilovski
Naša sošolka vedno zaspi,
vedno govori,
nič ne zamudi.
Je zelo dobra,
je zabavna.
Ima svetle oči,
zdaj pa pleza po štangi.

Hana Hodžić

***ŽAN** poštevanko rad ima,*
***ELA** s Taro se igra,*
***ZOJA** vedno klepeta,*
***TARA** rada se igra.*
***HANA** očala ima, zdaj bolje bo videla.*
***REBEKA** s kužkom se igra,*
***SANDRA** rada nogomet igra.*
***ILAN** pada kot riba na tla, brati zelo dobro zna.*
***NATALI** hitro se uči,*
***LEO** rad se lovi,*
***PATRICIA** za konjem se podi,*
***JULIA** o mačkah sanja vse dni.*
***ANDREJ** zraven ropota, poštevanko pa zelo dobro zna.*
***NIA** o prijateljicah sanja vse dni,*
***EVA** tiho in pridno sedi,*
***MAJ** za dva govori.*
***KRISTIAN** na uro se uči, pridno vadi vse dni.*
***NIKOLAJ** pri pouku ne sledi, matematika pa mu res dobro leži.*
***AMIN** večkrat klepeta, športno pa rad ima.*

Učenci in učenke 3. C

Ela Zaletel

Nikolaj Jovanović

Rebeka Zupan

Nasmeh na ustih, poln zabave. Ima svetle obrvi in modre oči. Rebeka Zoja Zupan	Je dober prijatelj, ima rjave lase, je dober športnik, ima rjave oči in zmeraj eno napako pri matematiki. Kdo je to? Maj Pelko	Tralala, tralala. Tara je moja prijateljica. Z njo zunaj se dobim in nikoli pri košarki ne izgubim. Je prijazna in rada tudi pomaga, rada jo imam, z njo se igram. Ela Zaletel

Amin Veliq

Natali Sokolovska

Sandra Tacheva

Kristijan Čelić

4. A - SONČEN DAN

V petek je bil lep sončen dan. Imel sem trening, potem pa sem odšel k prijatelju. Ko sem prišel k njemu, sva šla igrat igrice. Budna sva bila do polnoči. Zgodaj zjutraj sva se zbudila in šla na Šmarjetno goro. Hotela sva iti na igrala, pa so bila zasedena. Šla sva nazaj domov. Imela sva eno uro poti. Ko sva prišla domov, sva pojedla zajtrk. Potem sva gledala televizijo. Mama me je poklicala in rekla, naj pridem ven iz hiše, ker me že čakajo. Šli smo k teti na obisk in tam pojedli kosilo. Kmalu smo šli domov, zelo sem bil utrujen. Preživel sem lep sončen dan.

Aleks Praća

Najbolj srečna sem bila, ko je prišel k nam sosedov kuža za en mesec. Ime mu je bilo Teddy. Z njim sem se zabavala pa tudi zelo veliko igrala. Vsak dan sem ga vozila na sprehode.
Ko smo se moj brat, jaz in kuža igrali z žogo, smo se vsi zelo zabavali. Sredi igre je šel Teddy pit vodo, nato pa smo se igrali naprej. Malo kasneje je Teddy bruhal. Morali smo se nehati igrati. Z bratom sva se naučila, da ko gre Teddy pit, se potem ne smemo več igrati, da ne bi bruhal. Večkrat smo šli z njim tudi na igrišče. Naredila sem mu poligon kot na agilitiju. Peljala sem ga skozi, vendar kljub priboljškom ni hotel skočiti čez oviro, zato sem zmanjšala poligon. Zelo dobro je premagal vse ovire. Na koncu ga je čakala igra z žogo. Metala sem jo in Teddy jo je lovil. Zelo sva se zabavala. Bil je zelo utrujen. Ulegel se je na tla kot tepih in zaspal. Čez nekaj ur sem ga še ekrat peljala ven. Ko je odšel, sem bila zelo žalostna.

Ela Abruč

Moj sončen dan je bil nekega petka, ko smo z družino odšli v Podbrezje. Tja smo odšli, da bi kupili kužka. Tega dogodka sem se zelo veselila, ker sem si kužka želela že zelo dolgo. Med vožnjo z avtom sem bila zelo nervozna, vendar vesela. Ko smo prišli do hiše rejke psov, sem najprej zagledala veliko skupino psov. Vstopili smo na njen vrt. Zagledala sem najprisrčnejšega kužka. Ko mi je mami povedala, da je to naš kužek, sem bila zelo vesela. Gospo smo še nekaj časa poslušali, saj nam je dajala navodila o negi, prehranjevanju in skrbi za kužka. Na poti domov sem kužka imela v naročju. Ko smo prispeli domov, smo kužku najprej predstavili njegov prostor, kjer bo spal, ter kotiček, kjer bo jedel. Svojega kužka imam zelo rada. Dala sem mu ime Cofek.

Brina Lampe

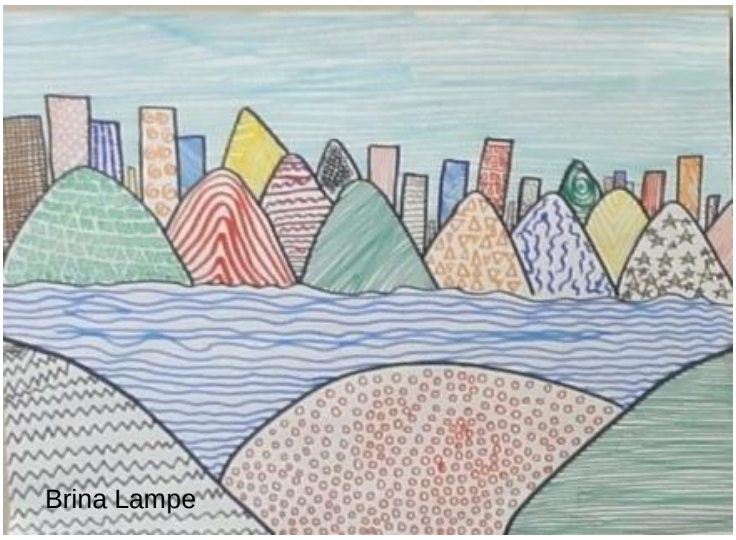

Ko smo bili na poletnih počitnicah, smo šli v Črno goro. Bili smo v vasi Stožer. Ta dan sem imela rojstni dan. Nisem bila vesela rojstnega dne zaradi tega, ker sem bila eno leto starejša, veselila pa sem se daril. Naslednji dan smo šli v Budvo. To je mesto, ki ima tudi morje. Z mamico sva šli v trgovino in ko sva prišli iz trgovine, me je moj oči presenetil s torto. Vsi prisotni so mi zapeli rojstnodnevne pesmice. Ta dan smo šli na plažo in smo ostali do poznega večera. Čez en teden smo šli domov. Dobro je bilo, da sem imela rojstnodnevno zabavo tudi doma. Za rojstni dan sem dobila nov telefon. Ker nisem hotela, da je konec mojega rojstnega dne, nisem šla spat, ampak utrujenost je bila prevelika. Zaspala sem kar v dnevni sobi in nisem nič sanjala o svojem rojstnem dnevu.

Iva Varagić

Predstavila vam bom svoj najljubši dan. Že dolgo sem si želela hrčka, a mi ga starši niso dovolili. Na koncu mi ju je uspelo prepričati. Z mami sva naročili kletko, seno, brikete, žagovino, napajalnik in hrano. Ko je vse prispelo, mi je manjkal samo še hrček. S starši smo odšli v trgovino z malimi živalmi. V trgovini so žal prodali vse hrčke. Bila sem zelo žalostna. Prodajalka mi je rekla, da bodo naslednji dan dobili nove hrčke. Tako smo se naslednji dan ponovno odpravili v trgovino za male živali. Takoj mi je padel v oči zlati hrček. Imel je svetel kožušček. Zelo mi je bili všeč. Ugotovili smo, da je hrček ženskega spola. Poimenovala sem jo Kiwi. Zelo jo imam rada.

Natalija Grujić

Moj najsrečnejši dan je bil, ko sem dobila bratca in sestrico. Ko sta prišla iz porodnišnice, sta bila čisto majhna. Vsak večer sta se jokala. Tudi vsak dan sta nekaj hotela ali sta bila lačna, zaspana ali pa ju je morala mami previti. Čez tri mesece sta že manj jokala. Mami je bila zelo utrujena. Zelo veliko sta ležala in se igrala. Tudi jedla sta veliko.
Mami je ves čas prala njuna oblačila, ker sta se pogosto popackala s hrano. Sedaj sta stara že skoraj dve leti in hodita v vrtec. Rada tudi nagajata mami.

Karolina Jenko

Bil *je sončen dan. Z družino smo bili zunaj in se zelo zabavali. Imeli smo piknik. Igrali smo odbojko in nogomet. Ati je pekel čevapčiče, bili so zelo okusni, vse smo pojedli. Potem smo videli srno, ki je verjetno zavohala naše čevapčiče. Po kosilu smo se zopet igrali. Bili smo žejni, ker smo toliko skakali. Vsi smo bili zelo veseli. Ko se je malo stemnilo, smo se šli skrivalnice. Počasi smo morali iti domov in zato sem bila malo žalostna. Doma smo se stuširali, pripravili kokice in si ogledali družinski film. Ko se je film končal, smo šli spat. Zjutraj sem šla v šolo, sestrica in brat tudi. Mami je delala od doma, ati pa je šel v službo.*

Lina Kukolaj

Emilija Pantelić

Bil je dober dan, kljub temu da je bil dan dela od doma. Ampak to mi ni pokvarilo dneva. No, k meni je ob osmih prišel na obisk moj prijatelj Maj! Prišel je zato, da bi z mano delal obveznosti za šolo. Imela sva se zelo dobro: hecala sva se, zabavala, smejala … Vse za šolo sva pa hitro naredila. Po videokonferenci sva se zabavala do enih, ko je Maj moral domov. To je bilo malo žalostno, ampak sem se hitro potolažil. V tem dnevu sem kljub karanteni zelo užival.

Luka Toporiš Pušnik

Matija Božilović

Tanaja Gogala

Gloria Barić

Tanaja Gogala

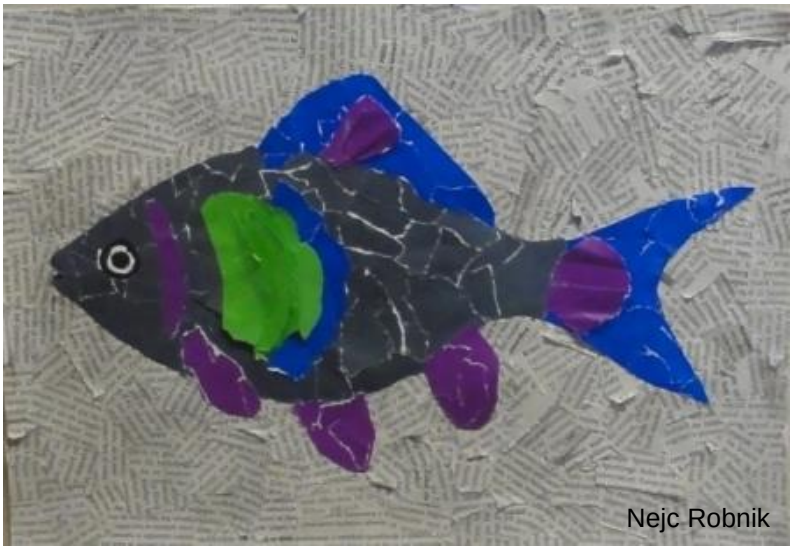

Nejc Robnik

4. B - POUK NA DALJAVO? TUDI TO ZMOREMO!

O pouku prek Temsov, karanteni in koroni so razmišljali učenci 4. b z učiteljico Jasmino Tirović.

JUTRO TEAMS

Zjutraj mi je ura kasnej' zvonila,
saj doma se mi je pouk kasnej' začel.
Naredil sem si zajtrk, se na hitro oblekel,
tud' trenerka je bila ok.

Na mizo sem vrgel zvezke, knjige
ter hitro nalogo delati začel,
da čim prej bom frej.

Ko ura bila je pol dvanajstih,
s sošolci in učiteljico Teams time se je začel.

Šola na daljavo je bila čisto kul,
a sošolce sem pogrešal ful.

Nik Križaj Kosec

ŠOLANJE NA DALJAVO

Šolanje na daljavo vsem otrokom
predstavlja težavo pravo.
Preko Teamsov se dobijo,
nič ne slišijo se.

Zato vsi učiteljici pišejo:
»Učiteljica, ven vas vrglo je,
učiteljica, ne slišimo vas!«

O, korona, ta nadloga,
to je zelo huda reč.
Škoda, da ne moremo je
preprosto vreči v peč.

Zato roke umivamo si,
da korone ne dobimo
in za njo hudo zbolimo.

Lina Grbič

ŠOLANJE NA DALJAVO

Zjutraj se zbudim
in še čisto spim.
Končno le vstanem
in po stopnicah zdrvim.

Zaželim si jajce na oko,
pa takoj se spomnim, da tega ne bo.
Mami je že pred zoro vstala
in se v službo odpeljala.

Zoja Goli

Lara Bukovec

JAZ V KARANTENI

Zjutraj se zbudim,
v kopalnico hitim,
v kuhinjo zbežim,
da zajtrk si naredim.

Za mizo spravim se, delam za šolo vse.
Mamico jezim, ker zraven derem se.
Pojem pesmice, da vse zatrese se.
Malo za klavir, da delam nemir.

Ko vse se naučim in pesmi odigram,
si takoj želim, da s kužkom se igram.
Prijatelje pogrešam in rada jih imam,
samo počakat moram,
da nagajivi virus od nas zbeži.

Tamara Gnjatović

ŠOLANJE NA DALJAVO

Ko zjutraj se zbudim,
takoj za računalnik odhitim.

V glavi se mi zavrti,
ko vidim, koliko imam snovi,
potem pa še mami mi teži,
ker meni danes do dela ni.

Še preden mi je kaj uspelo narediti,
že sem se morala sestanku pridružiti.
»Mikrofon priklopi,« učiteljica Jasmina govorila je,
saj vedno nekdo nanj pozabil je,
a na koncu nam vse uspelo je.

Ana Rop

PREKO ZOOMA

Joj, koliko časa smo že doma,
naj se vse skupaj že enkrat konča.

S sošolci se preko Zooma slišimo
in še tam včasih zmrznemo.

V ekrane cele dneve buljimo,
vsi močno že upamo,
da kmalu spet se vidimo.

Ana Rop

Nik Križaj Kosec (slikanje s kavo)

Luna Bokan

KORONA

Nov virus na svetu
je s Kitajske prišel,
napadel je skoraj ves svet.
Še hujši je kot gripa,
ne moreš verjet.

V Sloveniji zdaj
se sprehaja okrog,
na svetu pa kaos
vlada povsod.

So šole, so vrtci
zaprti zdaj vsi,
če hodiš okrog,
te pa virus dobi.

Skrbi za higieno,
si roke umij,
pa virus odženi,
en, dva, en, dva, tri!

Zoja Goli

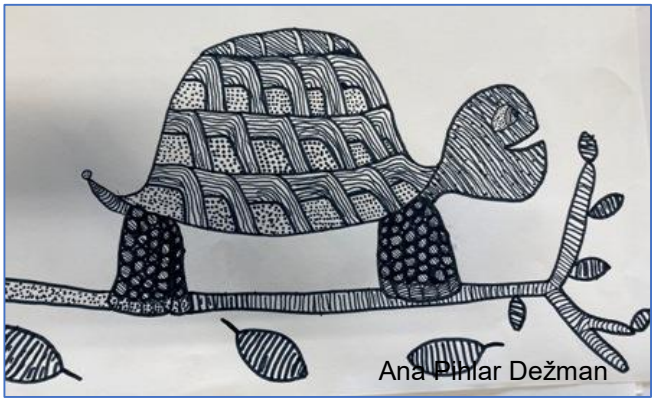

Ana Pilar Dežman

Lina Grbić

4. C - TEMNI DNEVI IN SVETEL DAN

Pri pouku slovenščine smo z učiteljico Silvo Mohorič brali zgodbo pisateljice Bete Golob z naslovom Temni dnevi in svetel dan. V njej pripoveduje o svojem otroštvu, ki je bilo zelo drugačno, kot je otroštvo današnjih otrok. Vsak dan v tednu je bil namenjen različnim opravilom, ki so bila naporna, zato so bili vsi dnevi temni. Razen nedelje – ta je bila svetla.
Tako pa učenci 4. c razreda vidijo svoje svetle in temne dneve.

MOJI TEMNI DNEVI

Temen dan je seveda takrat,
ko sam si ne upaš tja.

Ker je to dan, ko zaspano
godrnjam in se mi nič ne da.
Zjutraj budilka zvoni,
a meni se v šolo mudi.

Težka torba, pridi sem,
zdaj hitro na ramena
in pred šolo odhitim.

Ko pred šolo že stojim,
maska name že hiti.

SVETLI DNEVI

Zjutraj ne hitim,
saj se mi v šolo ne mudi.

Šola, učenje, sprosti se,
prijatelje pogrešam,
a vseeno ne.

Sobota je najboljši dan,
saj sem takrat prosta doma.

Andrea Lekić

Moj svetel dan je ponedeljek, ker imamo športno. Ko pridem domov, naredim nalogo, grem ven in se družim s prijatelji. Petek je moj temen dan. To pa zato, ker mi oči da preveč naloge, ko pridem domov, in gremo še na Šmarjetno. Moj temen dan je tudi sreda, ker ne maram likovne in matematike. Torek mi je večinoma všeč, ker imam rad nemščino in mi oči ne da naloge. Sobota in nedelja sta moja najboljša dneva, ker sem prost in lahko igram igrice.

Anis Lulić

V mojem tednu so samo **trije svetli dnevi**, to so petek, sobota in nedelja. Vsi drugi so temni.

Ponedeljka ne maram, ker se začne šola, ne maram je, v šoli imam rad samo prijatelje. Drugi je torek. Imam obveznosti in zelo sem utrujen. Še hoditi ne morem. Tretji je sreda. Sprašujem se, ali smo res šele v sredini tedna in kako dolgo je še do sobote. Še tri dni. In zadnji je četrtek, takrat imam hitro trening in sem lahko tako malo zunaj.

Din Muminović

Kori Matoh Horvat

Danes bom opisala svoje temne in svetle dneve. **Vsak dan ima svojo dogodivščino, barvo, vonj, razočaranje …** Pa začnimo s temnimi dnevi.

Moji temni dnevi so večinoma ponedeljek, četrtek in pol nedelje. Ponedeljek je temen, ker se moram zgodaj zbuditi zaradi šole, kar je res napeto. Potem ko pridem v šolo, se pouk kar ne konča. Traja, traja in traja. Vsak ponedeljek je nekaj narobe. Po šoli grem domov, potem pa na košarko in to še vsa zaspana, joj! Košarko imam tudi ob sredah, ampak takrat je lažje. Ponedeljek je zaspan. Četrtek mi je nasploh slab, tako je dolgočasen.

No, zdaj pa svetli dnevi. Moji svetli dnevi so sreda, petek in sobota. Sreda mi je všeč, ker imam v šoli likovno, rada rišem in barvam. Sreda mi je tudi všeč, ker imam košarko. Sreda se mi zdi tako bolj pozitivna. Petek je zadnji šolski dan v tednu, pa še športne nimam. Razen šole mi je petek všeč, ker mi ni treba iti zgodaj spat in lahko pridejo obiski ali prijateljice prespat. Sobota je vikend, lahko počivam ali gremo kam z družino.

Leonora Podraščanin

Moj teden je večinoma svetel, razen nekaterih dni. V ponedeljek se imam super, zato ker se v šoli večinoma družim s prijateljico, po šoli pa imam trening košarke. Tam se zelo zabavam. V torek je prav tako dobro. V šoli imamo le štiri ure, tako da prej pridem domov. Potem mi preostane še veliko časa za druženje s prijatelji. Sreda je malo preveč naporna. Res je, da imamo v šoli dve uri likovne umetnosti, kar me zelo veseli, a imam še pevske vaje, po pevskih vajah pa še trening. Četrtek je prav super dan. Ko je četrtek, se zelo zabavam, saj mi dan nekako hitro mine. Ko pride na plan petek, se imam najbolj super, saj je le še en dan, potem pa je vikend. Sobota je vedno zabavna, z družino gremo vedno kam skupaj. Mama vedno skuha kaj dobrega. Nedelja pa ni ravno prijetna. Po navadi pada dež. Ampak v tem so še dobre stvari, z družino igramo družabne igre ali pa pride kdo na obisk. No, to je moj teden, kakšen je pa vaš?

Tamara Stojković

Ponedeljek je moj najslabši dan, ker moram zgodaj spat. *Torek je drugi najboljši dan, ker imamo samo štiri ure in dodatno uro športa. Sreda je moj tretji najboljši dan, ker imamo dve uri likovne vzgoje in ker imamo ta dan dobro kosilo. Četrtek je skoraj najboljši dan v tednu, ker imamo angleščino in ker se veselim petka. Petek, končno ta dan, ki je najboljši dan v tednu, ker imamo »pižama parti« z mami. Sobota je v redu, ker lahko ves dan spim. Nedelja je malo slabši dan, ker se učim in moram zgodaj v posteljo.*

Ines Frlic

Kori Matoh Horvat

MOJI SVETLI DNEVI

Nasmeh na ustih bo,
da o tebi ne bodo mislili slabo.

Svetel dan, svetla noč,
ko pride nekdo na pomoč.

Svetel dan, temna noč,
ker nikoli ne zajokam NA POMOČ!!
Delam z glavo,
hitim z nogami,
na roži zaduham
VELIK NASMEH.

Tiana Lekić

MOJI SVETLI DNEVI

Torek je lep dan,
saj hitro je končan,
nikamor se ne mudim,
saj časa ne spustim.

Petek je dišeč,
saj diši kot sladoled,
oblečem se, kot je treba,
saj tako sem lepa.

V soboto ne hitim,
saj nikamor se ne mudim.

Viktorija Sačenko

Enis Rexha

Viktorija Sachenko

5. A

POČASNA PESEM

Počasna pesem je taka pesem, ki se vije,
ne tako kot dež lije,
počasna je kot polž, ki leze po tleh,
ali pa kot takrat, ko se ti malo vrti in hodiš počasi,
da se ti slučajno preveč ne zvrti.

Kako še bi lahko opisali počasno pesem ...?
Počasna pesem je pesem, ki jo bereš počasi in se mora viti v neskončnost.

Počasna pesem je, kakorkoli obračaš, počasna kot gneča v koloni,
tako kot takrat, ko otrok umira za bonboni,
in se mu zdi, da se je svet ustavil in da 1 sekunda traja eno uro.

Fiona Kabič

Nina Potočnik

POČASNA PESEM

Pišem počasno pesem, tako,
ki se zjutraj dolgo prebuja,
si počasi umiva zobe in
potem še umirjeno zajtrk poje.

Se dolgo oblači in
še dlje lase krtači.
Gre na sprehod, ki daleč seže,
doma pa se spet počitek prileže.

Danilo Jovičić

Maks Klemenc

POČASNA PESEM

Ta pesem vleče se,
kakor polžek počasna je,
ko ji zjutraj budilka zazvoni,
bi rada bila še v postelji.

Ko pripravlja zajtrk si,
ponovno zaspi in si kruhek prismodi,
po tem, ko pospravi in poje,
odpravi se umit si zobe.

Nato pogleda na uro
in misli si, da zgodnja je zelo,
a še preden vrata zaklene,
ugotovi, da se ji že grozno mudi!

Na delo kot ponavadi zamudi,
a zato je prav nič ne skrbi,
nato povrh vsega še zaspi,
dokler je šef ne zbudi.

Ko vrne z dela se,
naravnost v kopalnico gre,
ponovno se umije in poje
ter v posteljo pade.

Lora Černe Klofutar

RAVNATELJ BEN

Fiona Kabič

Danes bomo govorili o ravnatelju Benu ter njegovi ženi Lari. Ravnatelj Ben ima, odkar je začel delati v službi, veliko dela. Doma zato ne spregovori kaj dosti, saj ima svojo glavo ves čas nekje v službi. Njegova žena Lara doma opravlja večino hišnih opravil, na primer briše okna, pospravlja njegove liste v pisarni, čisti eno od njegovih najljubših nočnih lučk, lika perilo – zdaj ga še posebej rada, saj je dobila nov likalnik… Lara tudi zelo rada kolesari, zato se med vikendom z Benom večkrat odpravi na kolo. Ko smo že pri vikendu. V sobotah zvečer Lara večkrat zaigra na harfo. Zdaj pa še neka posebnost o Lari. Lara prihaja iz Španije, zato je njen materni jezik španščina. Zdaj pa povejmo še par besed o Benu. Kot že veste, je Ben ravnatelj ter je v službi zelo olikan. Doma mu zato včasih uide kakšna beseda, ki je uradna, in včasih mu tudi bonton obnašanja preskoči na višjo stopnjo. Ben je včasih želel postati kirurg, vendar, ko pa je izvedel, da za ta poklic potrebuješ ogromno študija, se je raje odločil, da bo postal ravnatelj. Svojemu sinu Maju zelo rad pomaga pri delu s šestilom ter pri razlagi fotosinteze. Seveda ne bomo pozabili na enega od domačih. Ta domač je maček Piki. Mačka Pikija ima Ben zelo rad. Za danes pa je to vse o družini Belehar.

Fiona Kabič

Nina Potočnik

Nikola Đokić

5. B – NAŠ RAZRED

LETOS SEM SE PRIDRUŽIL 5. B-RAZREDU

Moja učiteljica je Irena Mejač. Veliko mojih prejšnjih prijateljev je zamenjalo razred. Dobili smo tudi dva nova sošolca, ki sta zelo prijazna. Zdaj nas je v razredu 18. Aja, hodim pa na Osnovno šolo Matije Čopa v Kranju. Imamo tudi učiteljico za angleščino, Urško Poljanec.
Učiteljica Irena je za nas pripravila fižolčke znanja. Z zbiranjem fižolčkov si lahko priborimo tri nagrade:

1. Na mesto učitelja
2. Brez domače naloge
3. Podaljšan odmor

Vsi smo navdušeni in se učimo.
Vse v tem razredu in na tej šoli mi je zelo všeč. Res sem vesel, da hodim na to šolo.

Nej Jagodic

Inaja Nikočević

V NAŠEM RAZREDU

Pred začetkom petega razreda sem se bala, saj nisem vedela, s kom bom v razredu in koliko snovi naenkrat bomo imeli. Takoj na začetku petega razreda sem zbolela in prvi teden nisem bila v šoli, zato mi je bilo še toliko težje priti naslednji teden. Ko sem prišla v šolo, sem ugotovila, da imam zelo prijazne sošolce in sošolke. Ugotovila sem tudi, da imam najboljšo učiteljico na svetu. Po tem je bilo vse lažje. Vmes smo dolgo časa delali na daljavo, nato pa smo se vrnili v šolo in spet je bilo vse tako, kot je bilo na začetku. Vesela sem, da sem v tem razredu, z najboljšo učiteljico in super sošolci.

Asha Vidovič

Naš razred imam najraje, saj imamo najboljšo učiteljico na šoli. Velikokrat se igramo igre, ki jih učiteljica sama pripravi. Najraje imam igro s fižolčki.

Lana Čajić

Marina Đorđević

Tim Hegić

NAŠ RAZRED

Naš razred je nagajiv,
a včasih tudi marljiv.

Vsak dan se na ves glas smejimo,
da nas sliši cel svet.

Skupaj se zabavamo in rajamo.

Špela Mislej

TO SMO MI

Pridni smo vsi.
Enkrat smo nagajali.
Takrat učiteljica kazen nam je dala
In v garderobi imam dva sandala.

Brihte petega B smo mi, jupi!

Aleksej Stoilov Spasova

PRAVILA

P: Potrkaj, preden vstopiš.
R: Razgrajati ne smeš, drugače raje greš.
A: Avta peljati ne smeš, dokler izpita nimaš.
V: Vikaj ljudi, ki jih ne poznaš.
I: Bodi priden in poslušaj ti.
L: Ne teci po hodnikih.
A: Bodi kulturen ti.

Jan Pipp

Sara Močnik

Učenci

Vsi razigrani,
a učiteljica jezna in besna kot črn oblak.
Znanje nam dajejo,
a ga odvržemo in poteptamo.
Učimo se ne,
slabe ocene so le.
Klopi so umazane in odkrušene,
kdo to popravljal bo le?
Znanje nam ven leti,
kot da vulkani smo mi.

Sara Močnik

Hana Kazimoski

Lana Čajić

Tim Hegić

Aleksej Stoilov Spasova

5. C - ŠOLA NA DALJAVO

Šola na daljavo uničila mi je zabavo.
Poskušam jo imeti rad, čeprav se jo je treba bat.
Na kolenih milo prosim, da spet v šolo torbo nosim.

Ko se ta obup začne,
se zaderem: »Samo to ne!«.
Sošolci že čakajo name,
ko se šolska vrata odprejo zame.

Matija Bajc

Ajda Češarek

Pred računalnikom sediš,
čez teden noge poleniš.
Zajtrk med poukom imaš,
skozi okno gledaš sivi mraz.

Delo na daljavo ni čas za zabavo
in boriš se za daljno povezavo.

Delo na daljavo je avantura,
hitro mimo gre prva in druga ura.
Zvezke za pouk pripraviš zdaj,
a zjutraj spet nastane pravi direndaj.

Leila Bećirović

Šola na daljavo je slaba reč!
Sploh mi ni všeč.
Iz klica vrže me,
mikrofon ne dela več.
Učim in mučim se do petih.
A še kar nič ne znam,
rišem in pišem cel dan.
Za mizo z bratom kregam se
in končno šole konec je.
Zvezke zaprem
in ne pogledam jih do naslednjega dne.

Ana Vujanović

Tadej Grega Potočnik

Šola na daljavo – se vsak dan primem za glavo.
Šola na daljavo – ni čas za zabavo.
Šola na daljavo – se trudiš s povezavo.
Šola na daljavo – sediš za računalnikom.
Šola na daljavo je boljša z zabavo.
Če Pia pride k meni, je šola na daljavo prava.
Šola na daljavo – je danes skoraj že za mano.

Ajda Češarek

Brina Kalan Leila Bećirović

MOJ PRVI DAN V TRETJEM RAZREDU

Med poletnimi počitnicami sva z mami odšla po nakupih. Iskala sva stvari za šolo in jih tudi kupila.
Bil sem že nestrpen in komaj sem čakal, da bom lahko uporabljal nove šolske potrebščine. Končno je prišel zadnji dan počitnic. Ponoči kar nisem in nisem mogel zaspati. Zjutraj me je skrbelo, ker nisem vedel, katera omarica v šoli bo moja. Učiteljica mi je pomagala in me odpeljala v razred. Veliko otrok je že čakalo v razredu in tudi jaz sem se usedel. Kmalu je prišla učiteljica. Videti je bila stroga, toda z nami se je prijazno pogovarjala.
Preživel sem zanimiv dan in se naučil, da ob težavah lahko vedno računam na pomoč.

Tadej Grega Potočnik

ŠE NIKOLI ME NI BILO TAKO STRAH

V sredo sem prišla iz šole in odšla k dediju in babici. Dedi me je odpeljal na trening plezanja.
Na treningu smo se imeli super. Moj prijatelj je prinesel sladkarije, da bi praznovali njegov rojstni dan. Vsi smo hoteli vzeti penice. Po malici s sladkarijami smo odšli na malo steno, ki je težja za plezanje. Učili smo se posebnega plezanja. Vsem je šlo zelo dobro. Stena je bila majhna in ozka, imela je zelo malo oprimkov. Ko smo imeli odmor, smo šli na pijačo. Ostalo je še nekaj bonbonov in smo si jih razdelili. S prijateljico Ivo sem šla nazaj v dvorano k trenerju. Še sva vadili plezanje. Po eni uri smo se vrnili v prvo dvorano. Z Ivo sva plezali skupaj, jaz sem plezala, ona pa me je varovala. Šlo mi je odlično. Bila sem na vrhu in Iva me je hotela spustiti na tla. Z obema rokama si je popravila lase in jaz sem padla na tla, saj me ni več varovala. Še nikoli me ni bilo tako strah. Ne vem kako, a priletela sem na noge kot mačka. Bilo je zelo čudno, saj nisem bila pripravljena. Zavedala sem se, da bi lahko tisti trenutek postala invalidka. To bi bilo grozno. Doživela sem velik šok.
Bala sem se, da imam kaj polomljeno, saj so me noge zelo bolele. Iva se mi je velikokrat opravičila. Takrat sem se naučila, da moram biti na treningu plezanja vedno pripravljena.

Brina Kalan

BIL SEM V PUŠČAVI

Bilo je novo leto 2019, ko smo se z družino odločili iti v Dubaj. Prvih nekaj dni smo si ogledovali mesto. Bilo je čudovito. Najbolj zanimivo je bilo, ko smo se odpravili v puščavo.
Nismo se peljali dolgo časa. Ko smo prispeli, je bilo čarobno. Hribi iz peska, oranžen pesek, mali griči, vse je bilo tako zanimivo.
Do takrat, ko smo se začeli vračati. Sedli smo v avto in se začeli voziti. Zaradi hribov in gričev se je avto zelo tresel. To me je uspavalo. Poskusil sem vse, da ne bi zaspal. Na žalost mi ni uspelo. Med spanjem sem se udaril v glavo. Poškodba na srečo ni bila huda. Mami mi je v hotelu pomagala in potem sem se počutil bolje.
Ta nezgoda mi ni bila všeč, a mi ni pokvarila počitnic. Spoznal sem, da se vedno lahko zanesem na svojo mami.

Filip Bošković

MOJE NAJLJUBŠE POČITNICE

Moje najljubše počitnice sem preživel s starši poleti na morju. Tja smo se odpravili pozno zvečer, med vožnjo sem spal, zbudil sem se že na morju.
Že zelo zgodaj zjutraj sem bil poln energije, odšel sem na igrišče, da bi se igral s prijatelji. Žogali smo se in igrali nogomet. Imeli smo se zelo dobro.
Popoldne smo se odločili, da gremo lovit ribe. Po eni uri in pol lovljenja smo imeli tri velike ribe. Ker se je začelo nočiti, smo morali domov.
Naslednji dan smo lovili ribe na drugi lokaciji. Tam smo ujeli pet rib. Bili smo zadovoljni z ulovom, zato smo se vrnili domov. Kolesarili smo in na poti sem povozil žebelj. Moj oči mi je hitro zamenjal zračnico. Lahko smo odkolesarili naprej.
Ostale dni smo se zabavali na različne načine. Spoznal pa sem, da so počitnice zelo zabavne in da jih je treba izkoristiti, ker prehitro minejo.

Žiga Plevel Orel

KJE PRODAJAJO PAMET?

Učenci 5. razreda smo spoznavali Butalce in njihove butalske navade.

Butalci

Butalci, Butalci,
pravi so genialci.
Nič jim ni jasno,
a imajo se krasno.

Kjerkoli je težava,
reši jo pametna županova glava.
Res da pamet so kupili
in tako prednost pred Tepanjčani dobili.

Prisrčno in prismuknjeno živijo,
ničesar se ne bojijo.
Na koncu pa vedno najdejo pot,
četudi je polna zmot.

Matija Bajc, 5. C

Ana Vujanović, 5. C

Butalska pamet

Če misliš, da se pamet da kupiti,
vprašaj Butalce, kje se jo da dobiti.
V sodu skrita in zavita,
čaka na novega lastnika.
»Le kakšna je pamet?« zanimalo je vse,
kaj bo skočilo ven, ko sod se odpre?
Ta pamet pri Butalcih MIŠ se imenuje.
»Kaj delam jaz tukaj?« se tudi miš sprašuje.

Lina Nikolić, 5. C

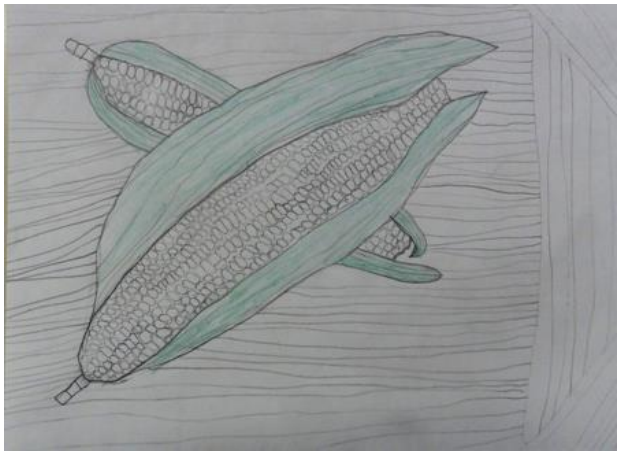

Kristijan Galonja, 5. C

Butale

Butale so kraj, kjer ni pameti,
zato tam ni raj,
in samo še čakam,
kdaj bodo dobili pamet nazaj.

Če pameti ne bo,
bo tam zelo hudo.

Žiga Plevel Orel, 5. C

Brina Kalan, 5. C

Pia Čuk, 5. C

MI SMO PRAVI PESNIKI

Pred kulturnim praznikom smo razmišljali, kaj je pesem, kakšna je, zakaj in kako nastane …

Svoje razmišljanje smo zapisali … kot pesem!

Pesem

Pesem je nekaj, kjer je rima –
takrat veš, da vse štima.
Pesniki radi pišejo o ljubezni,
malo manj pa o bolezni.
Včasih nastopajo izmišljeni junaki,
taki kot Pedenjped korenjaki.

Jaz ne maram pisati pesmi,
ker me to preveč zresni.
Za pomoč prosim mami -
tako je bolj zabavno,
ne vem pa, če pohvalno.

Manca Rožanc, 6. B

Kori Matoh Horvat, 4. C

Pesem

Pesem je stara in siva
ali pa nova kot vzhajajoče sonce.
Lahko je dolga kot griva.
Lahko jo počasi pišeš,
Tako kot kuješ stare novce,
ali pa jo hitro napišeš,
tako kot obriješ današnje ovce.

Nik Zenjilovski, 6. B

Pesem

Pesem iz glave,
na list prenesena.
S kiticami in verzi
vsa okrašena.
Še kakšna rima
in je zapeljiva.
Včasih razumljiva
in tudi zanimiva.

Aleks Vujinovič, 6. A

Pesem

Pesem je nekaj, kar v moji glavi je,
ko nekaj požgečka me,
ko naloga dobra je,
ko nekdo v šoli prepevati začne,
ko neka pesem všeč mi je,
ko odtis v snegu mi uspe
in pesem dokončana je.

Maks Božilović, 7. B

Kaj je pesem

Pesem se piše, ne pa riše,
s pesmijo si srečen, ne pa smešen,
pesem je za bralce in tudi za klepetavce,
pesem ima rime, ne pa mine,
pesmi se ne češe, ampak nanjo pleše,
s pesmijo domišljijo prebudimo
in z njo besede lovimo.

Svit Munih Lakotič, 7.A

Pesem

Pesem je čudež,
ki ga slišiš, ko pade dež.
Pripoveduje o ljubezni,
včasih tudi o bolezni.
Lahko jo napiše tudi kmet
in potuje čez cel svet.
Pesem ne pozna meje,
lahko pride do Južne Koreje.

Paulina Jovanova, 7. A

Pesem

Pesem je vse, kar slišimo.
Pesem je vse, kar čutimo.
Pesem je, kar sanjamo.
Pesem je tisto, kar nam starši pojejo.
Pesem je, kar se naučimo v šoli.
Pesem je vse, kar si zamislimo.
Pesem je toplota v soncu.

Ruben Platiša, 7. B

Pesem

Ali veš, kaj je pesem?
To ni samo, ko iz glave nekaj iztresem.
Pesem izhaja iz dna srca
in na list nekaj rim nakraca.

Pesem nima nobenih meja,
tako iz globin morja na površje zija.
Pesem je kot življenje široka,
v njej vlada radost majhnega otroka.

Pesem v glavi divja kot bistra voda
in ti se počutiš kot živa svoboda.

Ela Kolar, 6. B

Pesem

Pesem je, ko se ti misli na list vlijejo
in ko se ti njene besede v glavo vbijejo,
ko jo neprestano prepevaš
in niti za sekundo ne oklevaš.

Pesem je čarovnija,
ki se v vsakem od nas preliva,
in če dobro ji prisluhneš,
lahko marsikoga osupneš.

Trina Klojčnik Zaplotnik, 7. C

KAJ JE KULTURA?

Kultura

Kultura je ura,
ki te ne prebuja.
Kultura je pogled,
ki ti razjasni vse sorte stvari.
Kultura ni le olika,
temveč tudi knjiga.
Kultura je zgodba,
ki rabi otroka.
Kultura je zgodba,
za katero ni potrebna pogodba,
da se jo napiše.
Kultura je enciklopedija,
za katero napiše vsak en del, ki v njej prebiva.

David Polšak, 7. A

Kultura

Kultura je tisto,
ki se sliši zelo čisto.
Najdemo jo v Sloveniji
in tam, ker živijo geniji.
Najdeš jo na celem svetu,
tudi na svetovnem spletu.

Paulina Jovanova, 7. A

Zajček Robi in kultura

Mali zajček Robi je nekega dne vprašal mamo zajkljo, zakaj praznujemo kulturni dan. »Raje vprašaj svoje prijatelje, kaj si oni mislijo o tem,« je rekla mama zajklja. Mali zajček Robi se je odpravil v gozd.

Najprej je srečal veverico Tino. Vprašal jo je: »Veverica, kaj pomeni kultura?« Veverica je rekla: »Kultura je, ko zapreš usta, medtem ko ješ želode in lešnike.« Zajček Robi se ji je zahvalil in odskakljal naprej.

Srečal je tudi miško Lili in jo vprašal, kaj je kultura. Miška je rekla: »Kultura je, da ne škoduješ majhnim živalcam, kot sem jaz.« Zajček Robi se ji je zahvalil in odskakljal naprej.

Srečal je ptičico Katjo in tudi njo vprašal, kaj je kultura. Ptičica mu je odgovorila: »Kultura je, da med letenjem paziš še na druge ptice.« Zajček Robi se ji je zahvalil in odskakljal naprej.

Bil je že zelo zmeden, saj mu je vsak prijatelj povedal nekaj drugega o kulturi. Nato je srečal še srnjaka Nika. Niko ga je vprašal, zakaj je tako zmeden, in zajček je rekel, da ne ve, kaj je kultura. Srnjaček mu je rekel: »Kultura je, da ne poješ vse trave sam, ampak jo deliš s prijatelji.« Zajček Robi se mu je zahvalil in odskakljal naprej.

Zdaj je bil zajček Robi še bolj zmeden. Začelo ga je skrbeti, saj se je začenjalo temniti. Odločil se je, da gre nazaj domov. Med potjo je srečal sovo Luno. Zajček jo je vprašal: »Sova, ali mogoče ti veš, kaj je kultura?« Sova mu je odgovorila: »Kultura je marsikaj. To da si prijazen, iskren in še kaj.« Zajček jo je dopolnil: »Tudi to, da imaš zaprta usta med jedjo in da si prijazen do manjših od sebe ali … ali …« Sova ga je ustavila in rekla: »Ja, vse, kar se tiče prijaznosti in lepega vedenja, je povezano s kulturo.« Zajček Robi se ji je zahvalil in odskakljal domov.

Mami zajklji je povedal, kaj vse se mu je zgodilo med potjo. Zdaj je Robi vedel, kaj je kultura, zahvaljujoč veverici, miški, ptičici, srnjaku in modri sovi.

Tijan Brajnik, 3. B, in Inti Brajnik, 6. A

SONETI O ŠOLI

V 8. razredu smo že pravi pesniški mojstri, zato smo se preizkusili v pisanju sonetov.

O čem drugem kot – o šoli!

ŠOLSKA ZASPANELA

Se danes res v šolo mi ne ljubi,
bi v postelji pač raje ves dan spala,
s slušalkami mal' musko poslušala
in sanjala, da »crush« moj me poljubi.

Razvajala bi sebe kot kraljico,
v postelji za zajtrk pila kavo,
večerjala kot veličanstvo pravo
in za kosilo jedla le sladico.

A zjutraj spet budilka bo zvonila
in šola bo spet vse upe pokopala,
iz mojih sanj na hitro me zbudila.

Pa jaz bi raje v sanjah še ostala!
Ah, no … Ko enkrat se vse bom naučila,
živela skozi roza bom očala.

Aleksandra Pavlič Atlagič, 8. B

VSE SE S ČASOM POVRNE

Anže v soboto na zabavi je bil,
ker je celo nedeljo prespal,
v ponedeljek šole se je bal,
da slabo oceno morda bo dobil.

Učiteljica spraševanje napove,
ko dolgo že v redovalnico gleda,
da se vsak učenec že živčno preseda,
Anže zasliši svoje ime, misli njemu zledene.

Tako, kot je slutil, cvek je dobil,
naslednjič ne bo ostal na zabavi,
ampak lepo doma se bo učil.

Od takrat naprej priden v šoli je bil,
in čez čas, ko postal je doktor pravi,
dobro službo je dobil.

Laura Robida, 8. B

SONET O ŠOLI

Ko v šoli dobimo oceno pet,
skupaj s sošolci se veselimo
in pohvale si delimo
ter s starši gremo na kornet.

V šoli je lepo,
ker s sošolci se igramo
in dobro voljo drug drugemu predamo,
pa nihče ne počuti se slabo.

Ne jemo več šolske salame,
namesto učilnic imamo sobe
in kuharice so naše mame.

Pogrešamo sošolce in sošolke
ter učiteljice in učitelje
in seveda šolske WC-školjke.

Timon Kunstelj, 8. B

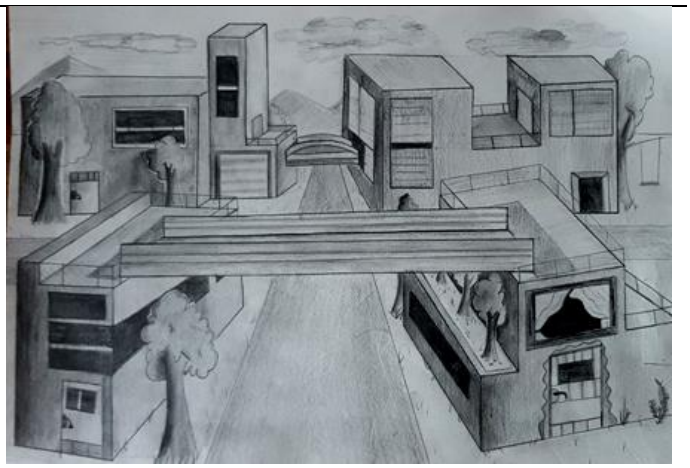

Naja Kolar, 9. B

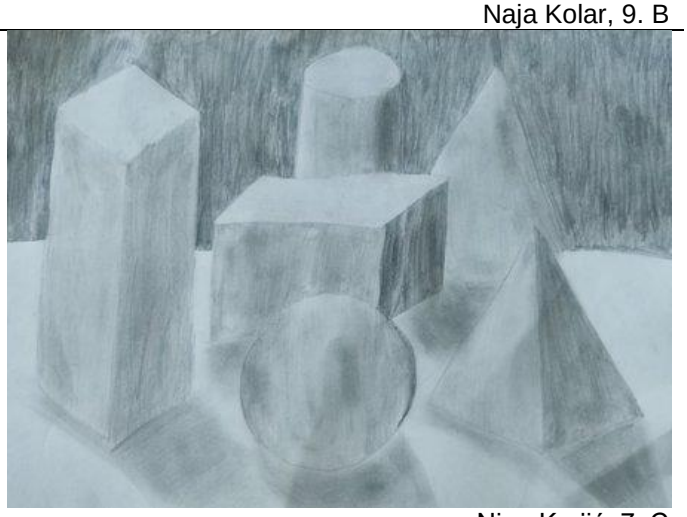

Nina Krejić, 7. C

Maja Lunar, 9. A

ŠOLA

Korona nas je ločila,
bacile nam dodelila,
zaradi nje smo ostali doma,
da se ne bi cela šola okužila.

Verjetno v šolo več ne gremo,
saj ne smemo.
Samo prek spleta se pogovarjamo,
ampak se ne zabavamo.

Upamo, da se še srečamo,
saj bi se radi družili,
ker se pogrešamo.

Sedaj se doma učimo,
da v šoli dobro
oceno dobimo.

Nemanja Vučenović, 8. A

ŽIVLJENJSKA ŠOLA

Se vsak dan že v jutru v šolo mudim,
da dobro poslušam in slabo zatrem,
si zvezke napolnim in misli odprem,
da vedno se novega kaj naučim.

Šola nam vedno sam' dobro želi,
uči nas enačb, potenc in slikarij,
učimo se branja in ne oslarij,
nam vrata odpira in misli zbudi.

Vse nam ponuja, nam življenja gradi,
nas reda nauči, prijateljstva kuje,
razkaže ves svet, nam jasno razpre oči.

Stereotipe, predsodke zasuje,
četudi vsaka ura zanimiva ni,
vsakega v življenjske čevlje obuje.

Jon Lampe, 8. A

ŠOLA

Šola ustanova velika je,
v vsakem mestu nahaja se.
Vsak dan otroci v njo drvijo,
veseli in željni znanja se učijo.

Škoda, ker šola v okvirjih ustvarja,
saj mladi želijo si večjih razsežnosti,
kot so globine morja
in modrine neba.

Šola nam dela spomine,
lepe in grde, čas hitro mine.
V njej zganjamo razne norčije,
učiteljica pa nam ušesa navije.

Devet let časa v šoli pustimo,
a na koncu vsegá
vendarle znanje nam da.

Nika Nahtigal, 8. B

ŠOLA PRIHODNOSTI

V šolo cel teden je treba hoditi
in nadgraditi svoje znanje,
da uresničimo svoje sanje,
kar pomeni, da se je treba potruditi.

Prihodnost je pravi zaklad,
ki si ga vsi želimo,
zato se tudi učimo
in v šoli nimamo blokad.

Moj sanjski poklic je poklic farmacije,
to je v zvezi s predmetom biologije,
veliko pa je tudi kemije.

Uporablja se vsak dan
in odpravlja bolezni iz dneva v dan,
tako smo vsi zdravi in srečni cel dan.

Kalina Radulović, 8. A

LET'S WRITE IN ENGLISH!

Nekateri zelo radi in dobro pišemo tudi v angleščini.

BATMAN'S CASTLE IN GOTHAM CITY

There is a castle at the top of a rock. It's Batman's. The castle is big, actually very big. It's quite scary. It has got three floors, five bedrooms, seven bathrooms, two kitchens, a dining room and two rooms for entertainment. There is a big garden and a garage where with some expensive cars. In the garden, there is a fence with an electric wire. In the basement, Batman has got a bat-mobile and his costume. In the castle's attic, he has got a sauna and a swimming pool. The view is amazing. He has also got heliport in the garden and an elevator takes you directly to the pool.

Andrej Marinković, 6.A

TOY LAND

I would love to live in the land of toys because I love toys. I like to play with my brother. Sometimes our flat is like the land of toys. My brother and I have a large room in the flat but it is too small for all our needs.

There are two beds and a big wardrobe, my desk with books and a bookshelf with a TV. We have a tent with toys in the corner of our room. Sometimes toys are scattered all over the place and our room is untidy. The most difficult task is to clean up the mess. I must put away the toys because my brother is too small.

I love to play so I would love to live in a big house with toys – a toy land. My house in the land of toys would have many rooms with toys on the ground and the first floor. I could use the windows to slide down to the floor below. The house would be of vivid colours and candy would grow on the trees in the yard. Some toys could also walk and talk. The land of toys is wonderful, and toys are everywhere and there is no need to put them away. But only children who play with toys can live there and I still want to go to school and learn. I want to grow up.

Mihailo Suvajčevič, 6. B

ME AND MY FRIEND

Me and my friend have some things in common but not a lot. Her name is Julija and I am Sara. She is eleven years old, while I am twelve. We are both Slovene. She has brown hair and brown eyes. I have light brown hair and hazel eyes. Julija is much taller than me even though I am older. I really like being around her. She smiles a lot and is happy most of the time. I am calm most of the time, but I can still have my boosts of energy. Julija says I am unpredictable.

We are basically neighbours. I live a house and she lives in an apartment across the street. I have been to her home many times. We usually hang out in her room which is small and messy with white walls and brown furniture. I like it because it is very cosy. Julija lives with her mother, dad and brother. They are friendly and generous. If we cannot go to her apartment, we go to my house. My room is also messy and disorganised. I have green and white walls with white furniture. I live with my parents and my great grandmother. She is very old and that is why we take care of her. I also have two cats I play with a lot.

My afterschool activities are quite different to Julija's. I have music school three times a week because I play the flute. It is sometimes difficult, and it takes a lot of my free time. I like skateboarding and rollerblading. Whenever I have time, I sketch anime characters and I have suggested to Julija to watch anime with me. She has more free time then I do. Her hobbies are cycling and watching TV. She would like to start gymnastic classes.

Me and Julija are like chalk and cheese but my friendship with her is very important to me and I hope we stay good friends forever.

Sara Planinšek, 6. C

AN INTERESTING NIGHT

Once upon a time I was home alone. Alone in the house at night. I was still very young, about 4 years old. As the sun came down, everything became dark and scary.

I was in the bedroom hiding under the bed, when I suddenly heard some noises coming from the kitchen. I was scared for about 2 hours, hiding, and thinking if I should or shouldn't go and check what is going on. Suddenly a very loud sound came from the kitchen, just like when a plate shatters on the ground. I was determined to check what was going on. I slowly and bravely stood up and start walking towards the kitchen. I saw a cat climbing on the dishes and scared it away with a spoon. I was relieved when I saw it was just a cat and nothing scarier. And just as I was returning to bed, my parents came home. After that I was never scared of nights again, because I always knew that it was probably a cat or something like that.

Nace Kobal, 8. B

THE HAUNTED HOUSE

Lara Stoilov Spasova, 9. A

The haunted house is a crypt house and it is located somewhere deep in the dark forest. There are no other houses in the radius of 5 km. It has two floors, a basement, an attic and a big garden at the front of the house.

Downstairs, there is a black kitchen with some spiders and cockroaches on the walls. It smells of spirits. There is also a meeting room next to the kitchen. That is a special place, where all the scary people meet. It has flickering lights and broken glass on the floor. Next is the dining room where chairs move all by themselves. On the hall there are some statues with armour which start moving at 6 pm and freeze at 6 am the next morning.

Upstairs, there is a coffin room for VIP guests like the vampires, zombies and Dracula. You can hear the creaking of tree branches scraping at the windows and rats squeaking. Next to the coffin room, there is a potion room which smells of pipe and cigarette smoke. It has a secret door which connects it to the prophecy room.

In the basement, there are chambers for ordinary people. Sometimes you can feel the puff of breath on an earlobe or the back of the neck. The chambers are guarded by werewolves. If you are loud, the werewolves come to your chamber and attack you.

In the garden there is a bloody cemetery, where all the naughty people are buried. It has a special grave, guarded by skeletons. In the grave there is skeleton lord. He wakes up at midnight. You can feel his magic power. The garden is also protected by a giant gate.

Once you enter in the haunted house, there is no way back. Good luck.

Matic Brovč, 6. A

ONLINE SCHOOLING AND HOW IT IMPACTED OUR LIVES

During the pandemic schools started closing and we started our online schooling for the second time. In Slovenia, we switched to online schooling too slow down the highly contagious Corona virus.

In our class, students had mixed feelings about online schooling again. Some classmates wanted to continue school as usual, some were completely on board with the idea and would prefer online school for the rest of their lives. Personally, before we even knew about the virus, I have wanted to experience online schooling because I thought I could manage my time better, would not stress as much and have more free time with friends and family. After online schooling for more than four months, I have realized, I prefer going to school. After a while of online schooling, I was even more stressed, had more things to do and I lost my study habits. It was horrible! On the other hand, I was scared to go back to school. Thinking about all the grading that will go on in these short three months that we had left made me uncomfortable.

Now that we are back at school, things are slowly getting back to normal. Grading is not as bad as I thought, I could finally catch up with friends and we are all happy to see each other.

After these long four months, however, opinions about online schooling have not changed. Almost all my classmates would still rather continue online learning and are eager to stay at home. This makes me sad because so many of my classmates and friends outside of school have lost their interest in learning, they find internet content more interesting then talking to friends and would rather sleep at home instead of going for a walk. That is why we are indeed a ‘lost generation’.

I think knowledge and exercise will suffer in the future. We should start being more positive, set goals, go out and relax in the sun, go for walks, focus on things that make us happy, socialize with people that inspire us and stop being so negative during these times.

Lucija Žbogar, 9. B

AN UNBELIEVABLE STORY

Once upon a time I was walking down the street when I saw a ghost looking out the window. At first, I was frightened and almost tripped. I carefully went to the door and knocked. Suddenly, the door opened. I looked around the house when the door suddenly closed. I didn't know what to do, when I saw the stairs. I was walking up the stairs when I heard a strange voice coming from upstairs. I was sure it was a ghost. I was coming to the second floor when the ceiling collapsed. I ran out. As I was running out of the house, a creature saved me from a lamp that almost fell on me. I couldn't thank it, because it disappeared so quickly. I was walking back home when I noticed the creature again. It was smiling. At home, I told my mom the whole story, but she didn't believe me. It might have been just a dream ... who knows?

Timon Kunstelj, 8. B

Taja Mislej, 7. A

SIMBA'S FROG

On a beautiful summer's day, my family was having a picnic. We played card games and I spend a lot of time playing with our dog Simba. I threw him a stone and it landed behind some tree. Simba ran for it and brought it back to me. I threw it one more time, but deeper into the forest. Simba ran into the forest and I ran there too. She found a stone on a ground and took it. I praised and caressed her for a good job so she laid it down. Suddenly, we both heard a weird voice, but didn't know where it came from. I stood up and looked around the forest. We started moving on, when we saw a brown frog on the ground. Simba tried to attack the frog, but I stopped her. I honestly got a little bit scared, but I was with Simba, so I knew nothing bad could happen. We calmly walked by the frog and continued to have fun. Since then, I do not often throw stones in forests.

Eva Subotić, 8. B

GRATEFUL SANTA

Once upon a time, ... there was a Santa Clause. He lived in a little village in Finland. In December, there came a time for him to check out the naughty list. All the children in the world wished that they were not on it.

It was the day Santa was waiting for all year long. When the day came, he started a fire and his wife brought him a big cup of hot chocolate. He was was about to sit down when the cup fell to the floor. His wife was quite annoyed, because she was making him dinner, when she heard a noise. She quickly came to see what was wrong. She was very upset. When Santa saw her coming, he turned around, tripped and landed in the fireplace. When his wife saw what was happening, she started to scream. She called all the elves she knew, so that they could help him. They wanted to put down the fire with hot chocolate, but there was not enough of it. They solved the problem with lollipops. Lollipops melted and saved Santa. He was all right and his wife was happy. She gave him a kiss.

Because Santa was saved with lollipops, all children got them in their presents, no matter whether they were good or naughty.

Aleksandra Pavlič Atlagič, 8. B

SPODBUJAMO PRIJATELJSTVO

Februarja in marca smo učenci 4., 6., 7., 8. in 9. razreda pod mentorstvom svojih učiteljic razmišljali o prijateljstvu. Ugotovili smo, da prijatelje nujno potrebujemo in da moramo prijateljstva negovati.

PRIJATELJSTVO

Ni važno, kakšno imaš barvo kože.
Poglej! Okoli nas cvetijo rože.

Prijateljstvo je kot večbarven cvet,
ki raste čez cel svet.

Prijatelje imam tudi jaz,
najpomembnejše za ta čas
pa je, da vidim njihov obraz
in slišim njihov glas.

Kadar je moj prijatelj bolan,
mu podam dlan
in rečem: »Hej,
a greva skupaj naprej?
Skupaj sva močnejša!
In skupaj sva hitrejša.«

Tudi ti prijatelju zaupaj
in ven pojdita skupaj.

Paulina Jovanova, 7. A

SVET BREZ PRIJATELJSTVA

Mogoče bi bil kaos,
mogoče mir,
a nekaj se ve – bili bi zelo osamljeni.

Kako bi bilo v trgovinah?
Kako v šoli?
Ali pa na tržnicah?

Bi bile police prazne?
Bi morali kruh sami peči?
Bi bile cene višje?

Ah, veliko je takih vprašanj,
nikoli ne bomo vedeli,
le če se to res zgodi.

Maks Božilović., 7. A

KDO JE PRIJATELJ?

Prijatelj je nekdo,
ki o tebi lepo govori,
čeprav v zameno
ne dobi nobene stvari.

Prijatelj je nekdo,
ki vedno poskrbi,
da ti pričara nasmeh
in ti z njim izginejo skrbi.

Prijatelj je nekdo,
ki ga zanimajo iste reči,
in ko je s teboj,
se mu nikamor ne mudi.

Prijatelj je nekdo,
ki na tebi ne uporabi pesti,
in ko si v težavah,
prijatelj nikoli ne zbeži.

Lara Stoilov Spasova, 9. A

(NE)STVARNO PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo ni stvarno,
a lahko ga začutimo,
pa četudi ni nevarno,
se lahko z napačnim ranimo.

Temelji so stabilni,
dokler smo sami odprti,
in ne nasilni,
vsekakor pa ne škrti.

Naučiti se moramo deliti
in tudi tolažiti,
vsekakor pa tudi strpnosti
se moramo poučiti.

Nazadnje … prijatelj
je lahko sladek ko datelj,
saj z svojo opojno sladkobo
odpravi tvojo tegobo.

Noel Milost, 9. B

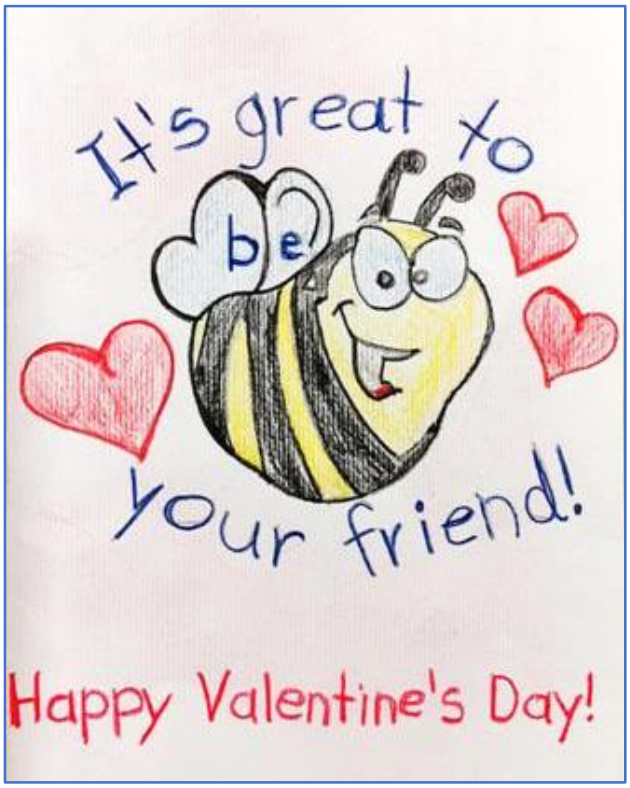

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo
je resna stvar.
To pomeni,
da ti je za nekoga mar.

Da pomagaš mu
nesebično
in ušpičiš z njim
vse odlično.

Prijatelj tolerira
skoraj vse
in stoji za tabo,
ko hudo ti je.

A najpomembnejše
za prijateljstvo velja,
da sta zanj
potrebna vsaj dva.

Gabrijela Košir, 9. A

SPODBUJAMO PRIJATELJSTVO

Včasih sem bil plen
pretepačev in drugih šem.
Velikokrat so me izbrali,
dokler niso spoznali nekoga,
ki mi stoji ob strani.

Kadar on predme stopi,
se vsi poberejo po svoji poti.
Včasih se ga nekdo takoj ne ustraši
in ga on takoj pošlje k maši.
Tam moli in joče, saj milosti hoče.

Zelo ga imam rad,
stojiva si ob strani kot vsak dober brat.
On je močan in stoji pokonci kot kak velikan.
Jaz pa sem palček, majhen in krepak,
vendar je moja glava velika kot kak vlak.

To je moj prijatelj, ki si ga ne moreš kupiti,
ampak ga moraš sam pridobiti in zaslužiti.
Veliko prijateljev ni pravih,
ker od tebe hočejo stvari,
po katerih pravi prijatelj sploh vprašati ne želi.

Vid Kejžar, 6. A

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je pesem,
barvita kot jesen.
Prijateljstvo je zaklad,
ki bi ga vsak našel rad.

Prijatelj tvoj te podpira,
ko na poti je ovira.
Zate želi najbolje,
s tabo šel bi v vesolje.

Ko skupaj zganjata traparije,
takrat vsaka skrb se skrije.
Skupaj gledata v svet,
kot v en velik sladoled.

Prijateljstvo nikoli ne izgine,
tudi takrat, ko vse ostalo mine.
Prijateljstvo je največji zaklad,
zato čuvaj ga in imej rad.

Ema Podlipny, 6. A

PRIJATELJSTVO

Prijateljstva si ne moreš kupiti,
moraš si ga zaslužiti.
Če si do prijateljev zvit,
si pa res zelo zabit.

Prijateljev ne moreš dobiti z jezo,
ampak z nežnostjo in prijaznostjo.
Prijateljstvo je vse,
kar se ne konča.
Je kot topel dom,
ki te okrepča.

Edion Jashari, 6. A

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je, ko nekdo ti pomaga.
Prijateljstvo je treba pošteno zaslužiti.
Če nisi prijazen, težko ga je dobiti.

Včasih v prijateljstvu moraš reči lepo besedo.
Dober prijatelj ve, katera beseda te nasmeji,
in ve tudi to, katera te razžalosti.

Sergej Mijatović, 6. A

SPODBUJANJE PRIJATELJSTVA

Moj prijatelj si ti
in to je velika
pika na i.

Prijateljstvo si je
treba zaslužiti,
ne da se ga kupiti.

Prijatelji so lahko vsi,
ki znajo
šteti do tri.

Tra-la-la, hop-sa-sa,
midva sva
PRIJATELJAAAAA!

Tai Rupar, 6. A

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je veselje,
lahko se pa odmelje.

Prijatelj nam služi
in se hitro okuži.

S prijateljem odletim,
zelo počasi se vrtim.

Prijatelj je lahko ta pravi
in se veseliva na zabavi.

Ko mi da bonbon,
odletim na Orion.

Ana Vodnik, 6. A

PRAVI PRIJATELJ

To je pravi prijatelj,
ki je prijazen kot pošten ravnatelj.
Tudi ko sem na tleh,
nikoli ne bruhne v smeh.

Pa tudi če si reven,
ne bo odšel, ker nikoli ni beden.
Nikoli mi ne bo obrnil hrbta,
tudi ko bom hodil z vrta.

Povem vam, da je prijateljstvo bolj zakon
kot vožnja z zastonj vlakom.
Če kdaj slabšo pamet nosim,
mi takoj pomaga, če ga lepo prosim.

Nik Zenjilovski, 6. B

HVALNICA PRIJATELJEM

Hvala, prijatelji moji!
Hvala, ker ste z menoj!
Hvala, ker me podpirate!
Brez vas bilo bi joj!

V čast mi je vedno bilo,
ko ste bili z menoj.
V čast mi vedno bo,
ko boste z menoj.

V dobrem in slabem
vas v srcu imam.
Prijatelji moji,
v čast mi je, da vas poznam!

Aleks Vujinović, 6. A

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je pomembno,
a hkrati zelo zahtevno.
Prijateljstvo moramo ohraniti,
ne pa ga zavrniti.

Manca Rožanc, 6. A

Prijateljstvo, 4. razred

PRIJATELJSTVO

Zame je prijateljstvo nekaj, česar se z denarjem ne more kupiti, ampak se mora zaslužiti. Gotovo je imel vsak od nas vsaj enega prijatelja, ki je bil z nami samo v dobrem, ko nam je težko, pa nam je obrnil hrbet. Ampak to niso pravi prijatelji. Pravo prijateljstvo je takrat, ko je prijatelj z nami v dobrem in v slabem, v sreči in nesreči, ko se lahko vedno naslonimo nanj in nam nikoli ne bo obrnil hrbta in nas razočaral. Zato moramo prijateljstvo negovati, da ne ugasne, ker če se ugasne, bomo ostali čisto sami. Takrat bomo žalostni in ne bomo imeli s kom podeliti svoje velike in majhne skrivnosti. Zato je prijateljstvo treba ceniti in svoje prijatelje moramo spoštovati. Vsaka oseba bi morala v življenju imeti vsaj enega pravega prijatelja, ki si ga moramo zaslužiti. Ko to imamo, moramo zanj skrbeti kot za nekaj najlepšega in najsvetlejšega v našem življenju.

Andreja Punčec, 6. B

PRAVI PRIJATELJI

Pravi prijatelj je vedno ob tebi, te spodbuja pri novih stvareh, ti pomaga, ko ti je težko in te spoštuje. S pravimi prijatelji lahko počneš veliko zabavnih stvari. Večinoma se druži s tabo, vendar pa moraš razumeti, da ima tudi on druge prijatelje, s katerimi rad preživlja prosti čas. Če ne bi imeli prijateljev, bi nam bilo na svetu dolgčas in ne bi imeli nikogar za druženje. Pravi prijatelj govori po resnici in s tabo deli vse skrivnosti. Prijatelje izbiramo sami, zato so pravi zaklad. Pravi prijatelji so vse, kar si lahko želiš, vendar si jih moraš tudi zaslužiti.

Lea Zupančič, 6. B

KAJ ZAME POMENI PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je zabavno in včasih smešno. Včasih se s prijateljem skregaš, ampak vedno najdeta skupen jezik in se spet razumeta ter podpirata. Vedno tolažita drug drugega, če kaj ni v redu. Zame je prijateljstvo posebno in polno zabavnih dogodkov. Lahko imaš veliko prijateljev ali samo enega. Če se dobro razumeta in če vajino prijateljstvo ni lažno, to ni več samo tvoj prijatelj, ampak je del tvoje družine.

Una Đorđević, 6. B

Prijateljstvo, 4. B

MISLI O PRIJATELJSTVU

Prijateljstvo ni težka stvar. Prijateljstvo se lahko zgodi kjer koli in kadar koli. Lahko se zgodi v pogovoru ali pa z nesrečo. Brez prijateljev bi svet počasi razpadel. Prijatelj je nekdo, ki mu je mar zate, nekdo ki te ne bi nikoli izdal, nekdo, ki bi ti pomagal v vsaki situaciji.

Rok Polajnar, 6. B

PRIJATELJ

Prijatelj je nekaj posebnega. To je oseba, ki ti pomaga, je ob tebi, kadar ti je najtežje. Oseba ki, ti srce zapolni, da je srečno. Najlepše v vsem tem je, ko se ta oseba veseli s tabo. Nekaj posebnega je tudi takrat, ko to osebo objameš.

Dajana Trivunčević, 7. A

SVET BREZ PRIJATELJEV

Si predstavljate, da obstaja druga dimenzija, dimenzija brez prijateljev? Vsi smo vsaj enkrat končali v tej dimenziji. Pišem vam iz nje, te temne puščave. Hočem, da veste, kako težko je tukaj življenje. Tukaj ni ne ljubezni, ne prijateljstva. Ko greš ven na svež zrak, ni tistega veselja, na katerega smo navajeni. Vedno je tišina, saj nihče ne deli svojih čustev. Nekateri po cele dneve delajo, nekateri pa so doma v pižami in gledajo filme. Ljudje se ne družijo. A ko pride noč, to tišino prekine glasen jok, slišiš ga iz vsake hiše. Vsi tukaj so osamljeni, zlomljeni, pogrešajo občutek tople ljubezni, pogrešajo objem pravega prijatelja, najbolj pa pogrešajo nasmeh. Brez prijateljev ljudje nismo ljudje, smo pač roboti, ki po cele dneve zbirajo razloge za nočni jok. Upam, da nikoli ne pridete na obisk v to dimenzijo.

Lemisa Elkasović, 9. A

THE STORY ABOUT TRUE FRIENDSHIP

It was the first day of school. Maddie was scared of being alone. She didn't know anyone and she was frightened and anxious. She came up to group of girls and talked to them. She was nice but nervous. The girls mocked her and told her to go away. She was sad so she sat in her seat alone while the other pupils were playing with their friends. Then a girl came closer to her. Maddie thought it was one of the girls who mocked her before. She looked at her and it wasn't the girl from the group. She was smiling at maddie and told her that her name was Lizzie. Maddie told her name and Lizzie asked why Maddie was alone. Maddie said that some girls didn't want to be her friends and that they mocked her and told her to go away. Lizzie said that she could be Maddie's friend if Maddie wanted that. Maddie was happy and grateful. After that Lizzie confronted the girls and told them what they did was wrong and rude. Maddie and Lizzie became best friends.

Amelie Martey, 7.C

UČITELJ/-ICA SEM

Šestošolci in šestošolke smo se postavili v vlogo učitelja/-ice in napisali, kako potekajo naši dnevi.

SEM PROFESORICA OČALKA IN UČIM MATEMATIKO

Sem profesorica Očalka in učim matematiko. Očalka me kličejo, ker imam na svojem dolgem nosu velika očala z debelimi stekli. Priznam, da bi se raje sabljala z ravnili kot z njimi risala premice, poltrake, daljice in še kaj, ampak služba je služba. V mojem primeru zelo pestra.

Zjutraj vstanem ob šestih, se pretegnem in pojem zajtrk. Nato se oblečem ter pripravim malico za seboj. Usedem se v svoj star, majhen rdeč avto.

Ob sedmih pridem v šolo, natančneje v zbornico, kjer se sodelavke prepirajo, katera bo najprej na vrsti za kavo. Nato še pol ure urejam papirje in pripravljam stvari za dodatni pouk matematike.

Ob pol osmih pridem v učilnico matematike, kjer izvajam dodatni pouk. Tam so sami odličnjaki, pridni, delavni in delamo kakor urice.

Potem se odpravim k uri groznega razreda, ki dela vse mogoče in kar se jim zahoče. Najraje bi me še pogledali ne. Še posebej uživajo, ko mi na stol zalepijo žvečilko ali ukradejo kredo. Brez heca so rekorderji ukorov na šoli. Po 45 minutah jih zapustim.

Nato grem v spodnje nadstropje, kjer so sami pridni otroci. Tam ni slišati vzdevka Očalka. Tako so marljivi, da smo konec v pol urice, potem pa se usedemo v krog in jim preberem še kakšno pesmico. Priča njihove pridnosti sem tudi med malico.

Tretjo uro učim najbolj pozabljivi razred na šoli. Enkrat pozabijo zvezek, drugič ravnilo, spet tretjič šestilo. Večino ure porabim, da vse to zapišem v eAsistenta.

Po tretji uri se za učence prične zabava, torej glavni odmor. Kot

Maj Novak, 7. C

dežurna učiteljica na hodniku med glavnimi odmori opažam, kakšne norčije uganjajo. Fantje pogosto igrajo nogomet z gobo za brisanje table, potem pa so užaljeni, ko jim jo vzamem. Punce pa imajo svoje kraljestvo na straniščih, kjer delajo nalogo, se lepotičijo ter brskajo po telefonih.

Četrto uro imam govorilne ure, na katerih se s starši pogovarjam ali včasih celo prerekam. Seveda, ker sem tudi razredničarka, se mi govorilne ure ne morejo oz. ne smejo izmuzniti.

Nato me čaka dežurstvo v jedilnici. Včasih komaj gledam, kako se otroci v vrsti prerivajo in kako mečejo skodelice med odpadno hrano, pribor med krožnike, skratka vsepovprek. No, saj nekateri so tudi kar pridni. Po slabi uri me zamenja sodelavka Katarina.

Tik pred popoldanskim dodatnim poukom na skrivaj skočim na stranišče, saj me od lakote kar črviči. Potem se odpravim na dodatni pouk za matematično tekmovanje Kenguru. Res se mi ne da več, ampak moram potrpeti.

Po pripravah se lahko končno odpravim domov. Pogosto me ustavi čistilka in še za petnajst minut poklepetava. Nato odidem do avta ter se odpeljem domov.

Doma možu malo potarnam, kaj in kako je bilo v šoli, potem pa znova na delo. Urejam zapiske, sortiram liste, pregledam tono novih sporočil na eAsistentu in e-pošti, delam učne liste, pripravljam učno gradivo in brskam po enciklopedijah.

Za konec bi rekla, da je učiteljska služba naporna, a pestra in prav nič dolgočasna. Včasih si želim, da bi se takoj upokojila. Ampak vsak trud je poplačan, kajne?

Julija Rakar, 6. A

SEM PROFESOR PLUS IN UČIM MATEMATIKO

Sem profesor Plus in učim matematiko na osnovni in srednji šoli. Tako ime sem dobil, ker vsem učencem, ki so med oceno, zaključim navzgor. To ime so mi dali učenci 6. a-razreda. Po šolskem hodniku mojega pravega imena skoraj ne slišim več. Še sodelavci me kličejo profesor Plus. Živim na podstrešju šole, zato v službo hodim peš. Učim v učilnici čisto na koncu hodnika. Razgled imam na prečudovite hribe. Ob torkih imam preduro za učence, ki želijo znanje nadgraditi, in za učence, ki jim matematika povzroča težave. Na srečo je teh manj. Učim učence od 6. do 9. razreda. Najbolj poslušni in pridni so deveti razredi. Letos imajo ocene boljše kot lani.

Večje težave so v srednji šoli. Imam dve pravili, ki učencem in dijakom povzročata velike težave. Red in disciplina nista najbolj priljubljeni. Ko nagajajo, neham učiti, se usedem na stol in začnem

narekovati račune. Ker radi tekmujejo, se hitro umirijo. Zmagovalec nima domače naloge. Včasih to tehniko uporabim tudi v osnovni šoli. Znanje preverjam sproti. Sestavim različne učne liste, včasih pa rešimo kakšen kviz prek računalnika.
Zelo rad odpeljem učence ven na svež zrak, da ne sedijo ves čas v razredu.
Včasih se med odmorom zgodi kakšen pretep in to rešimo tako, da pretepača po pouku ostaneta in rešujeta besedilne naloge. Med poukom me zelo moti, če učenci hodijo na stranišče, čeprav imajo dovolj časa med odmorom.
Ker se z učenci dobro razumem in mi lahko zaupajo, me velikokrat vprašajo za kakšen nasvet. Z veseljem jim svetujem in pomagam reševati njihove težave.
Seveda se moj dan ne konča, ko zazvoni zadnji šolski zvonec.
Pogosto popoldne razmišljam o nalogah za naslednji dan. Kakšno popoldne namenim tudi sestankom s starši. Ti so včasih bolj sitni kot učenci. Takih sestankov nimam rad in komaj čakam, da odidem spat.
Svoj poklic zelo rad opravljam in če bodo učenci pridni, bom to delo opravljal do upokojitve.

Vid Kejžar, 6. A

SEM PROFESORICA VČASIH IN UČIM ZGODOVINO

Sem učiteljica zgodovine na osnovni šoli. Moji učenci so mi dali vzdevek Včasih, ker pri svojih učnih urah vedno poudarjam, da se je to dogajalo včasih.
Moj delovni dan se začne z dopolnilnim poukom. Učenci, ki ne razumejo določene snovi, pripravijo vprašanja, na katere odgovorim z bolj preprosto razlago. Ko končam z razlago, mi morajo učenci povedati obnovo s svojimi besedami.
Po dopolnilnem pouku se odpravim v razred, v katerem poučujem prvo šolsko uro.
Z učenci najprej ponovimo prejšnjo snov. Tisti, ki dobro znajo, sodelujejo v naši igri.
Pri tej igri da učenec opisuje predmet, ki je povezan s staro ali novo snovjo pri zgodovini.
Da bi učenci lahko sodelovali pri igri, se zelo pridno učijo, tako da malokrat naletim na učenca, ki ne zna prejšnje snovi.
Včasih pa se najde tudi kakšen učenec, ki se ni učil. Ta se mora, medtem ko se drugi učenci igrajo, učiti prejšnjo snov. Na koncu ure pa ga vprašam par vprašanj.
Če učenec ne zna odgovoriti na vprašanja, ga povabim na dopolnilni pouk. Če se ga ne udeleži, pišem o neudeležbi njegovim staršem oziroma skrbnikom.
Nekateri učenci mislijo, da to ni pravično, a jaz mislim, da se bodo iz tega nekaj naučili.
Ko se pouk konča, še nekaj časa ostanem v šoli za računalnikom in čakam, ali ima kdo od učencev še kakšno vprašanje.
S svojimi učenci imam dober odnos. Včasih se najde nekdo, ki malo ponagaja. Drugače smo pa neločljivi.
Ta poklic je malo naporen, saj se tu pa tam pojavi kakšen učenec, s katerim so manjše težave. Drugače pa mi je tak način dela učiteljev, kot sem ga predstavila, zelo všeč.

Ema Podlipny, 6. A

Ažbe Polšak, 9. A

SEM PROFESOR CELINA IN UČIM GEOGRAFIJO

Sem profesor Luka. Učence 6.-9. razreda poučujem geografijo. Učenci me kličejo Celina, saj sem pred leti imel učenca, ki je namesto celin poimenoval države. Znova in znova je delal iste napake, jaz pa sem ga znova in znova popravljal: »Mihec, ne reče se država, ampak CELINA!«
Moji delovni dnevi so včasih naporni, saj se od nas vedno več zahteva. Hvala bogu, da je korona mimo in smo se vsi vrnili v šolo. Ko pridem zjutraj v šolo, v zbornici najprej spijem jutranjo kavo in malo poklepetam s sodelavkami.
Ko zvoni, se odpravim v svojo učilnico geografije. Učenci me vedno lepo pozdravijo, saj me imajo vsi radi. Za dober začetek tedna jim vsakič povem kakšen smešen vic. Nato začnem z razlago ali spraševanjem. Spraševanje vedno vnaprej napovem. V stekleni posodici imam številke, nato eno izvlečem in vprašam tistega učenca, katerega izvlečena številka se ujema s številko v redovalnici.
Danes sem vprašal 2 učenca in eno učenko, Jakoba, Matija in Rubi. Matija in Rubi sta dobila 5, Jakob pa 4. Po spraševanju smo začeli z jemanjem nove snovi. Na vrsti so bile celine, prva je Afrika. Najprej sem jim rekel, da je Afrika celina in ne država, potem pa sem jim povedal primer fanta, ki je mešal celine in države. Malo smo se nasmejali, nato pa sem začel z razlago. Snov sem jim dal na projektor, da so si snov lahko prepisali, jaz pa sem jim sproti razlagal.
Svoj poklic imam rad, saj se z učenci dobro razumem. Službe ne bi zamenjal za nič na svetu, čeprav mi je včasih malo naporno, saj se moram za pouk pripravljati tudi doma.

Luka Vujanović, 6. A

SEM UČITELJICA SVINČNICA IN UČIM LIKOVNO

Eva Petrovska, 6. B

Ela Kolar, 6. B

Julija Rakar, 6. A

Sem Tiara, učiteljica likovne. Učenci me kličejo Svinčnica, ker sem zelo visoka in suha in najraje rišem z svinčnikom. Nisem zelo stroga učiteljica in učenci me imajo radi. Zelo lepo rišem, tudi moji učenci lepo rišejo.

Po navadi se zbudim ob šestih zjutraj in se pripravim za službo. Nato se odpeljem s kolesom v šolo in si pospravim in pripravim mizo za ta dan. Ko pridejo učenci, se najprej pogovorimo, kaj bodo danes risali. Po navadi učencem razložim, kaj morajo narisati in jim na tablo hitro narišem skico in potem projiciram slike stvari ali prizora, ki ga bodo morali narisati. Potem pa jih pustim, da rišejo, in jim tudi kaj sproti povem, če je treba. Do učencev se vedem tako, kakor se oni do mene. Če oni niso prijazni do mene, tudi jaz nisem prijazna do njih. Po navadi pa so moji učenci zelo prijazni do mene in nimam nobenih problemov.

Ko zaključim z delom, najprej pospravim svojo mizo, pobrišem tablo in ugasnem svoj računalnik. Preden odidem, si grem v zbornico naredit kavo in jo popijem. Potem pozdravim vse učitelje in se s kolesom odpeljem domov. Doma še pregledam svojo e-pošto, če ima kakšen učenec kakšno vprašanje ali kaj podobnega. Če ni ničesar, skuham kosilo, pojem in si odpočijem.

Tiara Drejta, 6. A

Ela Kolar, 6. B

Enej Kralj, 7. A

ODA NARAVNEMU POJAVU

Narava nas tako navdušuje, da smo ji posvetili nekaj pesmi.

LUNA

Ko zagledam v nočno se nebo,
sprašujem se,
kdaj luna spet ista bo.
Kdaj sijala bo tako močno?
Kdaj kazala pot mi bo svetlo?

Pogledam jo in mislim si,
nič na tem svetu
sigurno ni.
Nič na tem svetu
dokončno ni.
Vse takoj se spremeni.

Ti spreminjaš se iz noči v noč.
Kdaj izgineš in te ni.
Pomagaš tistim,
ki potrebujejo pomoč.
Vlivaš jim moč.
A vedno zares si tu,
ker dobro veš, da rabimo te mi.

Prečudovito siješ,
in žariš,
ves svet v nočni mir oviješ.
A žal se pred svetlim soncem skriješ,
in počakaš do naslednje temne noči,
ko te ponovno potrebujemo vsi.

Uma Černe Klofutar, 9. B

OBLAKI

Črni, sivi in še beli,
vseh različno smo veseli.
Črni nas razžalostijo,
prinašajo nam
točo, strah in depresijo.
Sivi so iz ledu in vode,
v zimskem času so iz mode.
Takrat bi moral biti sneg,
da smučali bi vsepovprek.
Beli majhne so ovčice,
po nebu plavajo kot ptice.

Ana Škrbič, 9. A

SONCU

O, sonce, ti predrago si,
polepšaš svet, ko odprem oči,
in ko posvetijo žarki tvoji,
skrijejo se tudi najstrašnejši stvori.

Ko čez okno pogledam,
se kaj hitro zavedam,
če tvojih žarkov ne bi bilo,
življenje bi izginilo.

Vsako noč močno pogrešam te,
da mogočen bi bil kot ti, bi dal vse.
A vem, da zjutraj spet boš na nebu tam,
in vem, da nikoli ne bom sam.

Bernard Klojčnik Zaplotnik, 9. A

Katarina Božić, 4, C

BEETHOVNOVO LETO

Leta 2020 smo slavili Beethovnovo leto - minilo je namreč 250 let od rojstva tega glasbenega velikana. O njem smo razmišljali med urami glasbene umetnosti in skušali najti povezavo z našim največjim pesnikom. Našli smo jo!

VEZ MED BEETHOVNOM IN FRANCETOM PREŠERNOM

Največji slovenski pesnik France Prešeren in Ludwig van Beethoven – kaj imata skupnega? Na prvi pogled bi rekli, da drug za drugega nista nikoli slišala in da sta imela vsak svojo čisto drugačno pot ustvarjanja. Če se poglobimo v njuno življenje, pa temu ni ravno tako. Beethoven in Prešeren sta si skupaj delila prvih sedemindvajset let 19. stoletja, živela v času glasbene klasike in v časovnem obdobju romantike. Beethoven je živel na Dunaju, kamor je prišel tudi Prešeren, saj ga je tja zanesla njegova študijska pot. Trdno sem prepričana, da sta se kdaj srečala in morda izmenjala kakšno besedo. Četudi se

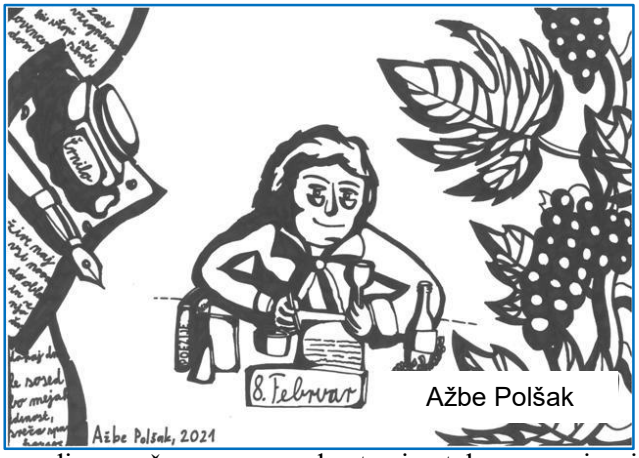

Ažbe Polšak

ne zdi mogoče, pa upam, da sta si ostala v spominu in morda postala prijatelja.

Če se pesnika nista poznala, pa se je Prešeren nedvomno zgledoval po Beethovnu in njegov vpliv na našega največjega pesnika je bil velik. Oba sta imela skupno viharnost, humanizem in razsvetljenstvo. Morda pa se je nad razsvetljenstvom France navdušil, ko je ugotovil, da je prav njegov vzornik Beethoven razsvetljenec.

Maja 1824, po ogledu Beethovnove krstne izvedbe 9. simfonije, France napiše pismo domov, da ne bo delal kot duhovnik, ampak bo raje pravnik. Tistega leta France začne pisati in njegova pesniška kariera se začne. Je bil vzrok začetka njegove kariere sam Beethoven? Tudi Francetov slog oblačenja se je spremenil, ko se je vrnil s počitnic pri svojih starših, pravijo, da podobno kot Ludwig van Beethoven. Kakšno naključje!

Četudi se zdi, da se je Prešeren obnašal kot izjemen genij, ki si želi podobnega življenja kot njegov vzornik, mislim, da mu to ni škodovalo, temveč mu je dalo zagon, da uresniči svoje sanje. Le tako se je morda začela njegova pesniška kariera in še danes sta oba spoštovana, njune melodije pa se slišijo povsod.

Lucija Žbogar, 9. B

MOJE RAZMIŠLJANJE O VEZI BEETHOVNA S PREŠERNOM

Novi dokumentarno-igrani glasbeni film z naslovom Beethoven 250: Skrivnosti z Beethovnove ulice, katere voditelj je igralec in pianist Jure Ivanušič, v sproščenem, vizualno razgibanem slogu raziskuje povezave med Beethovnom in Slovenijo. Med drugim raziskuje tudi manj znane, domnevne povezave Ludwiga van Beethovna s številnimi umetniki slovenskega rodu. V oddaji Ivanušič raziskuje tezo, ki pravi, da je France Prešeren, inspiriran z Beethovnom, postal pesnik. Glede na to, da so se in se ljudje še vedno zgledujemo po ljudeh, ki imajo za nas pomembne lastnosti, spretnosti in sposobnosti, mislim, da bi se France Prešeren lahko zgledoval po Beethovnu. Pri njem bi France namreč lahko črpal navdih in s pomočjo njegovih del razvil ideje oz. teme za svoje pesmi. Da bi lahko resnično potrdili Ivanušičevo tezo, bi najverjetneje morali potovati nazaj v čas in se osebno pogovoriti s Prešernom. Če bi sama morala raziskovati razloge za potrditev teze, bi najverjetneje kot enega izmed možnih utemeljitev uporabila sledeče. Oba, France in Ludwig (ta je sicer romantični klasicist, pa vendar), sta ustvarjala v času romantike, ki pa je bilo obdobje v prvi polovici 19. stol. in je poudarjalo zlasti subjektivnost, čustva in domišljijo ustvarjalcev. To pa se je kazalo zlasti v delih umetnikov tega časa, saj so ti v svoja dela vključevali svoje poglede na svet in svoja počutja. Ker lahko glasba, sploh tista, katere avtor je tako talentiran kot Beethoven, v dobrem poslušalcu vzbudi veliko čustev in občutkov, bi bilo možno, da je Beethovnova glasba v Prešernu prebudila željo po pisanju in ustvarjanju pesmi. Prešeren in Beethoven sta imela veliko skupnih lastnosti, npr. viharništvo, razsvetljenstvo, humanizem, revolucionarnost, in to so bile izrazite lastnosti velikih umetnikov in intelektualcev tistega časa. Mogoče je celo Beethoven zaslužen za to, da je Prešeren pisal v slovenskem jeziku, saj je namreč tudi Beethoven ustvarjal v jeziku svojega naroda. Vendar tega za zdaj še ne vemo zagotovo in ne moremo potrditi. Morda bomo kdaj v prihodnosti dobili trdnejše dokaze, na podlagi katerih bomo lahko potrdili ali ovrgli teze, za zdaj pa lahko le čakamo nanje. Kaj pa vi mislite, jih bomo našli kmalu?

Lara Stoilov Spasova, 9. A

Tudi v letošnjem šolskem letu je pouk potekal na daljavo. Na tak način smo se šolali od oktobra pa vse do februarja, zatem pa še nekaj dni v aprilu med 11-dnevnim popolnim zaprtjem države. V tem času je nastalo veliko literarnih prispevkov in razmišljanj o aktualnih dogodkih.

Špela Mislej, 5. B

VEČ ČASA ZA BRANJE

Med šolanjem na daljavo smo drugošolci veliko brali. Preberite, kaj.

POJOČA RIBICA

Ker smo se šolali na daljavo, sem imel več časa za branje. Zelo všeč mi je bila pravljica o pojoči ribici. Zelo rad pojem in všeč mi je glasba. Povedal vam bom del pravljice.

… Na morju se je pojavila nevihta. Zaradi nevihte so v morje padli štirje inštrumenti: boben, saksofon, klavir in triangel. Ribica pa je bila premajhna, da bi igrala na inštrumente. Imela je zelo lep glas, zato je v glasbeni skupini pela. Na inštrumente pa so igrale večje ribe …

Vid Jelovčan, 2. A

VEVERICI IN OPTIMIZEM

Zelo rada berem in v času šolanja na daljavo sem prebrala pravljico o veveričkah. V gozdu sta živeli dve veverici. Eni je bilo ime Kata in drugi Lina. Zmeraj sta se igrali. Kata je bila najbolj nerodna veverica na svetu, pa je kljub temu delala premete. Lina pa je bila Katino popolno nasprotje. Vedno jo je kaj skrbelo. Kata in Lina sta se morali pripraviti na zimo. Prišla je zima s kratkimi dnevi in neskončno dolgimi nočmi. Ko sta se Kata in Lina spet srečali, sta sklenili, da bosta zimo preživeli skupaj. Tako je Katina vedrina premagala Linine strahove.

Sofija Savanović, 2. B

SPLOŠČENI ZAJEC

Med prebranimi knjigicami mi je bila najbolj všeč pravljica Sploščeni zajec. Pes in podgana sta hodila po ulici. Srečala sta sploščenega zajca. Podgana se je odločila, da ga odneseta v hišo. Vendar ga nista odnesla. Sedla sta na klopco in razmišljala, kaj naj z njim storita. Na koncu so skupaj spuščali zmaja.

Lara Simeunović, 2. B

SPET SMO NA DALJAVO!

Svoje občutke ob ponovnem šolanju od doma smo skušali zapisati v pesmi, zgodbe in jih zajeti v svoja razmišljanja. Zaprtje države in pouk na daljavo je namreč naše življenje postavil na glavo.

ŠOLA NA DALJAVO

Zjutraj se zbudim,
na Teamse na klice pohitim.
Nalogo z veseljem naredim,
samo da dobro službo dobim.

Na klicu me čaka veliko snovi,
a tol'k' zanimivo mi vseeno ni.
Čakam, da ura čimprej mine,
da učitelj pohiti in dolgčas izgine.

V šoli mi je bolj zanimivo,
ko učitelji snov v nulo razložijo.
Oh, ta korona nam je vse zamaknila,
učiteljica 5 nalog na 1 dan je dodelila!

Popoldne mi dan z učenjem izpuhti,
da jaz dobro oceno dobim – ni da ni!
Če pa dobre ocene ne dobim,
drug dan bom komaj čez vrata mim'.

Medina Rexhepi, 8. A

KORONA PA TO

Znova pridem na daljavo,
priključim se na čudežno napravo,
učitelji naloge nove dajo,
učenci zaradi nalog garajo.

Ocene slabe vsi dobijo,
ker se pridno ne učijo,
vsak dan na sestanke se prijavljajo,
nalog pa ne opravljajo.

Vse ta korona je pokvarila,
štrika od slušalk sta me zadavila,
učenci že komaj kopalke pričakujejo,
ampak vedno znova obupujejo.

Tit Jenko, 8. B

KORONA

Vse se je začelo že 1. marca,
korona nam na vrata trka,
čaka in čaka, da kdo ven prileze
in bolečine od nje se naleze.

Oh, ta epidemija, sita sem že tega!
Mama nagaja, pravi teta Breda.
Cel dan, celo noč za računalnikom sedim.
Ne vidim, kdaj ura preteče in gre mim'.

Delam, rišem, račune si pišem,
pri matematiki potno čelo si brišem.
Ta epidemija, prav sita sem je že,
veste, koliko okuženih je, mimogrede?

Gledam televizijo – vse o koroni,
drugi kanal – vse o koroni!
Kot da samo korona obstaja!
Le kje se kakšen šov nahaja?

Pojem, plešem, zabavam se,
a le do ponedeljka, ko se šola začne.
A vseeno ne smem iz občine,
daj, pokliči me, dolgčas mi je!

O tebi, korona, je toliko besed,
da brez tebe je težko postalo živet'.
Vse stvari si nam ti ukradla,
zaradi tebe nas je bolečina napadla.

Ko pokličem, se noben ne javi,
meni dolgčas je po zabavi.
Za vse te probleme je ona le kriva,
daj nam že mir, ti korona »ljubezniva«!

Medina Rexhepi, 8. A

TEŽKO SE T'KO Ž'VI

Težko se t'ko ž'vi.
Jesen spet pridem na daljavo,
na tisto računalniško zabavo,
kjer si s podatki jaz nafilam glavo.

Veliko bolje je b'lo lani,
saj možgani niso b'li zaspani,
zdaj moramo pa skoz' za kompom biti,
kot da smo zabriti.

Sedaj smo pa cel dan v klicu,
sem se parkrat že našvicu,
saj ves čas 'mam gor slušalke,
ko mi je dolgčas,
pa zavezujem si vezalke
al' pa oblečem se v kopalke.

Nace Kobal, 8. B

MOJE DOŽIVLJANJE KARANTENE

Ko imamo čas, vedno pogledamo kakšen dober film ali dokumentarec (npr. Sam doma, Katastrofa v zraku in Mojster za preživetje). Včasih pečemo piškote, igramo družabne igre (npr. Activity, Črni peter in Človek ne jezi se), pojemo ali igramo na električni sintisajzer. Ko gremo v mesto, gremo vedno mimo Prešernovega gaja, kjer si najraje ogledujem kip Franceta Prešerna. Velikokrat poslušam kakšno skladbo od Beethovna ali Challeta Salleta. S prijatelji se vsak dan dobimo prek spleta in se pogovarjamo o našem preživljanju karantene. Zelo si želim, da bi se epidemija čim prej končala, da bomo odšli nazaj v šolo in se zopet videli s prijatelji.

Luka Simeunović, 2. B

POUK NA DALJAVO

V Sloveniji se število okuženih počasi zmanjšuje, hkrati pa narašča število mrtvih. Zdravniki se trudijo po svojih najboljših močeh, da bi bolniki čim hitreje ozdraveli. Že dober mesec velja ukrep, da moramo na vseh javnih površinah nositi maske, razen če gremo na športno aktivnost v naravo. Tudi jesti in piti ne smemo na javnih površinah. Glede šolanja pa je tako: enkrat imamo pouk v šoli, čez en teden doma, potem spet v šoli in zatem znova doma. V moji generaciji smo enkrat morali biti tudi v karanteni, drugače pa imamo le šolanje od doma. Prejšnja leta, ko smo septembra normalno hodili v šolo, smo jemali snov in oktobra so že sledila prva ocenjevanja znanja. Do božično-novoletnih počitnic smo v redovalnicah imeli več ocen, kot jih imamo trenutno. Nekatera ocenjevanja so bila namreč prestavljena, ker jih nismo mogli izvesti ali pa še nismo vzeli toliko snovi (med poukom na daljavo smo dostikrat le ponavljali snov).

Pouk na daljavo poteka v redu. Doživljam ga hitro, saj en teden mine prej, kot bi rekel »keks«. Na začetku leta, ko smo prvič ostali doma za dva tedna, mi je bil ta pouk še zmeraj malce tuj, ampak mi je sedaj že prišel v navado. Znam oddajati naloge, se pridružiti videokonferencam, odpirati datoteke s snovjo itd.
Način pouka na daljavo na naši šoli se mi zdi super, saj imamo dosti klicev za obrazložitev snovi. Mislim, da ne bi bilo treba nič izboljšati. Svoj delovni dan začnem zjutraj, ko se udeležim prve videokonference. Sledi jih še nekaj, vmes pojem zajtrk in malicam. Okoli 13. ure zaključim s poukom in kosim. Potem grem na krajši sprehod in ko se vrnem, oddam naloge, če jih še nisem. Zvečer opravim trening, se pripravim na spanje ter gledam televizijo. Zatem se odpravim spat.

Stik s prijatelji in soigralkami ohranjam prek telefona (včasih se pokličemo, si pišemo, naredimo skupni trening ...). Najbolj pogrešam ekipo in treninge. Želela bi si, da se čimprej vidimo in nadaljujemo sezono.

To obdobje si bom vsekakor zapomnila, saj je bilo težko in hkrati zanimivo. Prepovedano nam je veliko stvari in ne moremo se videti. Dobila sem drugačen pogled na nekatere reči (kako je pomembno, da upoštevamo ukrepe, saj nam bo ob upoštevanju kmalu lažje) in vem, da lahko virus znova spet izbruhne in nam onemogoči dejavnosti.

Pozitivne stvari epidemije so, da smo se začeli bolj zavedati, da je zdravje na prvem mestu, in se držimo ukrepov. Mogoče smo res potrebovali virus, da smo nekatere stvari začeli bolj spoštovati. Nihče še ne ve ...

Eva Subotić, 8. B

KAJ VSE NAM PRINAŠAJO TI ČASI

Koronavirus je vsem nam pošteno spremenil življenje. Ko so nam lansko leto spomladi učiteljice razlagale o nekem virusu, ki naj bi lahko ogrožal tudi nas, jim nisem verjela. Mislila sem, da ga bomo prenašali podobno kot gripo ali angino, nikoli pa si nisem mislila, da bo šlo v take razsežnosti. Zdaj že kar nekaj časa nisem videla ne širše družine in ne prijateljev. Poleg tega pa se bližajo božični prazniki in dvomim, da se bomo lahko vsi zbrali pri stari mami, kjer nas bo pogostila z odlično večerjo. Tudi novo leto ne bo isto.

Šola se je prav tako spremenila. Sicer se mi zdi, da jo bolje prenašam kot lansko leto, ko si ni noben predstavljal, kako bo to izgledalo. Priznam, na začetku je bila prava zmeda. Nisem vedela, česa naj se najprej lotim in kje, tu in tam sem kakšno datoteko spregledala, nisem vsega poslala in tako dalje. Ko sem se vsaj približno navadila, je bil prvi teden prav zanimiv. Potem pa so se dnevi začeli vleči kot žvečilni gumi. Vsak dan je postajal dnevu enak, ni bilo sošolk, s katerimi bi si krajšala odmore. Ko smo prišli v drugi mesec, pa mi je postalo slabo, že ko sem videla pisalno mizo, ker sem vedela, da bom sedela za njo cel dan. Sploh se nisem zavedala, toda kar naenkrat je bil večer, jaz pa sem še vedno nekaj »pacala«. Vsako jutro sem si rekla, da bo ta dan drugačen, vendar se ni kaj dosti razlikoval od včerajšnjega.

Toda zdaj pouk na daljavo prenašam veliko bolje, prav dobro, bi lahko rekla. Učiteljice so se potrudile in se uskladile, prav tako pa nam marsikatera polepša pouk s številnimi programi, ki so prav zabavni. Videokonference so po urniku in tudi jaz se ga držim, s čimer sem vsaj približno rešila problem s celodnevnim sedenjem pri mizi. S prijateljicami se redno slišimo preko videoklica, prav tako pa z družino. Življenje se mi sploh ne zdi tako grozno, kot se zdi nekaterim. Vem, da to ni moja najboljša lastnost, toda kar nekaj časa lahko preživim notri, ne da bi popolnoma izgubila živce, kar mi v tej situaciji pride prav. Dokler se to zaprtje ne bo vleklo celo večnost, bom preživela. Gotovo pa bom svojim vnukom z nasmehom na ustih pripovedovala o teh čudnih časih, oni pa me bodo gledali z odprtimi usti, tako kot sem jaz gledala svojo prababico, ko mi je pripovedovala, kako je preživela drugo svetovno vojno.

Laura Robida, 8. B

ZA ŠTIRIMI STENAMI

Nikoli si nisem predstavljala, da bomo prišli v situacijo, v kateri smo se znašli. Včasih se mi je zdela težava že slaba ocena ali ko kaj ni šlo po moje. V tem času sem se naučila, da je v življenju najbolj pomembno zdravje, saj lahko, vkolikor ne skrbimo zanj, zaradi okužbe tudi umremo. Komaj čakam, da se vrnemo v življenje, ki smo ga včasih poznali. Seveda pa ni vse slabo. Več časa preživim z družino in ugotovila sem, da so odnosi pomembni, saj se, ko se dobro počutim ob drugih, dobro počutim tudi sama. Veliko novega sem se naučila o tehnologiji in o tem, kako pomembno je, da znamo sodelovati. Želim si, da bi vsi sodelovali tudi pri spoštovanju ukrepov, da bomo lahko spet skupaj z razširjeno družino in prijatelji, da bomo lahko hodili na treninge in imeli velike rojstnodnevne zabave.

Aleksandra Pavlič Atlagič, 8. B

Kranj, 11. 5. 2021

Korona Virus
Covidna ulica 19
1900 Sars-Cov-2

VABILO

Draga Korona!

Vabim te na izgon s planeta Zemlje. Priti moraš v vesoljsko podjetje NASA, kjer te bomo ob 16. uri poslali v vesolje in na raketo dali odštevalnik časa samouničenja. Potrebuješ samo sebe.

Hvala, ker boš za vedno odšla.

Tvoj sovražnik Enej Kralj, 7. A

MOJE PREŽIVLJANJE ŠOLE NA DALJAVO

Svet se že slabo leto bori z izbruhom novega virusa, ki povzroča bolezen covid-19. Na začetku smo mislili, da bolezen ni tako resna in da mi ne bomo občutili tega pojava. Ta misel nam je dajala lažen občutek varnosti, ker naj bi bila Slovenija zelo oddaljena od Kitajske, v kateri je virus izbruhnil , a se je izkazalo, da temu ni tako. Kmalu smo tudi v Sloveniji čutili prisotnost virusa – marca smo se nekaj časa šolali od doma, zaprla se je večina trgovin, gostinskih obratov in prostorov za druženje. Na začetku smo morali maske nositi le takrat, ko smo šli v trgovino oz. takrat, ko so se mešala različna gospodinjstva. Zdaj pa jih moramo nositi skoraj ves čas. Tudi šola je zdaj veliko drugačna kot v živo v šoli – med drugim se z drugimi vidimo le preko ekrana.

Trudimo se, da je pouk na daljavo kar se da podoben normalnemu pouku. Meni se zdi kar v redu. Moj šolski dan po navadi poteka po neki ustaljeni rutini, ki jo imam še iz časa »navadne« šole. Vsak šolski dan se zbudim ob 6:30 in se pripravim na pouk. Pojem zajtrk, si umijem zobe in se usedem za računalnik. Pogledam, kaj moram narediti, in si opravila napišem na listek. Lotim se samostojnega dela in se ob pisku na računalniku priključim na videokonference, ki jih imam tisti dan. Med delom si vzamem nekaj časa in pojem svojo malico – običajno je to jogurt. Svoje delo delam v kuhinji za kuhinjsko mizo, bratec v dnevni sobi in moja mami v spalnici. Ko nobeden od nas nima videokonferenc, mami hitro skuha kosilo. Tega pojemo in potem gre spet vsak zase delat svoje obveznosti za tisti dan. Ko končamo, je ura približno nekaj čez četrto popoldan. Takrat pride oči iz službe in še sam poje svoje kosilo. Nato se vsi skupaj odpravimo ven na sprehod po bližnjem polju. Potem se greva z bratcem še učit, mami pa pripravljat za naslednji dan. Oči ta čas naredi večerjo in ko povečerjamo, se še malo družimo – igramo kakšne družabne igre ali pogledamo kak film ali dokumentarno oddajo. Nato se z bratcem odpraviva spat in sva ob devetih že v postelji, da bova pripravljena na nov dan.

Vikendi so drugačni, malo bolj sproščeni. Takrat lahko spimo in nas ne zbudi budilka že navsezgodaj. Ko smo vsi pokonci, je ura nekaj čez deveto zjutraj. Pozajtrkujemo in zatem se vsak loti svojih opravil. Z njimi opravimo do kosila. Po njem se odpravimo ven na sprehod. Popoldan izkoristimo za druženje. Tudi večeri so bolj sproščeni – zadnje čase gledamo neko dokumentarno oddajo, ki je na sporedu med vikendom. Če je sobota, sva z bratcem lahko malo dlje pokonci, saj naslednji dan ni šole. Če pa je nedelja, morava iti spat tako kot na šolski dan.

Zdaj se s sošolci in prijatelji pogovarjamo prek telefonskega klica, SMS-ov ali pa kar preko Teamsov. Stvar, ki jo zdajle najbolj pogrešam, so družinski izleti. Zelo rada potujem (sploh izven države) in tudi izlete imam rada. Z družino smo se kar pogosto zapeljali na kakšen družinski izlet med vikendom – radi smo šli na morje, v gore ali raziskovat slovenska mesta – to pa je zdaj onemogočeno. Razen tega ne pogrešam prav dosti. Rada sem s svojo družino, pa tudi če smo samo doma in se igramo kakšno družabno igro ali si ogledamo kak dober film (tudi to je način za ustvarjanje nepozabnih spominov).

Čas dela na daljavo nima velikega vpliva name in na moje življenje. Sem mnenja, da se v življenju vedno prilagajamo nekim dejavnikom in čas pouka na daljavo je zame samo nek čas, v katerem se moramo prilagoditi trenutni situaciji. Upam, da se bomo lahko kmalu vrnili v ustaljene tirnice. Za zdaj pa se moramo, kot sem že napisala, prilagoditi trenutnim razmeram in najti načine, kako si ustvariti lepe spomine na ta čas.

Lara Stoilov Spasova, 9. A

Kranj, 11. 5. 2021

VABILO

Živjo, Korona!

Vabim te na razkužilno zabavo, ki bo v soboto, 22. 5. 2021, ob 20. uri na stadionu v Kranju. Z veseljem povabi še svoje prijateljice.

V upanju tvojega konca se veselim slovesa.

David Polšak, 7. A

DEVETOŠOLCI SE POSLAVLJAMO

KAKO SMO DOŽIVLJALI OSNOVNO ŠOLO

Vsaka stvar ima svoj začetek in vsakemu začetku sledi tudi konec. Tako smo leta 2012 prvič vstopili v osnovno šolo, ki jo letos, leta 2021, tudi zapuščamo. V tem času se je zgodilo ogromno dogodkov, skozi katere smo rasli in postajali to, kar smo. Sprehodimo se malo med njimi …

Prvi šolski dan je za vsakogar nekaj posebnega. Prvič smo vstopili skozi velika vrata v svojo prihodnost in nismo vedeli, kaj nas čaka. Vsak je dobil rumeno rutko s svojim imenom, da smo bili voznikom na poti v šolo dobro vidni in da so ostali učenci vedeli, da ne hodimo več v vrtec. Dodeljeni smo bili med sončke ali lunice in vsak je dobil svojo poličko, svoj obešalnik v garderobi in prostorček za šolsko torbo. Uvodna lutkovna predstava in delavnica izdelovanja gosenic sta dali vtis, da bo v šoli res zabavno, a smo kaj kmalu ugotovili, da je **šola veliko več kot le zabava**. Zgodnje vstajanje, računanje tako težkih računov, kot so 2 + 2, pisanje zelo težkih besed, kot je VAJA … Starši so nam kupili res kul potrebščine, veliko lepih flomastrov, bleščečih pisal in zvezkov z različnimi motivi. Šolsko torbo smo puščali v šoli, domov smo jo vzeli le ob petkih, da smo doma pokazali zvezke in kaj ponovili. Vsi smo se veselili petka, ko smo v šolo lahko prinesli svojo najljubšo igračo. Najbolj pa smo se veselili proste igre na igrišču.

V **drugem razredu** je bilo najboljše to, da nismo bili več »ta majhni«. Vedeli smo že, kako sami priti do telovadnice, jedilnice ali garderobe. Snov je bila že malce težja in večinoma smo znali dokaj tekoče brati. Na malico smo hodili pozneje in tudi pouk je bil daljši. **Naš najljubši del dneva pa so bili odmori.** Bili smo zelo pridni in dobro smo se razumeli. Domače naloge smo po navadi končali že v šoli. Enkrat na teden sta k nam prišli tudi dve starejši učenki, ki sta se z nami igrali in nam pomagali pri nalogi. Šolsko torbo smo morali vsak dan nositi domov. V knjižnici smo si lahko čisto sami izposodili knjige, saj je vsak dobil svojo izkaznico. Ocen še nismo imeli. Enkrat na teden smo imeli celo uro angleščine, kjer smo peli ter se učili abecedo, poimenovati živali in barve.

Postali smo **tretješolci**. Med počitnicami so nas premešali, tako da smo prišli v čisto nov razred. Dobili smo ocene, tiste številke od 1 do 5, ki naj bi povedale, kako dobro znamo. Učili smo se poštevanko, ki je bila zares težka, a nam je šlo kar dobro. Dobili smo tudi nekaj novih predmetov. Sami smo morali pripraviti govorne nastope, se na pamet naučiti celo pesem in tu so bili še testi in vsa ustna spraševanja. No, a še vedno smo bili otroci. Na hodniku smo tekmovali, kdo bo hitrejši, radi smo risali in v naši učilnici so bile še vedno igrače (čeprav jih je bilo vsako leto manj). **Odšli smo tudi v prvo šolo v naravi.** In to kar za tri dni! Sami smo spali v sobah, hodili na pohode, preskusili adrenalinski park in se imeli super. Vsi smo malce pogrešali starše, a je bilo vseeno zelo zabavno.

V **četrtem razredu** smo dobili kup novih predmetov. Tudi angleščina se je že ocenjevala. Po pouku smo lahko domov hodili kar sami in tudi na kosilo smo lahko šli že brez učiteljice. Začelo se druženje v skupinah. Med poukom nismo smeli klepetati, sicer se je učiteljica razjezila. Za šport, glasbeno umetnost in angleščino smo imeli druge učitelje in ne razredničarke. Prvič so se pojavili tudi neobvezni izbirni predmeti. Večina se nas prijavi na nemščino, nekaj na računalništvo ali pa na tehniko. Tudi v 4. razredu smo šli v šolo v naravi in sicer za celih pet dni v toplice! **Tako smo se zabavali, da smo na starše kar pozabili.** No, smo jim pa kupili lepe spominke. Tudi po šoli smo se aktivno družili s prijatelji.

Postali smo **najstarejši na razredni stopnji.** Vsi otroci so bili mlajši in tako otročji. V naši učilnici ni bilo več igrač, le še knjige. Pogosto smo se zadrževali na stranišču, saj je bil tam naš **»debatni krožek«**, kot bi rekli naši učitelji. Tam smo si povedali vse skrivnosti. Med športno vzgojo smo se učili tudi plesa v paru. Uf,

kako neprijetno je bilo plesati s fanti (ali puncami)! Ocen je bilo vedno več. Tudi učiti se je bilo že treba začeti. Razlike med učnim

uspehom so naraščale. Ponosni smo bili, kadar smo doma postregli s kakšnim podatkom, ki ga starši niso poznali, in takrat smo se počutili strašno pametni. Pozimi smo odšli v zimsko šolo v naravi na smučanje. Ob koncu leta smo bili malce žalostni, ker smo zapustili razredno stopnjo in naši super razredničarki, ampak smo bili predvsem polni pričakovanj za naslednje leto.

V **šestem** smo se spet počutili, kot bi to bil naš prvi dan na šoli. Vsi so bili tako veliki, mi pa smo bili šele »šestarčki« in **sploh nismo vedeli, kje je kakšna učilnica.** Mislili smo, da bomo vedno spraševali, kako priti do učilnice matematike. Ha, sedaj bi tja lahko prišli kar miže! Vsak predmet smo imeli v drugi učilnici. Ko si pogledal vse tiste formule v učilnici matematike, ti je postalo kar slabo; pa vsi tisti gospodje v okvirjih v učilnici slovenščine; pa živali in okostnjak v učilnici naravoslovja. Dobili smo veliko novih predmetov, na primer geografijo, tehniko in tehnologijo, zgodovino, naravoslovje. Pri gospodinjstvu smo veliko kuhali, kar je bilo res super, ker smo potem lahko tudi doma kaj pripravili. Pri tehniki smo izdelovali izdelke, ki smo jih odnesli domov in so bili zares uporabni. A snov je bila vse težja. Veliko ocenjevanj smo imeli in v enem tednu tudi po dva testa. Domačih nalog je bilo veliko več. Med odmori so nas starejši učenci na hodniku spotikali, ker smo pač »ta majhni«. Enkrat tedensko smo imeli pri matematiki, angleščini in slovenščini manjše učne skupine. Veliko je bilo tudi krožkov in tekmovanj, kamor smo se lahko prijavili.

V **sedmem razredu** nismo bili več »ta mali med ta velikimi«. Vstopili smo v zadnjo triado. Tudi v 7. razredu smo šli v šolo v naravi. Na urniku so se pojavili tudi obvezni izbirni predmeti, kot so nemščina, likovno snovanje, kritično mišljenje … Od starejših učencev smo dobivali pomembne podatke, na primer, kaj je drug razred pisal v testu ali kaj je učiteljica spraševala. Nalogo smo včasih prepisali tudi na stranišču ali pa kar na hodniku, če dežurni učitelj ni videl. **Najboljši del dneva je postal rekreativni odmor, ko smo šli na igrišče ali pa v telovadnico**. Pri nekaterih predmetih smo morali delati v skupinah, ker so učitelji menili, da se tako razvija naš čut za sočloveka in potrpežljivost. No, saj sami veste, kako to po navadi izgleda: eden dela, eden diha, eden pa je moralna podpora.

V **osmem razredu** smo dobili še več novih predmetov: biologijo, kemijo in fiziko. Matematiko, slovenščino in angleščino smo imeli ves čas v manjših skupinah. Vse nas je že kdaj prijelo, da bi plonkali, a to ni bilo tako enostavno. To je cela umetnost. Plonkce smo morali skriti v rokav ali pa si jih napisati na roko. Vemo, da to ni prav, a teh podatkov je res ogromno – vse letnice in dogodki pri zgodovini, vsi tisti kraji, ki jih omenjamo pri geografiji, pa jih najverjetneje nikoli ne bomo videli; vsi dramatiki, pesniki in pisatelji ter slovnica pri slovenščini; vse formule, številke in črke pri matematiki; vsi deli telesa in procesi, ki se dogajajo v različnih organskih sistemih pri biologiji … **Sredi šolskega leta pa nas je presenetila korona in vse obrnila na glavo.** Kar naenkrat smo se šolali od doma. Ni bilo ocenjevanj ali pa so bila v obliki kvizov. In vse te videokonference!

Končno smo postali najstarejši, končno smo v **devetem razredu.** Nihče nas več ne poriva in spotika na hodnikih. Še vedno pa je ta zoprna korona in **spet smo se šolali na daljavo, kar od oktobra do februarja**. Čeprav si nikoli ne bi mislili, smo pogrešali šolo. Pogrešali smo sošolce, učitelje in malo celo pouk in razlage v živo. Osnovna šola nas je veliko naučila, a še vedno delamo iste napake. Učenje sproti? Ah, en dan pred testom bo čisto v redu! Tu in tam še vedno pozabimo na nalogo. Pa kaj! Osnovna šola je bila res velik izziv za vse nas, a jo bomo pogrešali. Naučila nas je, da moramo reči prosim in hvala. Da moramo deliti stvari. Da se moramo potruditi, da bi lahko dosegli svoje cilje. Da smo si med seboj različni. Da moramo sprejemati drugačnost. Da moramo biti strpni in prijazni.

Na svidenje, Osnovna šola Matije Čopa Kranj!
Nikoli te ne bomo pozabili!

V imenu vseh devetošolcev zapisala Uma Černe Klofutar, 9. B

NAJTEŽJI SO ZAČETKI

INTERVJU Z JANOM NOVAKOM, NOVINARJEM RTV SLOVENIJA

Foto Jan Novak

Novinarstvo je dejavnost, ki spremlja dogajanje in o njem poroča širši javnosti. Novinarjev izdelek je objavljena informacija v pisnem, televizijskem ali elektronskem množičnem mediju, kot so časopisi, radio, televizija in svetovni splet. Od njene pravočasnosti, zanimivosti, točnosti in pomembnosti je odvisno zadovoljstvo bralcev, poslušalcev in gledalcev. Najboljši opis dela je, da zbirajo, obdelujejo in objavljajo sporočila v javnih medijih. Novinar ima sicer zakonsko zagotovljen 40-urni delovni teden, toda za večino novinarjev, ki delajo v dnevno-informativnih uredništvih, bi lahko rekli, da so v službi 24 ur na dan, saj so ves čas na preži za informacijami.

Pri učni uri izbirnega predmeta Vzgoja za medije – televizija smo spoznali poklic novinarja in si ogledali filmček o delovnem dnevu novinarja **Jana Novaka** (skenirajte QR-kodo in si ga oglejte).

Jan Novak, voditelj in dopisnik (povezava do posnetka)

Učitelj nas je pozval k podaji enega vprašanja, ki bi ga zastavile predstavljenemu novinarju RTV Slovenija. Vsaka od učenk si je zamislila vprašanje in ga povedala učitelju, ki ga je zapisal na šolsko tablo. Sošolka Eva je nato dobila posebno nalogo, saj je morala ta vprašanja poslati na uredništvo informativnega programa, od tam pa so jih nato posredovali novinarju. Na našo srečo se je ta prijazno odzval in temeljito odgovoril na vsa zastavljena vprašanja. Odgovore si lahko preberete v spodnjem intervjuju.

Koliko časa potrebujete, da pripravite televizijski prispevek za informativno oddajo?

Priprava prispevka je odvisna od njegove dolžine (minutaže) in od vsebine. Za reportažo potrebuješ veliko časa pri snemanju, malo manj pri pisanju, a veliko pri montaži. Pri poročanju s tiskovne konference je morda malce hitreje, pri poročanju s kulturnega dogodka je spet drugače in tako dalje. V povprečju pa tam nekje od osem do deset ur.

Koliko časa poteka montaža televizijskega prispevka?

Spet odvisno od vsebine in minutaže. Prispevki za televizijski dnevnik se montirajo približno eno uro.

Kakšno izobrazbo potrebuje novinar?

Novinar mora biti predvsem zelo razgledan. Na RTV Slovenija mora poznati pravila govorne izreke in pisanja. Poznati mora družbeno dogajanje, vedeti o vsem »vsaj nekaj«. Z leti se večina novinarjev specializira za neko področje. Najbolj pomembna je predvsem splošna izobrazba.

Ali ste se kdaj poškodovali na terenu (ogledali smo si poročanja z območja naravnih nesreč)?

Na srečo še nikoli. Je pa res, da velikokrat ob poročanju z območja naravnih nesreč kar malce pozabimo tudi na lastno varnost, a se vedno držimo vseh varnostnih ukrepov.

Kaj se vam zdi najtežje pri novinarskem delu?

Zanimivo vprašanje. Iskreno povedano niti ne znam najbolje odgovoriti. Oziroma, lahko bi odgovoril zelo na široko. Najtežji so vsekakor začetki. Težko je tudi spremljati in poročati o žalostnih usodah ljudi, o krivicah, težko je včasih tudi ločiti zrno od plev. Rad bi poudaril, da če ti je v novinarskem delu kaj težko, potem je treba razmisliti, ali je to delo sploh zate.

Ali mora voditelj sam napisati vse besedilo za oddajo?

Vsak novinar napiše predlog napovedi, voditelj jo potem priredi in ubesedi tako, da se lepo vkomponira v celotno oddajo. Voditelj mora napisati tudi vesti.

Ali se je težko naučiti besedilo za javljanje v živo?

Včasih ja, včasih ne. So prijetna javljanja, bolj lahkotna (teh je sicer manj), in so zahtevna javljanja z veliko podatki in informacijami. Nič pa ni narobe, če se med javljanjem v živo sem in tja pogleda tudi na list.

Priprava katerega prispevka je bila do sedaj najbolj zahtevna in koliko časa ste porabili zanjo?

Težko odgovorim na to vprašanje. Prispevkov je bilo v dvajsetih letih res že veliko. Mislim, da mi je do sedaj največ časa vzela priprava daljšega prispevka za oddajo Tednik o Golem otoku.

Hana Radončić, 8. B

VSE SE ZGODI Z RAZLOGOM

INTERVJU Z MITJO OKORNOM, NEKDANJIM UČENCEM OŠ MATIJE ČOPA KRANJ

Mitja Okorn je edini slovenski režiser, eden redkih, ki mu je uspelo posneti film v samem Hollywoodu. Svojo filmsko kariero je začel s filmom *Tu pa tam*, nato pa je doživel izjemen uspeh na Poljskem, kjer je bil med drugim nominiran za nagrado IYSEY, ki jo podeljujejo najbolj obetavnim mladim filmskim ustvarjalcem v Evropi. Posebna prelomnica v njegovem ustvarjanju je bilo snemanje filma Leto življenja, ki je vsekakor vreden ogleda. Mitja Okorn nam je na naša vprašanja odgovoril po ogledu filma v okviru kulturnega dne na naši šoli.

Kateri dogodek iz zakulisja snemanja filma Leto življenja vam je bil najbolj všeč?

Snemanje filma je en velik dogodek, ki ga ne bom nikoli pozabil. Pomemben je bil prvi dan, ker vse do takrat nisem vedel, ali me bodo sploh najeli. Kljub temu da sem že dve leti delal na scenariju, uradno še nisem bil najet kot režiser. Razlog, da so me vendarle najeli, je bil videospot Oxygen, ki sem ga naredil za poljsko skupino BEMY. Ko so prišli do mene z idejo o režiji videospota, me sprva ni zanimalo, a ko sem ugotovil, da se besedilo navezuje na scenarij filma, sem se odločil, da ga posnamem. Ker niso imeli dovolj denarja, sem prispeval še sam in nastal je videospot, ki je bil producentom tako všeč, da so me takoj najeli kot režiserja. In tako se je zgodil prvi snemalni dan. Ko sem rekel »cut«, sem ugotovil, da se to res dogaja in na koncu tega dne sem vedel, da mi je uspelo, da bo vse v redu.

Kateri dogodek v filmu vam je najljubši?

Moja najljubša scena je v bolnici. Takrat Daryn dokončno razume, da bo Isabella umrla. Tukaj vedno zajokam, čeprav je moj film. Še posebej ganljiv je trenutek, ko mu mama pove, da bo Isabella umrla. Tega smo morali večkrat posneti, ker je Daryn lepo vzgojen in se je med razgrajanjem, ko mu je mama rekla, da naj neha, vedno ustavil. V četrto pa mu je uspelo in ta posnetek smo uporabili v filmu.

Katere ideje ste dodali k filmu Leto življenja?

Scenarij, ki sem ga dobil, se mi je zdel zelo »otročji«. V njem sta se Daryn in Isabella le vozila po toboganih in hodila na otročje stvari, kljub temu da ona umira. Predlagal sem, naj raje naredita nekaj konkretnejšega, življenjskega in src dotikajočega. Marsikaj sem še dodal, na primer glasbene dodatke in njun roadtrip, obisk mame. Vsega pa mi ni uspelo narediti, kot sem si želel. Predlagal sem, da bi Daryn dal Big Seanu svoj CD, po nastopu pa bi ga našel v smeteh. To bi bila za Daryna učna lekcija iz življenja; če ga ta ne bi ustavila pri ustvarjanju glasbe, potem bi vedel, da je za to rojen in da mu bo uspelo.

Snemali ste že v veliko različnih državah. Kakšna je razlika med snemanjem v Ameriki in drugod?

Pri snemanju slovenskega filma Tu pa tam sem bil za skoraj vse sam, na Poljskem nas je bilo 75. V Ameriki smo imeli ekipo 150 ljudi, ki so delali vse. V Ameriki se vsega bojijo – imajo celo ljudi, ki merijo čistost zraka. Ničesar ne moreš narediti sam. Na Poljskem lahko vzameš kamero, greš z igralci na izlet in snemaš. Ko sem v Ameriki to predlagal, so me vprašali, ali sem zmešan. Tam so tudi zelo politično konkretni, ne smeš preklinjati, kar je zame zelo težko, saj ne znam ne preklinjati. Velikokrat so me opozorili, da tega in onega ne bi smel reči, da se ne bi smel tako obnašati ipd. V Ameriki so vsi veliko bolj izkušeni; pri snemanju Planeta samskih na Poljskem sem ljudi učil jaz, tukaj so oni mene. Ti igralci so za nekaj stopničk boljši. Ko so morali igralci zaigrati čustvene prizore, so se usedli, zjokali in odigrali sceno brez težav. Kakšni vrhunski igralci so to! Snemanje bi v Ameriki zagotovo ponovil, bi pa snemal tudi v Uzbekistanu, če bi imeli dober scenarij.

Kaj je bil za vas največji izziv pri snemanju filma?

Prvi izziv je bil sodelovati z zvezdniki, ki jih običajno gledam le na televiziji. Neprestano se mi je tresel glas. Moral sem se navaditi, da delam z ljudmi, h katerim bi običajno šel po avtogram. Vsak dan sem si mislil: »Vau, s kom delam!« A ne glede na to, s kom sem delal, dobro posnet film je bil zame vedno prioriteta. Snemanje filma je zelo stresno, sploh v Hollywoodu.

Ali je bil v filmu kakšen prizor, ki ga je bilo težko posneti?

Pri poroki smo imeli velike težave s prizorom, v katerem jež prinese prstan. Moji pomočniki, ki so bili za ta del zadolženi, sploh niso vedeli, kako bi se tega lotili. Najprej sem se nad njimi razjezil, potem pa sem še sam začel razmišljati, kako to izvesti. Tudi sam nisem vedel, kako bi ježa pripravil, da gre, kamor mi hočemo. Nato sem se, najverjetneje da se ne bi osramotil pred celotno ekipo, spomnil, da jež ne mara vode. Prosil sem, da mi prinesejo zalivalko, z njo poškropil ježka, on pa je začel bežati pred vodo. Tako smo ga usmerili, kamor smo hoteli. Rešeno!

Zakaj ste se odločili, da bi postali režiser? Ali bi spremenili to odločitev, če bi jo lahko?

Ne bi mogel živeti brez svojega dela. To je zame kisik, to je zame najboljša stvar na svetu. Tudi zato sem na začetku povedal, da je najpomembnejše, da si v življenju najdete to, kar vas bo tako veselilo kakor mene režija. Potem pa skušajte narediti vse, da boste to lahko delali. Ko boste starejši, boste srečnejši zaradi tega. Jaz sem želel biti roker, potem skejter, pa sem začel snemati in ugotovil, da sem boljši s kamero kot z rolko. Potem so me vsi prepričevali, da naj raje najdem kakšen resnejši poklic. Mislim, da ni neresnih poklicev, so le neresni ljudje.

Ažbe Polšak in Patricija Mohorič, 9. A

Avtor fotografij je Brooke Palmer.

LETO ŽIVLJENJA - Mnenja učencev 8. razreda

Leto življenja je po mojem mnenju prečudovit film, poln emocij, smeha in življenjskih izkušenj, navsezadnje pa tudi poln ljubezni. Mitja Okorn se je zopet izkazal z vrhunskim režiserskim delom ter dokazal, da se lahko kosa s samimi super zvezdami, ki mu ne sežejo niti do kolen, čeprav on izvira iz tako majhne, toda prečudovite državice Slovenije. Film mi je bil zelo všeč, saj je bil scenarij, režija, besedilo in vse ostalo na vrhunskem nivoju, oziroma se je takoj videlo, da je to Hollywood. Mitji bi pa samo rekel, da za tako delo ne more biti kritik, zato samo tako nadaljujte, gospod Mitja, in se že veselim vašega novega filma v bližnji prihodnosti.

Tarik Harambašić, 8. A

Film Leto življenja je lep, romantičen film, ki ti v srcu zmeša čustva, tako vesela kot žalostna. Mislim, da je to eden najlepših filmov, ki sem jih kadar koli gledala. Film mi je bil všeč tudi zaradi igre igralcev, ki so se resnično vživeli v svoje vloge, še posebej glavna dva igralca. V filmu ne bi ničesar spremenila, saj mi je bil zelo lep, čustven in sem med gledanjem tudi jokala, npr. med sceno, ko dekle umre in fant joče. Res sem navdušena! Mitja Okorn me je zelo navdušil, še bolj kot s prejšnjim filmom, ki sem ga gledala. On je moj idol. Res dela vedno boljše filme!

Aleksandra Pavlič Atlagič, 8. B

Film mi je bil zelo všeč, saj so nam osebe, ki igrajo v filmu, po starosti blizu in je nekako lažje razumeti. Je tudi realen, ker se to lahko zgodi v resničnem življenju. Film te tudi malo prevzame, saj ga povsem brez solz skoraj ne moreš pogledati. Zelo pa bi bila vesela, če bi imel film tudi nadaljevanje, saj bi zelo rada izvedela, kaj se je zgodilo potem.

Lana Škulj, 8. A

Meni se je Leto življenja zdel zelo dober film. Všeč mi je bila zgodba filma in tudi igralca sta zelo dobro zaigrala vlogi. Meni so na splošno všeč taki filmi. Žalosten konec filma me je spravil v jok, čeprav sem tak konec že pričakovala. Film je zelo dobro posnet, res se zdi, kot da se to njima res dogaja. Vse glede tega filma me je presenetilo. Ko sem prvič slišala zanj, nisem imela tako velikih pričakovanj, ampak film je definitivno presegel moja pričakovanja. Seveda si želim, da bi lahko onadva lahko imela skupaj srečen konec, ampak žal ni tako. Ko sem premišljevala o filmu, sem ugotovila, da mi je ravno to všeč, da je konec realističen – to ga naredi še toliko boljšega.

Nika Nahtigal, 8. B

Film leto življenja je zelo čustven in zanimiv ter poučen film. Zelo me je ganil odnos med glavnima osebama in kako se je njuna ljubezen razvijala. Zelo mi je bil všeč potek in konec filma, saj nas postavi na realna tla.

Jon Lampe, 8. a

Film mi je bil zelo všeč. Prikazuje življenje fanta, ki se je na hitro zaljubil v Isabelle, neozdravljivo bolno punco. Všeč mi je bilo, da fant vseeno vztraja in ostane z njo ne glede na vse, tudi glede na mnenje očeta. Zelo mi je všeč, da je z njim doživela veliko lepega in bila vesela vsakega presenečenja, ki ga ji je pripravil (potovanja, poroke ...). Na koncu sem vseeno upal, da bo punca ozdravela, zato mi edino konec filma ni bil všeč.

Ali Šupuk, 8. A

Film mi je bil všeč, ker ima zelo dobro vsebino, edino Jaden Smith se mi ne zdi preveč dober igralec, sploh pa se mi ni zdel primeren za to vlogo.

Beno Nadarević, 8. A

Film mi je bil zelo zanimiv. Najbolj mi je bil všeč zaradi tega, ker se Daryn zaradi Isabelline bolezni ni premislil oziroma mu je bila Izzy še vedno všeč. Pogumno mi je bilo, kako si je Cara Delevigne zaradi vloge v filmu postrigla vse lase in postala plešasta. Res super, da smo si lahko ogledali tudi zakulisje snemanja!

Medina Rexhepi, 8. A

Film je bil zelo dober glede na to, da je to prvi hollywoodski film slovenskega režiserja Mitje Okorna. Všeč mi je tudi sporočilo filma, da si moramo v življenju sami postavljati cilje, ne pa da to namesto nas dela nekdo drug. V filmu mi ni bilo všeč, da sta se Daryn in Issabelle velikokrat skregala.

Maksim Vid Beljkaš, 8. A

Film mi je bil zelo všeč in se me je zelo dotaknil. V njem je veliko čustev, zato mi je še bolj všeč. Ob gledanju sem se zares lahko vživela v vlogo obeh, zato je bilo še toliko bolj zanimivo gledati. Ni mi bilo všeč to, da so bile neke stvari prikazane nerealno. Všeč pa mi je bilo, da je bil konec realističen.

Lana Mitrašinović, 8. A

V filmu mi je bilo več, kako fant ni obupal nad ljubeznijo kljub temu, da je punca imela raka in bila plešasta. Veliko ljudi se bi verjetno zgrozilo in pustilo dekle. V filmu mi ni bilo všeč edino to, da je fant bruhal po uporabi droge. Zdi se mi, da bi ta prizor lahko odstranili. Čeprav večina gledalcev filma iz naše šole droge že pozna, jih jaz ne maram videti.

Aron Kabič, 8. A

V filmu mi je bilo všeč, ko so na začetku filma bežali od varnostnika na koncertu. V filmu mi ni bilo všeč to, da je bilo preveč čustev oz. jokanja. V filmu bi spremenil, da ne bi bil narejen samo za punce.

Nemanja Vučenović, 8. A

V filmu Leto življenja, ki ga je režiral slovenski režiser Mitja Okorn, mi je bila zelo všeč celotna produkcija filma, vključno z režijo. Izpostavil bi npr. prizor, v katerem so prijatelji na strehi in se pogovarjajo, saj je zelo posrečen. Ni pa mi bil npr. všeč prizor, v katerem vsi sedijo za božično večerjo pri mizi in je Darynov oče jezen na njegovo punco, Daryn pa mu ne pove, da ima ona raka.

Juš Kecelj, 8. A

Igra igralcev v filmu se mi je zdela ponekod pretirana, npr. v prizoru v avtu, kjer je punca Isabelle izvedela, da jo je njena mami zapustila zaradi druge družine. Kar bi jaz spremenil v tem prizoru, je, da punca ne bi odreagirala tako močno (da je začela udarjati po avtu), ampak da bi zgolj jokala in bi jo Daryn pomiril tako, da bi ji npr. povedal, da ima namesto mame sedaj njega. Moja najboljša scena je bila, ko sta oropala bencinsko postajo.

Andraž Kušar, 8. A

MNENJA UČENCEV 9. RAZREDA

Meni je bil film zelo všeč, kar se pri meni zgodi redko, saj mi je redkokdaj kateri film res všeč. Film mi je bil lep, čustven, vendar si pa nisem mislila, da Daryn Isabelle ne bo branil, ko jo je njegov oče napadel z besedami. Presenetila me je Darynova reakcija, ko si je nehal prikrivati, da bo Isabelle umrla. Zanimivo mi je bilo tudi, da je uničil načrt, ki mu ga je sestavil oče in odšel na roadtrip. Skratka, moje mnenje o filmu z eno besedo: ODLIČEN! Film sem in bom priporočala znancem.

Gabrijela Košir, 9. A

Film Leto življenja je po ogledu postal eden mojih najljubših filmov do zdaj. V filmih mi je zelo všeč to, da v gledalcu vzbujajo razne občutke, kot so jeza, žalost, veselje in zmeda. Leto življenja vsebuje to in še več! Na like v tem filmu se gledalec naveže in se vanje vživi, kar dokazuje, da je film res kvalitetno narejen ter je namenjen gledalcem vseh starosti. Vedno, ko film še enkrat pogledam, odkrijem nek nov nauk oziroma si določene prizore drugače razlagam, kar je lahko tema za super pogovor s prijatelji, ki so si ta film tudi sami ogledali. Filmu bi spremenila samo konec, torej da bi Isabelle ostala živa. Kot je rekel režiser Mitja Okorn, tak konec ne bi bil realističen, s čimer se popolnoma strinjam, a me tak konec ne bi motil, saj bi potočila dosti manj solz.

Lucija Žbogar, 9. B

Film mi je bil zelo všeč! Najbolj mi je bilo všeč to, da je tisti fant ostal s punco tudi potem, ko mu je povedala za bolezen, saj jo je imel res rad in je pustil očeta in šel za punco tudi, ko je zvedel, da ne bo več dolgo živela. Ni lahko napisati, kaj mi ni bilo všeč, saj mi je bil film res dober, mogoče edino to, da oče ni imel rad tiste punce oziroma je rekel sinu, naj jo pusti in naj se trudi za svoje sanje, da bo uspešen, in tudi to, da fant ni delal tega, kar je hotel, npr. muzike, ki mu je bila res pri srcu, ampak je delal to, kar mu je oče rekel.

Albert Mehani, 9. a

Film Leto življenja mi je bil všeč, saj je imel globoko vsebino in sporočilo, da moraš živeti v trenutku, saj je življenje kratko, smrt pa te lahko doleti kadar koli. Zelo mi je bila všeč vloga Daryna, saj je za Isabelle naredil vse, da bi imela čudovito leto, in ko je izvedel, da je bolna, je ni imel nič manj rad. Edino, kar me je pri igri igralcev motilo, je bila reakcija Isabelle, ko je izvedela, kako Daryn do nje čuti, ker se mi je zdela pretirana, saj je želela skriti svoje občutke in se ni želela zaljubiti le zaradi bolezni.

Mia Munih Lakotič, 9. A

Všeč mi je bilo, da so bili igralci dobri in so zelo dobro odigrali svoje vloge ter da film govori o ganljivem dogodku, ki se lahko zgodi vsakemu kar naenkrat, saj veliko ljudem zaradi raka ali pa kakšnih drugih bolezni umrejo znanci, družinski člani ali prijatelji. Ni mi pa bilo všeč, da je junakinja na koncu umrla, saj je že veliko podobnih filmov narejenih in je večina pričakovala smrt Isabelle, zato bi bil po mojem mnenju kakšen drug zaplet ali konec zgodbe veliko bolj zanimiv.

Mia Marković, 9. B

Film mi je bil zelo všeč, saj se iz njega lahko marsikaj naučimo. Zelo mi je bila všeč glasba v njem. Ni mi pa všeč, da se je film spet končal tako, da je ona umrla, saj sem pogledala že veliko takih filmov, kjer se nekdo bori proti raku in na koncu umre, pred tem pa spozna nekoga, ki mu polepša še zadnje dni življenja. Lahko bi se končal tako, da glavna junakinja ne bi umrla oz. da bi ji raka vseeno odkrili dovolj zgodaj, da bi ga lahko premagala.

Nika Por, 9. B

Film mi je bil zelo všeč, saj je imel lepo in žalostno zgodbo. Zelo mi je bila všeč igralka Issabelle, saj je zelo dobro odigrala vlogo rakavega bolnika in vložila veliko truda v to, ko se je npr. morala pobriti.

Lana Marija Prosen, 9. B

Film Leto življenja mi je bil všeč. Scena filma je bila zelo dobra. Motilo me je le to, da je bil oče tako strog, da svojemu sinu Darynu ni pustil, da bi imel punco, saj je želel, da bi bil njegov sin uspešen glede načrta na tabli. Tudi konec bi spremenila, saj je bil preveč predvidljiv. Mogoče bi bilo bolj zanimivo in bolj veselo, če bi Isabelle preživela in se pozdravila.

Tijana Đukelić, 9. A

V filmu mi je bilo všeč, da se je sin upiral očetu, kljub temu da je imel oče že načrt, kako bo potekalo sinovo življenje. Ni mi pa bilo všeč, ker je imel oče tako strogo vlogo. Lahko bi se raje malo pohecal s sinom ali kaj podobnega.

Nejc Florjančič, 9. B

Film mi je bil všeč, saj je imel realen konec in ne »happy end« kot v skoraj vseh filmih, saj tak konec ne bi sodil v ta film.

Noel Milost, 9. B

Sprva mi ta film ni bil všeč oziroma mi je bil na začetku malo dolgočasen. Nato pa so se stvari začele odvijati in film je postajal vse zanimivejši. V filmu je bilo pokazano, kaj lahko tvoja ljubljena oseba naredi zate, ko ti je najhuje. Najbolj emotiven se mi je zdel konec, ko je Cara Delevingne umrla v objemu. Film mi je bil navsezadnje zelo všeč, saj je bil emotiven in jaz obožujem take filme.

Sandra Krajcar, 9. B

Čopovci smo zelo veseli,

da si je Matija Okorn vzel čas

za nas in se mu še enkrat

najlepše zahvaljujemo!

ZABAVNE STRANI

UGANKI – UGANKI – UGANKI - UGANKI - UGANKI - UGANKI

Stoji na štirih nogah,
zimo prespi,
zelo smrdi,
ker cel dan prdi.

Je velika in debela,
ima pikčasto obleko,
za nas je pomembna,
ker nam daje mleko.

David Robida, 6. A

Rešitvi ugank – dihur, krava

REBUSI – REBUSI – REBUSI – REBUSI – REBUSI – REBUSI – REBUSI – REBUSI

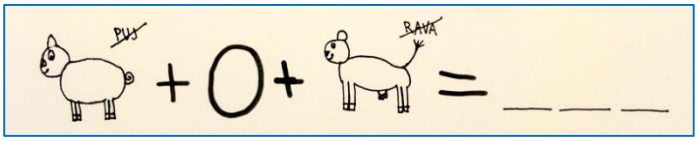

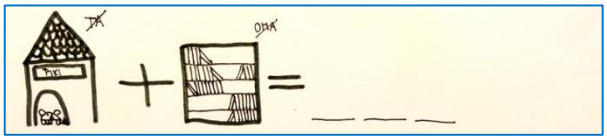

Julija D.

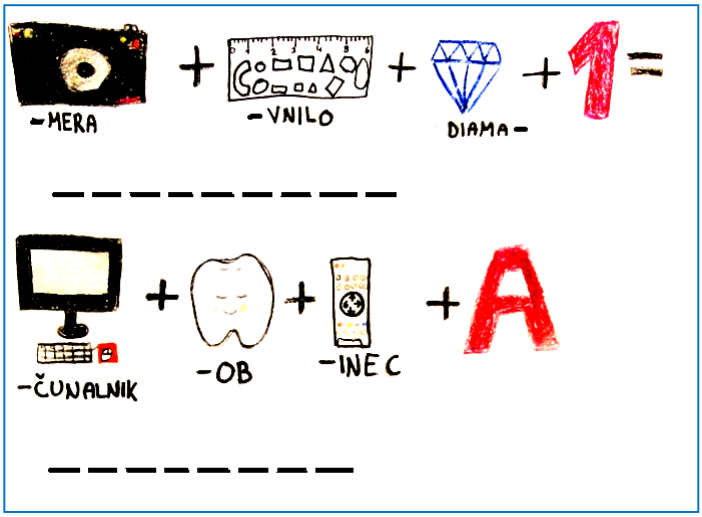

Andreja Punčec, 6. B

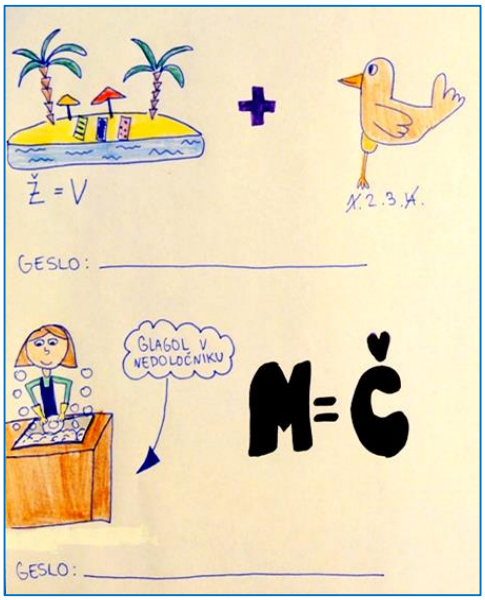

Julija Rakar, 6. A

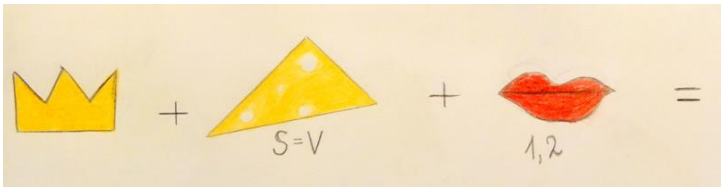

O

Nikita Julija Ravnik Dolenc, 6. B

KRIŽANKA – KRIŽANKA – KRIŽANKA – KRIŽANKA – KRIŽANKA – KRIŽANKA – KRIŽANKA

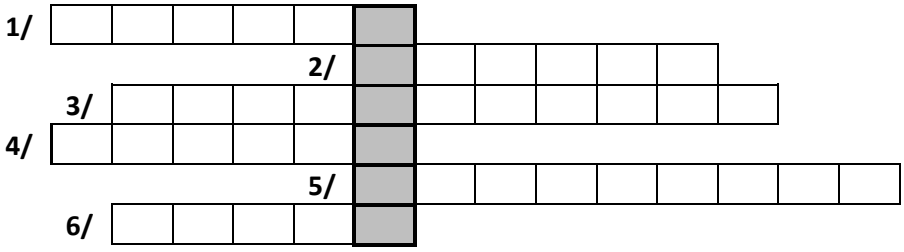

1. **Vanj napišemo šolsko vajo.**
2. **V šoli dobimo domačo …**
3. **Kako dobimo oceno?**
4. **Kaj imamo obuto med poukom?**
5. **Kje pustimo čevlje in jakne?**
6. **Na kaj piše učiteljica?**

Zala Zlatanova, 7. A

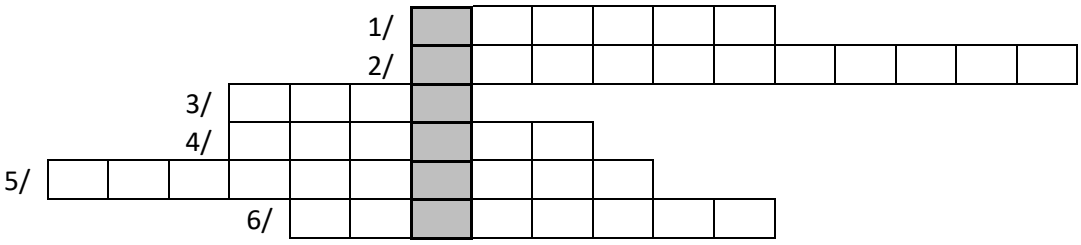

1. **Učbenik, v katerem so večinoma pesmi in odlomki literarnih del.**
2. **Kam učiteljica vpiše naše ocene?**
3. **Uradna ustanova, v kateri se šolamo.**
4. **Kaj je nujno za dobre ocene?**
5. **Kdo nas uči (mn., ž. sp.)?**
6. **SLJ, MAT in LUM so šolski …**

Paulina Jovanova, 7. A

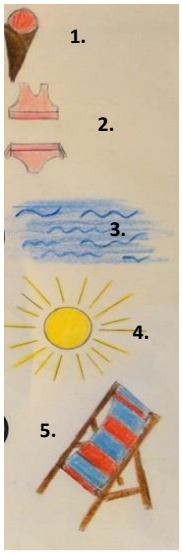

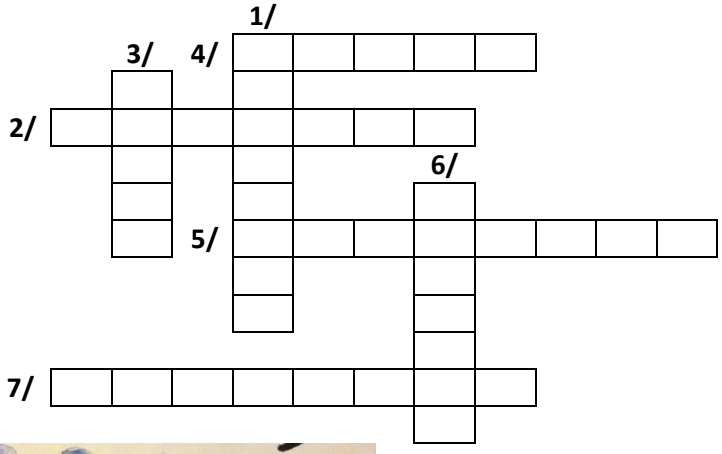

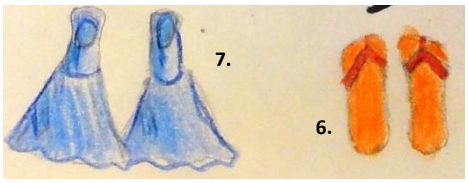

Raeni Vidovič, 7. A

Žana Močnik, 3. B

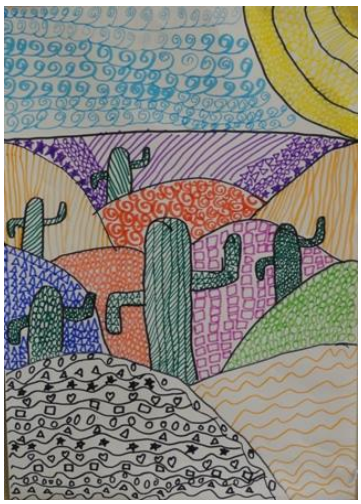

Monika Travar, 4. C

Iva Varagić, 4. A

Učenci 1. A

Učenci 2. A

Skupinsko delo, 4. C

Trina Klojčnik Zaplotnik, 7. C

Učenci 2. B

Ana Stamenova, 4. B

PUH

Glasilo Osnovne šole Matije Čopa Kranj
Šolsko leto 2020/2021

Zbrala in uredila
učiteljica Tjaša Gselman
Lektorirala
učiteljica Anja Benedik
Oblikovanje
učiteljica Barbara Zorman
Slikovno gradivo
risbice so prispevali učenci in učenke naše šole

Junij 2021